Izdevējs: Saeima
Veids: likums
Pieņemts: 17.07.2008.
Stājas spēkā: 13.08.2008.

Publicēts:
Latvijas Vēstnesis, 116, 30.07.2008.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 16, 28.08.2008.

Attēlotā redakcija: 15.10.2026. - 31.12.2026.

Grozījumi:

12.12.2008. likums / LV, 200, 23.12.2008.; Ziņotājs, 2, 29.01.2009. / Stājas spēkā 01.01.2009.
Satversmes tiesas 28.05.2009. spriedums / LV, 85, 02.06.2009. / Stājas spēkā 02.06.2009.
01.12.2009. likums / LV, 196, 15.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
10.12.2009. likums / LV, 205, 30.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
31.03.2011. likums / LV, 60, 15.04.2011. / Stājas spēkā 29.04.2011.
07.06.2012. likums / LV, 100, 27.06.2012. / Stājas spēkā 11.07.2012.
12.09.2013. likums / LV, 187, 25.09.2013. / Stājas spēkā 09.10.2013.
31.10.2013. likums / LV, 227, 21.11.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
13.08.2014. likums / LV, 172, 02.09.2014. / Stājas spēkā 16.09.2014.
18.12.2014. likums / LV, 257, 30.12.2014. / Stājas spēkā 13.01.2015.
11.06.2015. likums / LV, 124, 30.06.2015. / Stājas spēkā 14.07.2015.
04.02.2016. likums / LV, 31, 15.02.2016. / Stājas spēkā 29.02.2016.
26.05.2016. likums / LV, 115, 15.06.2016. / Stājas spēkā 29.06.2016.
22.06.2017. likums / LV, 132, 05.07.2017. / Stājas spēkā 01.08.2017.
26.10.2017. likums / LV, 222, 08.11.2017. / Stājas spēkā 09.11.2017.
26.04.2018. likums / LV, 89, 08.05.2018. / Stājas spēkā 09.05.2018.
01.11.2018. likums / LV, 220, 07.11.2018. / Stājas spēkā 01.01.2019.
13.06.2019. likums / LV, 129, 28.06.2019. / Stājas spēkā 29.06.2019.
15.06.2021. likums / LV, 121B, 28.06.2021. / Stājas spēkā 12.07.2021.
23.09.2021. likums / LV, 193, 06.10.2021. / Stājas spēkā 01.11.2021.
13.10.2022. likums / LV, 207, 25.10.2022. / Stājas spēkā 08.11.2022.
23.11.2023. likums / LV, 231, 29.11.2023. / Stājas spēkā 01.01.2024.
19.09.2024. likums / LV, 196, 08.10.2024. / Stājas spēkā 22.10.2024.
03.12.2025. likums / LV, 244, 18.12.2025. / Stājas spēkā 01.04.2026.
05.02.2026. likums / LV, 36, 20.02.2026. / Stājas spēkā 06.03.2026.
17.09.2026. likums / LV, 189, 01.10.2026. / Stājas spēkā 15.10.2026.
01.10.2026. likums / LV, 198, 14.10.2026. / Stājas spēkā 15.10.2026.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums

(Likuma nosaukums 13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

I nodaļa
Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

(1) Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **līdzekļi** — finanšu līdzekļi vai cita ķermeniska vai bezķermeniska, kustama vai nekustama manta;

2) **finanšu līdzekļi** — personas turējumā esoši finanšu instrumenti vai maksāšanas līdzekļi (skaidras vai bezskaidras naudas veidā), dokumenti (papīra vai elektroniskā veidā), kas ir personas īpašumā vai valdījumā un kas rada tiesības gūt labumu no tiem, kā arī īpašumā vai valdījumā esoši dārgmetāli;

2^1) **grupa** — juridisko personu vai juridisku veidojumu grupa:

a) kas sastāv no mātes sabiedrības un tās meitas sabiedrības, kā arī no veidojumiem, kuros mātes sabiedrībai vai meitas sabiedrībai ir dalība,

b) kas ir koncerns Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma izpratnē;

2^2) *(zaudējis spēku ar 29.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 68. punktu)*;

2^3) *(zaudējis spēku ar 29.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 68. punktu)*;

2^4) *(zaudējis spēku ar 29.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 68. punktu)*;

3) **darījuma attiecības** — likuma subjekta un klienta attiecības, kuras rodas, likuma subjektam veicot saimniecisko vai profesionālo darbību, un kurām to nodibināšanas brīdī ir ilgstošs mērķis;

3^1) **gadījuma rakstura darījums** — darījums starp likuma subjektu un klientu, nenodibinot darījuma attiecības šā likuma izpratnē;

4) **klients** — fiziskā vai juridiskā persona vai juridisks veidojums, vai šādu personu apvienība, vai veidojumu apvienība, kuram likuma subjekts sniedz pakalpojumu vai pārdod preci;

5) **patiesais labuma guvējs** — fiziskā persona, kura ir klienta — juridiskās personas vai juridiska veidojuma — īpašnieks vai kura kontrolē klientu, vai kuras vārdā, labā, interesēs tiek nodibinātas darījuma attiecības vai tiek veikts gadījuma rakstura darījums, un tā ir vismaz:

a) attiecībā uz juridiskajām personām — fiziskā persona, kurai tiešas vai netiešas līdzdalības veidā pieder vairāk nekā 25 procenti no juridiskās personas kapitāla daļām vai balsstiesīgajām akcijām vai kura to tiešā vai netiešā veidā kontrolē,

b) attiecībā uz juridiskiem veidojumiem — fiziskā persona, kurai pieder vai kuras interesēs ir izveidots vai darbojas juridisks veidojums vai kura tiešā vai netiešā veidā īsteno kontroli pār to, tostarp kura ir šāda veidojuma dibinātājs, pilnvarnieks (pārvaldnieks), pārraudzītājs (ja tāds ir), labuma guvējs vai, ja vēl nav noteiktas fiziskās personas, kuras ir labuma guvēji, personu grupa, kuras interesēs ir izveidots vai darbojas juridiskais veidojums, kā arī cita fiziskā persona, kura tiešā vai netiešā veidā kontrolē juridisko veidojumu;

6) **kredītiestāde** — Latvijas Republikā, citā dalībvalstī vai trešajā valstī reģistrēta kredītiestāde vai dalībvalsts, trešās valsts kredītiestādes filiāle vai pārstāvniecība;

6^1) **korespondentattiecības** — attiecības, kurās viena kredītiestāde (korespondents) sniedz citai kredītiestādei (respondentam) pakalpojumus, tostarp pakalpojumus, kuri ietver maksājumu un norēķinu veikšanu, atbilstoši savstarpēji noslēgtam līgumam. Par korespondentattiecībām uzskatāmas arī attiecības starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm vai attiecības starp finanšu iestādēm, ja korespondentiestāde sniedz respondentiestādei šā punkta pirmajā teikumā minētajiem pakalpojumiem līdzīgus pakalpojumus atbilstoši savstarpēji noslēgtam līgumam;

6^2) **privātbaņķieris** — kredītiestādes darbinieks, kurš sniedz individuālus pakalpojumus turīgiem klientiem — fiziskajām personām —, nodrošinot kompleksu klienta aktīvu pārvaldīšanu, tai skaitā konsultācijas finanšu plānošanas, investīciju, nodokļu un mantošanas jautājumos, speciālus kreditēšanas noteikumus, šādu klientu un to darījumu īpašu apkalpošanas kārtību, kā arī klienta informācijas paaugstinātas konfidencialitātes nosacījumus;

6^3) **centrālais kontaktpunkts** — dalībvalsts maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes noteikta persona Latvijas Republikā, kas nodrošina attiecīgās dalībvalsts finanšu iestādes atbilstību Latvijas Republikas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas prasībām, kā arī nepieciešamo informāciju un dokumentu apmaiņu ar Latvijas Banku;

7) **finanšu iestāde** — komercreģistrā ierakstīts komersants, filiāle vai pārstāvniecība vai citas dalībvalsts vai trešās valsts attiecīgā reģistrā reģistrēts komersants, kurš nav kredītiestāde un kurš sniedz vienu vai vairākus finanšu pakalpojumus Kredītiestāžu likuma izpratnē. Tai skaitā par finanšu iestādi uzskatāms:

a) apdrošināšanas komersants, ciktāl tas veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, un privātais pensiju fonds,

b) apdrošināšanas starpnieks, ciktāl tas sniedz dzīvības apdrošināšanas vai citus ar līdzekļu uzkrāšanu saistītus apdrošināšanas pakalpojumus,

c) ieguldījumu brokeru sabiedrība,

d) ieguldījumu pārvaldes sabiedrība,

e) valūtu tirdzniecības sabiedrība,

f) maksājumu iestāde,

g) elektroniskās naudas iestāde,

h) krājaizdevu sabiedrība,

i) cits šā punkta "f", "g" un "h" apakšpunktā neminēts maksājumu pakalpojumu sniedzējs,

j) alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks,

k) pārapdrošināšanas pakalpojumu sniedzējs,

l) finanšu līzinga pakalpojumu sniedzējs,

m) persona, kura nodarbojas ar patērētāju kreditēšanu un kurai Patērētāju tiesību aizsardzības centrs izsniedz speciālo atļauju (licenci) kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai,

n) kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs;

8) **juridisks veidojums** — veidojums, kurš nav juridiskā persona, bet kuram ir patstāvīga tiesībspēja un rīcībspēja un kura struktūrā var ietilpt dibinātājs, pilnvarotais, pārraudzītājs (pārvaldnieks) vai tiem līdzvērtīgi statusi, un labuma guvējs — ja vēl nav noteikta fiziskā persona, kura gūst labumu, — persona, kuras interesēs ir izveidots vai darbojas juridisks veidojums, jebkura cita fiziskā persona, kura faktiski īsteno galējo kontroli pār juridisku veidojumu, izmantojot īpašumtiesības vai citus līdzekļus;

8[1]) **augstākā vadība** — valde, ja to izveido, vai valdes īpaši iecelts valdes loceklis, amatpersona vai darbinieks, kam ir pietiekamas zināšanas par likuma subjekta pakļautību noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskiem un pietiekami augsta līmeņa amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar likuma subjekta pakļautību minētajiem riskiem;

9) *(izslēgts ar 26.10.2017. likumu)*;

10) **juridiska veidojuma vai juridiskas personas dibināšanas un darbības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs** — cita fiziskā vai juridiskā persona (izņemot šā likuma 3. panta pirmās daļas 4. punkta "d" apakšpunktā minēto likuma subjektu), kurai ir darījuma attiecības ar klientu un kura sniedz šādus pakalpojumus:

a) palīdz dibināt juridisku veidojumu vai juridisku personu,

b) pilda komersanta vai cita juridiska veidojuma, vai juridiskas personas direktora, sekretāra vai personālsabiedrības biedra pienākumus, kā arī veic citus līdzīgus pienākumus vai nodrošina, ka tos pilda cita persona,

c) nodrošina juridisku veidojumu vai juridisku personu ar juridisko adresi, adresi pasta sūtījumu saņemšanai, darījuma norises vietas adresi, kā arī sniedz citus līdzīgus pakalpojumus,

d) pilda uzticības personas pienākumus saskaņā ar tiešu pilnvarojumu vai līdzīgu juridisku dokumentu vai nodrošina, ka šos pienākumus pilda cita persona,

e) pārstāv tādas komercsabiedrības akcionāru vai dalībnieku, kuras finanšu instrumenti nav iekļauti regulētā tirgū un uz kuru attiecas informācijas atklāšanas prasības saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem vai tiem līdzvērtīgiem starptautiskiem standartiem, vai nodrošina, ka šo darbību veic cita persona;

11) **dalībvalsts** — Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts;

12) **trešā valsts** — valsts, kas nav dalībvalsts;

12[1]) **augsta riska trešās valstis** — valstis vai teritorijas, kurās saskaņā ar starptautisko organizāciju vai organizāciju, kas nosaka standartus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, nav efektīvas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas sistēmas, tai skaitā valstis vai teritorijas, kuras Eiropas Komisija ir noteikusi par tādām, kuru noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas režīmos ir stratēģiskas nepilnības, kas rada būtiskus draudus Eiropas Savienības finanšu sistēmai;

13) **uzraudzības un kontroles institūcija** — valsts institūcija vai profesionāla organizācija, kas veic šā likuma prasību izpildes uzraudzības un kontroles pasākumus;

14) *(izslēgts no 17.12.2019. ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu);*

15) **čaulas banka** — kredītiestāde vai finanšu iestāde, vai cita iestāde, kas veic tādas darbības, kuras ir līdzvērtīgas tām, kādas veic kredītiestāde vai finanšu iestāde, un kas ir reģistrēta vai licencēta valstī, kurā tā fiziski neatrodas (arī tās faktiskā vadība), un kas nav saistīta ar tādu finanšu grupu, kura ir regulēta un pakļauta efektīvai konsolidētai uzraudzībai. Par čaulas banku uzskatāma arī persona, kura sniedz kredītiestādes pakalpojumiem līdzīgus pakalpojumus, veicot bezskaidras naudas pārvedumus trešās personas uzdevumā, un kurai nav tās darbību uzraudzības un kontroles institūcijas, izņemot gadījumus, kad šādus pārvedumus veic elektroniskās naudas iestāde vai tie tiek veikti starp vienas grupas komercsabiedrībām, kas tādas ir Finanšu konglomerātu likuma izpratnē, vai starp komercsabiedrībām, kurām ir viens un tas pats patiesais labuma guvējs;

15[1]) **čaulas veidojums** — juridiskā persona, kurai raksturīga viena vai vairākas šādas pazīmes:

a) nav juridiskās personas saistības ar faktisku saimniecisko darbību vai juridiskās personas darbība veido mazu vai neveido nekādu ekonomisko vērtību un likuma subjekta rīcībā nav dokumentāras informācijas, kas pierāda pretējo,

b) valstī, kurā juridiskā persona reģistrēta, normatīvie akti neparedz pienākumu sagatavot un iesniegt attiecīgās valsts pārraudzības institūcijām finanšu pārskatus, tai skaitā gada finanšu pārskatus, par savu darbību,

c) valstī, kurā juridiskā persona reģistrēta, juridiskajai personai nav saimnieciskās darbības veikšanas vietas (telpas);

16) *(izslēgts no 17.12.2019. ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu);*

17) **aizdomīgs darījums** — darījums vai darbība, kas rada aizdomas, ka tajā iesaistītie līdzekļi ir tieši vai netieši iegūti noziedzīga nodarījuma rezultātā vai saistīti ar terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šādu darbību mēģinājumu;

18) **politiski nozīmīga persona** — persona, kura Latvijas Republikā, citā dalībvalstī vai trešajā valstī ieņem vai ir ieņēmusi nozīmīgu publisku amatu, tai skaitā valsts varas augstākā amatpersona, valsts administratīvās vienības (pašvaldības) vadītājs, valdības vadītājs, ministrs (ministra vietnieks vai ministra vietnieka vietnieks, ja attiecīgajā valstī ir šāds amats), valsts sekretārs vai cita augsta līmeņa amatpersona valdībā vai valsts administratīvajā vienībā (pašvaldībā), parlamenta deputāts vai līdzīgas likumdošanas struktūras loceklis, politiskās partijas vadības struktūras (valdes) loceklis, konstitucionālās tiesas, augstākās tiesas vai cita līmeņa tiesas tiesnesis (tiesu institūcijas loceklis), augstākās revīzijas (audita) iestādes padomes vai valdes loceklis, centrālās bankas padomes vai valdes loceklis, vēstnieks, pilnvarotais lietvedis, bruņoto spēku

augstākais virsnieks, valsts kapitālsabiedrības padomes vai valdes loceklis, starptautiskas organizācijas vadītājs (direktors, direktora vietnieks) un valdes loceklis vai persona, kas šajā organizācijā ieņem līdzvērtīgu amatu;

18[1]) **politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis** — persona, kura ir šā panta 18.punktā minētās personas:

a) laulātais vai laulātajam pielīdzināma persona. Persona par laulātajam pielīdzināmu personu uzskatāma tikai tad, ja attiecīgās valsts likumi tai nosaka šādu statusu,

b) bērns vai politiski nozīmīgas personas laulātā vai laulātajam pielīdzināmas personas bērns, viņa laulātais vai laulātajam pielīdzināma persona,

c) vecāks,

d) brālis vai māsa;

18[2]) **ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona** — fiziskā persona, par kuru ir zināms, ka tai ir darījuma vai citas ciešas attiecības ar kādu no šā panta 18.punktā minētajām personām vai tā ir akcionārs vai dalībnieks vienā un tajā pašā komercsabiedrībā ar kādu no šā panta 18.punktā minētajām personām, kā arī fiziskā persona, kura ir vienīgā tāda juridiska veidojuma īpašnieks, par ko ir zināms, ka tas faktiski izveidots šā panta 18.punktā minētās personas labā;

19) **līdzekļu iesaldēšana** — liegums jebkādai līdzekļu kustībai un darījumiem, arī pārvedumiem, grozījumiem, maiņai, izmantošanai, piekļuvei tiem vai rīcībai ar tiem, kuras rezultātā jebkādā veidā varētu mainīties šo līdzekļu apjoms, summa, atrašanās vieta, īpašnieks, valdītājs, raksturīgās iezīmes vai mērķis vai rasties citas izmaiņas, kas varētu padarīt iespējamu līdzekļu izmantošanu, tostarp vērtspapīru portfeļa pārvaldību;

20) **kriptoaktīvs** — kriptoaktīvs Eiropas Parlamenta un Padomes 2023. gada 31. maija regulas (ES) 2023/1114 par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 un direktīvas 2013/36/ES un (ES) 2019/1937 (turpmāk — Regula Nr. 2023/1114) 3. panta 1. punkta 5. apakšpunkta izpratnē, izņemot šīs regulas 2. panta 2. punktā noteikto, 3. un 4. punktā minētās kriptoaktīvu kategorijas un arī kriptoaktīvus, kas citādi kvalificējami kā naudas līdzekļi;

21) **kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs** — kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs Regulas Nr. 2023/1114 3. panta 1. punkta 15. apakšpunkta izpratnē, izņemot gadījumu, ja tas sniedz tikai Regulas Nr. 2023/1114 3. panta 1. punkta 16. apakšpunkta "h" apakšpunktā minēto pakalpojumu.

(2) *(Izslēgta ar 05.02.2026. likumu)*

(3) Likumā lietotie termini "kriptoaktīvu pārvedums" un "pašuzturēta adrese" atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2023. gada 31. maija regulas (ES) 2023/1113 par līdzekļu un konkrētu kriptoaktīvu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko groza direktīvu (ES) 2015/849 (turpmāk — Regula Nr. 2023/1113) 3. panta 1. punkta 10. un 20. apakšpunktā lietotajiem terminiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.03.2011., 07.06.2012., 12.09.2013., 13.08.2014., 04.02.2016., 26.10.2017., 26.04.2018., 13.06.2019., 15.06.2021., 23.09.2021., 23.11.2023., 19.09.2024. un 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

2.pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir novērst noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma un proliferācijas finansēšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

3.pants. Likuma subjekti

(1) Šā likuma subjekti ir personas, kuras veic saimniecisko vai profesionālo darbību:

1) kredītiestādes;

2) finanšu iestādes;

3) ārpakalpojuma grāmatveži, zvērināti revidenti, zvērinātu revidentu komercsabiedrības un nodokļu konsultanti, kā arī jebkura cita persona, kas apņemas sniegt palīdzību nodokļu jautājumos (piemēram, konsultācijas vai materiālu palīdzību) vai rīkojas kā starpnieks šādas palīdzības sniegšanā neatkarīgi no tās sniegšanas biežuma un atlīdzības esības;

4) zvērināti notāri, zvērināti advokāti, citi neatkarīgi juridisko pakalpojumu sniedzēji, kad tie, darbojoties savu klientu vārdā un labā, sniedz palīdzību darījumu plānošanā vai veikšanā, piedalās tajos vai veic citas ar darījumiem saistītas profesionālas darbības sava klienta labā attiecībā uz:

a) nekustamā īpašuma, komercsabiedrības kapitāla daļu pirkšanu vai pārdošanu,

b) klienta naudas, finanšu instrumentu un citu līdzekļu pārvaldīšanu,

c) visu veidu kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu kredītiestādēs vai finanšu iestādēs,

d) juridisko personu vai juridisku veidojumu dibināšanu, vadību vai darbības nodrošināšanu, kā arī attiecībā uz juridiskās personas vai juridiska veidojuma dibināšanai, vadīšanai vai pārvaldīšanai nepieciešamo ieguldījumu veikšanu;

5) juridiska veidojuma vai juridiskās personas dibināšanas un darbības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēji;

6) nekustamā īpašuma darījumu starpnieki;

7) izložu un azartspēļu organizētāji;

8) personas, kas sniedz inkasācijas pakalpojumus;

9) citas fiziskās vai juridiskās personas, kas nodarbojas ar transportlīdzekļu, kultūras pieminekļu, dārgmetālu, dārgakmeņu, to izstrādājumu vai cita veida preču tirdzniecību, kā arī ar starpniecību minētajos darījumos vai cita veida pakalpojumu sniegšanu, ja maksājumu veic skaidrā naudā vai skaidru naudu par šo darījumu iemaksā kredītiestādē pārdevēja kontā 10 000 *euro* vai lielākā apmērā vai valūtā, kas saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalstu valūtas kursu darījuma veikšanas dienas sākumā ir ekvivalenta 10 000 *euro* vai pārsniedz šo summu, neatkarīgi no tā, vai šo darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas savstarpēji saistītas operācijas;

10) parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēji;

11) *(izslēgts no 30.12.2024. ar 19.09.2024. likumu. Sk. pārejas noteikumu 70. punktu)*;

12) personas, kas darbojas mākslas un antikvāro priekšmetu apritē, tos ievedot Latvijas Republikā vai izvedot no tās, glabājot vai tirgojot, tostarp tādas personas, kas šajā punktā paredzētās darbības veic antikvariātos, izsoļu namos vai ostās, ja darījuma vai vairāku šķietami saistītu darījumu kopējā summa ir 10 000 *euro* vai lielāka;

13) *(izslēgts ar 01.10.2026. likumu).*

(1^1) Šā panta pirmajā daļā noteiktie likuma subjekti saglabā likuma subjekta statusu arī maksātnespējas vai likvidācijas procesa gaitā.

(2) Likuma subjekti, kas ir kādas grupas sastāvā, īsteno grupas mēroga politiku un procedūras vismaz attiecībā uz šā likuma 7. panta pirmās daļas 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., $8.^1$, 10., 11. punktā un 9. un 10. pantā noteikto prasību izpildi, fizisko personu datu apstrādes politiku, kā arī grupā noteikto informācijas apmaiņas politiku noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas nolūkā. Minēto grupas mēroga politiku un procedūras dalībvalstīs un trešajās valstīs efektīvi īsteno arī filiāļu līmenī un to meitas uzņēmumu līmenī, kuros likuma subjektiem ir kapitāla daļu vairākums.

(2^1) Likuma subjekti, kas ir kādas grupas sastāvā, grupas līmenī nodrošina, ka par atbilstību, auditu vai noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas funkciju izpildi atbildīgajām struktūrvienībām ir pieejama šo funkciju izpildei nepieciešamā informācija no filiālēm un meitas uzņēmumiem, tai skaitā informācija par klientiem, kontiem un maksājumiem.

(3) Likuma subjekti, kuru filiāles vai likumīgie pārstāvji darbojas (piedāvā pakalpojumus) citā dalībvalstī, nodrošina, ka minētās filiāles un likumīgie pārstāvji ievēro attiecīgās dalībvalsts normatīvo aktu prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā.

(3[1]) Ja likuma subjektiem ir filiāles vai meitas uzņēmumi, kuros tiem ir kapitāla daļu vairākums, dalībvalstīs vai trešajās valstīs, kur minimālās prasības attiecībā uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu nav tik stingras kā Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktās prasības, šo subjektu dalībvalstī vai trešajā valstī izveidotās filiāles un meitas uzņēmumi, kuros tiem ir kapitāla daļu vairākums, īsteno Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktās prasības, ja tās nav pretrunā ar dalībvalstu vai trešo valstu normatīvajos aktos noteiktajām prasībām noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā.

(3[2]) Ja dalībvalsts vai trešās valsts normatīvie akti neļauj īstenot šā panta otrajā, 2.[1] vai 3.[1] daļā minēto, likuma subjekti nodrošina, ka filiāles un meitas uzņēmumi, kuros tiem pieder kapitāla daļu vairākums, minētajā dalībvalstī vai trešajā valstī veic papildu pasākumus, lai efektīvi ierobežotu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku, un informē savu uzraudzības un kontroles institūciju Latvijas Republikā. Ja papildu pasākumi nav pietiekami, Latvijas Republikas uzraudzības un kontroles institūcija veic papildu uzraudzības pasākumus, tostarp prasot grupai neuzsākt vai izbeigt darījuma attiecības un neveikt darījumus un, ja nepieciešams, prasot grupai izbeigt savu darbību dalībvalstī vai trešajā valstī.

(4) *(Izslēgta no 17.12.2019. ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu)*

(5) Regulas Nr. 2023/1113 prasības neattiecas uz Latvijā veiktiem līdzekļu pārvedumiem uz maksājuma saņēmēja maksājumu kontu, ja tiek veikts maksājums par Latvijā iegādātajām precēm vai Latvijā saņemtajiem pakalpojumiem un ir izpildīti visi Regulas Nr. 2023/1113 2. panta 5. punkta nosacījumi.

(6) Par šā likuma subjektiem netiek uzskatītas personas, kad tās sniedz finanšu pakalpojumus — kreditēšanu, finanšu līzingu, galvojumu un citu tādu saistību aktu izsniegšanu, ar kuriem uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu (izņemot kooperatīvās sabiedrības, kad tās sniedz noguldījumu un citu atmaksājamo līdzekļu piesaistīšanas pakalpojumus) — tikai grupas ietvaros vai kooperatīvās sabiedrības biedriem to pamatdarbības nodrošināšanai vai par grupas vai kooperatīvās sabiedrības biedru saistībām.

(7) Par šā likuma subjektiem netiek uzskatīti ārpakalpojumu grāmatveži, kad viņi veic savas profesionālās darbības, darbojoties vienas grupas ietvaros.

(8) Par šā likuma subjektiem netiek uzskatīts grupā ietilpstošs komersants, kas veic nekustamā īpašuma darījuma starpniecības darbības attiecībā uz citam grupas komersantam piederoša nekustamā īpašuma pārvaldīšanu, to atsavinot, iznomājot vai izīrējot, tostarp trešām personām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.03.2011., 31.10.2013., 13.08.2014., 26.10.2017., 13.06.2019., 15.06.2021., 23.11.2023., 19.09.2024. un 01.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

3.[1] pants. Citu personu pienākums attiecībā uz informācijas sniegšanu par aizdomīgiem darījumiem

Lai novērstu ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma un proliferācijas finansēšanu saistītas darbības, arī šā likuma 3. pantā nenorādītām personām, kā arī valsts institūcijām, atvasinātām publiskām personām un to institūcijām ir pienākums sniegt Finanšu izlūkošanas dienestam informāciju par katru aizdomīgu darījumu, kā arī to rīcībā esošo informāciju un dokumentus, kas nepieciešami Finanšu izlūkošanas dienestam tā pienākumu veikšanai atbilstoši šā likuma prasībām. Šajā pantā norādītajām personām tiek piemēroti likuma subjektiem paredzētie tiesiskās aizsardzības mehānismi.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019. Pants stājas spēkā 17.12.2019. Sk. pārejas noteikumu 39. punktu)

4.pants. Noziedzīgi iegūti līdzekļi

(1) Līdzekļi ir atzīstami par noziedzīgi iegūtiem saskaņā ar Krimināllikumā noteikto.

(2) Ar terminu “noziedzīgi iegūti līdzekļi” saprot Krimināllikumā lietoto terminu "noziedzīgi iegūta manta”.

(3) Papildus Krimināllikumā noteiktajiem par noziedzīgi iegūtiem uzskatāmi arī līdzekļi, kuri pieder personai vai kurus tieši vai netieši kontrolē persona:

1) kura ir iekļauta kādā no Ministru kabineta noteiktu valstu vai starptautisko organizāciju sastādītajiem to personu sarakstiem, kas tiek turētas aizdomās par iesaistīšanos teroristiskās darbībās vai masveida iznīcināšanas ieroču izgatavošanā, glabāšanā, pārvietošanā, lietošanā vai izplatīšanā;

2) kura ir iekļauta uz Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likuma pamata Ministru kabineta sastādītajā sankciju subjektu sarakstā nolūkā cīnīties pret iesaistīšanos teroristiskās darbībās vai masveida iznīcināšanas ieroču izgatavošanā, glabāšanā, pārvietošanā, lietošanā vai izplatīšanā;

3) *(izslēgts ar 19.09.2024. likumu)*.

(3[1]) Papildus Krimināllikumā noteiktajam par noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem uzskatāmi līdzekļi, kuri izmantoti vai kurus paredzēts izmantot ar terorismu saistītu noziegumu izdarīšanai.

(4) Informāciju par šā panta trešās daļas 1. un 2. punktā minētajām personām Finanšu izlūkošanas dienests uztur savā mājaslapā internetā, darot to pieejamu likuma subjektiem un to uzraudzības un kontroles institūcijām.

(5) Līdzekļi par noziedzīgi iegūtiem atzīstami Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 13.08.2014., 04.02.2016., 22.06.2017., 26.10.2017., 13.06.2019., 15.06.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

5.pants. Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija un terorisma un proliferācijas finansēšana

(1) Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija ir šādas darbības:

1) noziedzīgi iegūtu līdzekļu pārvēršana citās vērtībās, to atrašanās vietas vai piederības mainīšana, apzinoties, ka šie līdzekļi ir noziedzīgi iegūti, un ja šīs darbības veiktas nolūkā slēpt vai maskēt līdzekļu noziedzīgo izcelsmi vai palīdzēt citai personai, kura iesaistīta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, izvairīties no juridiskās atbildības;

2) noziedzīgi iegūtu līdzekļu patiesā rakstura, izcelsmes, atrašanās vietas, izvietojuma, kustības, piederības slēpšana vai maskēšana, apzinoties, ka šie līdzekļi ir noziedzīgi iegūti;

3) citas personas noziedzīgi iegūtu līdzekļu iegūšana īpašumā, valdījumā vai lietojumā vai to realizēšana, apzinoties, ka šie līdzekļi ir noziedzīgi iegūti.

4) *(izslēgts ar 22.06.2017. likumu).*

(1[1]) Par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju ir atzīstamas arī šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3. punktā minētās darbības, kad persona apzināti pieļāva, ka līdzekļi ir noziedzīgi iegūti.

(2) Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija par tādu atzīstama arī tad, ja Krimināllikumā paredzētais noziedzīgais nodarījums, kura rezultātā tieši vai netieši ir iegūti šādi līdzekļi, ticis izdarīts ārpus Latvijas Republikas teritorijas.

(2[1]) Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija par tādu ir atzīstama neatkarīgi no tā, vai konstatēts, konkrēti no kura noziedzīgā nodarījuma līdzekļi ir iegūti.

(3) Terorisma finansēšana ir jebkādā veidā iegūtu finanšu līdzekļu vai citas mantas tieša vai netieša vākšana vai nodošana ar mērķi tos izmantot vai zinot, ka tie tiks pilnīgi vai daļēji izmantoti, lai veiktu vienu vai vairākas šādas darbības:

1) terorismu;

2) Konvencijas par cīņu pret nelikumīgu gaisa kuģu sagrābšanu 1.pantā minētās darbības;

3) 1988.gada 10.marta Konvencijas par prettiesisku darbību pret kuģošanas drošību apkarošanu 3.pantā minētās darbības;

4) Starptautiskās konvencijas pret ķīlnieku sagrābšanu 1.pantā minētās darbības;

5) Starptautiskās konvencijas par cīņu pret teroristu rīkotajiem sprādzieniem 2.pantā minētās darbības;

6) Kodolmateriālu fiziskās aizsardzības konvencijas 7.pantā minētās darbības;

7) Konvencijas par cīņu pret nelikumīgām darbībām, kas apdraud civilās aviācijas drošību, 1.pantā minētās darbības;

8) Protokola par cīņu pret nelikumīgu vardarbību lidostās, kas apkalpo starptautisko civilo aviāciju, kas papildina Konvenciju par cīņu pret nelikumīgām darbībām, kas apdraud civilās aviācijas drošību, 2.pantā minētās darbības;

9) Konvencijas par tādu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, kas vērsti pret starptautiski aizsargātām personām, un par šādu noziedzīgu nodarījumu izdarījušo sodīšanu 2.pantā minētās darbības;

10) 1988.gada 10.marta Protokola par prettiesisku darbību pret nostiprinātu platformu drošību kontinentālajā šelfā apkarošanu 2.pantā minētās darbības;

11) ceļošanu terorisma nolūkā;

12) iesaistīšanos teroristu grupā, tās organizēšanu vai vadīšanu;

13) personas vervēšanu, apmācīšanu vai apmācīšanos terorismam;

14) terorisma attaisnošanu, aicinājumu uz terorismu vai terorisma draudus;

15) 2005. gada 13. aprīļa Starptautiskās konvencijas par kodolterorisma apkarošanu 2. pantā minētās darbības.

(4) Terorisma finansēšana ir arī jebkādā veidā iegūtu finanšu līdzekļu vai mantas tieša vai netieša vākšana vai nodošana teroristu grupas vai atsevišķa terorista rīcībā.

(5) Masveida iznīcināšanas ieroču izgatavošanas, glabāšanas, pārvietošanas, lietošanas vai izplatīšanas (turpmāk — proliferācija) finansēšana ir jebkādā veidā iegūtu finanšu līdzekļu vai citas mantas tieša vai netieša vākšana vai nodošana ar mērķi tos izmantot vai zinot, ka tie tiks pilnīgi vai daļēji izmantoti, lai finansētu proliferāciju (turpmāk — proliferācijas finansēšana).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.03.2011., 13.08.2014., 22.06.2017., 26.10.2017., 26.04.2018., 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

5.[1] pants. Likuma prasību izpildei nepieciešamās informācijas pieejamība no Latvijas Republikas informācijas sistēmām

(1) Likuma subjektiem un uzraudzības un kontroles institūcijām šajā likumā noteikto pienākumu izpildei ir tiesības pieprasīt un saņemt no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajiem reģistriem tiešsaistes formā ierakstus un ziņas par dalībniekiem un patiesajiem labuma guvējiem, kā arī glabāt un citādi apstrādāt minēto informāciju, lai izvērtētu ziņas par klientu un tā darījuma partneriem un nepieciešamību ziņot Finanšu izlūkošanas dienestam par aizdomīgu darījumu vai atturēties no aizdomīga darījuma veikšanas, kā arī konstatētu, vai klientam nav pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process vai ierosināts tiesiskās aizsardzības process.

(2) Likuma subjektiem, izņemot šā likuma 41. panta otrajā daļā minētos subjektus, šajā likumā noteikto pienākumu izpildei ir tiesības pieprasīt un par maksu Ministru kabineta noteiktajā apmērā saņemt no Valsts ieņēmumu dienesta reģistriem, Sodu reģistra, Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas, Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistra un Fizisko personu reģistra ierakstus un ziņas šā likuma 10.[1] panta pirmās daļas 2. punktā un 41. panta otrās daļas 2., 3., 4., 5., 6. un 7. punktā minētajā apjomā, kā arī glabāt un citādi apstrādāt minēto informāciju.

(3) Uzraudzības un kontroles institūcijām šajā likumā noteikto pienākumu izpildei ir tiesības pieprasīt un par maksu Ministru kabineta noteiktajā apmērā saņemt no Sodu reģistra, kā arī glabāt un citādi apstrādāt ziņas par uzraugāmo likuma subjektu — fizisko personu —, uzraugāmā likuma subjekta dalībniekiem, patiesajiem labuma guvējiem, augstāko vadību un par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo personu.

(3[1]) Likuma subjekti papildus šā panta otrajā daļā noteiktajam tajā minēto informāciju un informāciju no Nederīgo

dokumentu reģistra var saņemt, arī izmantojot valsts platformu Valsts informācijas sistēmu likuma izpratnē. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā likuma subjekti šajā likumā noteikto pienākumu izpildei pieprasa un saņem nepieciešamo informāciju no šā panta otrajā daļā minētajiem reģistriem un Nederīgo dokumentu reģistra, izmantojot valsts platformu, kā arī kārtību, kādā izsniedz pieprasīto informāciju, un pieprasāmās un izsniedzamās informācijas apjomu un glabāšanas kārtību.

(4) Likuma subjekti un uzraudzības un kontroles institūcijas, izmantojot Latvijas Republikas informācijas sistēmas saskaņā ar šo likumu, ir atbildīgi par to izmantošanu tikai šajā likumā noteikto pienākumu izpildei.

(5) Lai novērstu iespēju likuma subjektiem un uzraudzības un kontroles institūcijām izmantot Latvijas Republikas informācijas sistēmas šajā likumā neparedzētiem mērķiem, likuma subjekti un uzraudzības un kontroles institūcijas dokumentē veiktos pieprasījumus un saņemto informāciju.

(6) Ministru kabinets nosaka maksas par šā panta otrajā un trešajā daļā minētās informācijas saņemšanu apmēru un iekasēšanas kārtību.

(13.06.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2021., 13.10.2022. un 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

5.[2] pants. Fizisko personu datu apstrādes vispārīgie nosacījumi

(1) Fizisko personu datu apstrāde šā likuma mērķa sasniegšanai likumā noteiktajā apjomā tiek veikta sabiedrības interesēs.

(2) Likuma subjekti, slēgtā vai atvērtā kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojuma sniedzēji, uzraudzības un kontroles institūcijas, Finanšu izlūkošanas dienests, Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs un šā likuma 41. pantā minēto reģistru pārziņi datu subjektam nesniedz informāciju par šā likuma ietvaros veikto datu apstrādi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, izņemot publiski pieejamos datus.

(13.06.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

II nodaļa
Iekšējā kontrole

6. pants. Pienākums veikt risku novērtējumu un izveidot iekšējās kontroles sistēmu

(1) Likuma subjekts atbilstoši savam darbības veidam un tās apmēram veic un dokumentē noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtējumu, lai noskaidrotu, novērtētu, izprastu un pārvaldītu savai darbībai un klientiem piemītošos noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus, un, pamatojoties uz šo novērtējumu, izveido noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas iekšējās kontroles sistēmu, tai skaitā izstrādājot un dokumentējot attiecīgās politikas un procedūras, kuras apstiprina likuma subjekta valde, ja tā ir iecelta, vai likuma subjekta augstākā pārvaldes institūcija.

(1[1]) Likuma subjekts, veicot risku novērtējumu un veidojot iekšējās kontroles sistēmu, ņem vērā:

1) riskus, kurus identificējusi Eiropas Komisija Eiropas Savienības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas risku novērtējumā (turpmāk — Eiropas Savienības risku novērtējums);

2) riskus, kuri identificēti nacionālajā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtēšanas ziņojumā;

3) citus attiecīgā likuma subjekta darbībai raksturīgus riskus.

(1[2]) Likuma subjekts, veicot noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtējumu un veidojot iekšējās kontroles sistēmu, ņem vērā vismaz šādus riskus ietekmējošus apstākļus:

1) klienta risku, kas piemīt klienta juridiskajai formai, īpašnieku struktūrai, klienta vai klienta patiesā labuma guvēja saimnieciskajai vai personiskajai darbībai;

2) valsts un ģeogrāfisko risku, proti, risku, ka klients vai klienta patiesais labuma guvējs ir saistīts ar valsti vai teritoriju, kuras ekonomiskie, sociālie, tiesiskie vai politiskie apstākļi var liecināt par valstij piemītošu augstu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma un proliferācijas finansēšanas risku;

3) klienta izmantoto pakalpojumu un produktu risku, proti, risku, ka klients var attiecīgo pakalpojumu vai produktu izmantot noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai vai terorisma un proliferācijas finansēšanai;

4) pakalpojumu un produktu piegādes kanālu risku, kas saistīts ar veidu (kanālu), kādā klients pakalpojumu vai produktu iegūst un izmanto.

(2) Iekšējās kontroles sistēma ir pasākumu kopums, kas ietver uz likuma prasību izpildes nodrošināšanu vērstas darbības, paredzot tam atbilstošus resursus un veicot darbinieku apmācību, lai pēc iespējas novērstu likuma subjekta iesaistīšanu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijā vai terorisma un proliferācijas finansēšanā.

(3) Izveidojot iekšējās kontroles sistēmu, kredītiestāde, apdrošināšanas sabiedrība un ieguldījumu brokeru sabiedrība ievēro Kredītiestāžu likuma, Finanšu instrumentu tirgus likuma, Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas likuma un uz to pamata izdoto normatīvo aktu prasības.

(4) *(Izslēgta ar 26.10.2017. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 26.10.2017., 01.11.2018., 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

7.pants. Iekšējās kontroles sistēma

(1) Izveidojot iekšējās kontroles sistēmu, likuma subjekts paredz vismaz:

1) *(izslēgts ar 26.10.2017. likumu)*;

2) kārtību, kādā tiek novērtēts, dokumentēts un pārskatīts ar klientu, tā rezidences (reģistrācijas) valsti, klienta saimniecisko vai personisko darbību, izmantotajiem pakalpojumiem un produktiem un to piegādes kanāliem, kā arī ar veiktajiem darījumiem saistītais noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risks;

3) kārtību un apjomu, kādā, balstoties uz likuma subjekta veikto klienta noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riska novērtējumu un ievērojot šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktās klienta izpētes minimālās prasības, veicama klienta izpēte;

4) kārtību, kādā, balstoties uz likuma subjekta veikto klienta noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riska novērtējumu, veicama klienta darījumu uzraudzība;

5) aizdomīgu darījumu atklāšanas kārtību un kārtību, kādā likuma subjekts atturas no aizdomīga darījuma veikšanas;

6) kārtību, kādā tiek ziņots Finanšu izlūkošanas dienestam par aizdomīgiem darījumiem;

6^1) kārtību, kādā Finanšu izlūkošanas dienestam iesniedz sliekšņa deklarāciju;

7) kārtību, kādā tiek uzglabāta un iznīcināta klienta izpētes gaitā, kā arī klienta veikto darījumu uzraudzības gaitā iegūtā informācija un dokumenti;

8) darbinieku tiesības, pienākumus un atbildību, kā arī darbinieku profesionālās kvalifikācijas un atbilstības standartus, pildot šā likuma prasības;

8^1) kārtību, kādā, ievērojot likuma subjekta riska profilu, tiek pārbaudīta to darbinieku piemērotība (atbilstība) veicamajiem darba pienākumiem vai amatam, kuri ir tieši iesaistīti noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku pārvaldībā;

9) kārtību, kādā tiek nodrošināta anonīma iekšējā ziņošana par šā likuma prasību pārkāpumiem un šādu ziņojumu izvērtēšana, ja, ņemot vērā likuma subjekta darbinieku skaitu, šāda ziņošana ir iespējama;

10) neatkarīga audita funkciju, lai pārbaudītu iekšējās kontroles sistēmas atbilstību normatīvo aktu prasībām

noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā un novērtētu tās darbības efektivitāti, ja tas ir atbilstoši, ņemot vērā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku un likuma subjekta saimnieciskās darbības apmēru un būtību. Neatkarīga iekšējā un ārējā audita funkciju paredz kredītiestādes, neatkarīga ārējā audita funkciju — licencētas maksājumu iestādes un licencētas elektroniskās naudas iestādes, ieguldījumu brokeru sabiedrības un kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji, izņemot gadījumus, kad ir pieņemts uzraudzības un kontroles institūcijas lēmums par audita funkcijas nepiemērošanu, bet neatkarīga iekšējā audita funkciju — finanšu iestādes, izņemot gadījumus, kad ir pieņemts uzraudzības un kontroles institūcijas lēmums par iekšējā audita funkcijas nepiemērošanu;

11) politiku un procedūru regulāras darbības pārskatīšanas prasības un kārtību atbilstoši grozījumiem normatīvajos aktos vai likuma subjekta darbības procesos, sniegtajos pakalpojumos, pārvaldības struktūrā, klientu bāzē vai darbības reģionos.

(1^1) Uzraudzības un kontroles institūcija attiecībā uz uzraugāmajiem un kontrolējamiem likuma subjektiem, ievērojot attiecīgā likuma subjekta darbībai piemītošos noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus, var noteikt papildu — šā panta pirmajā daļā neminētas — prasības, kuras ievēro likuma subjekts, izveidojot iekšējās kontroles sistēmu. Šīs daļas pirmajā teikumā minētās papildu prasības attiecībā uz Latvijas Zvērinātu revidentu asociācijas, Patērētāju tiesību aizsardzības centra, Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes un Valsts ieņēmumu dienesta uzraugāmajiem un kontrolējamiem likuma subjektiem var noteikt Ministru kabinets.

(2) Šā likuma 45.pantā minētās uzraudzības un kontroles institūcijas nosaka noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riska noskaidrošanas un novērtēšanas metodiku atbilstoši tām uzraugāmo un kontrolējamo šā likuma subjektu darbībai.

(3) Kredītiestādes un finanšu iestādes, izņemot valūtu tirdzniecības sabiedrības, papildus šā panta pirmajā daļā minētajam paredz, ka par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu atbildīgajam darbiniekam ir pienākums regulāri informēt valdi par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas iekšējās kontroles sistēmas darbību attiecīgajā kredītiestādē vai finanšu iestādē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 26.10.2017., 13.06.2019., 15.06.2021., 19.09.2024., 05.02.2026., 03.12.2025. un 01.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

8. pants. Risku novērtējuma aktualizēšana un iekšējās kontroles sistēmas uzlabošana

(1) Likuma subjekts regulāri atbilstoši piemītošajiem riskiem, bet ne retāk kā reizi trijos gados veic noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtējuma pārskatīšanu un aktualizēšanu.

(2) Likuma subjekts regulāri, bet ne retāk kā reizi 18 mēnešos dokumentējot izvērtē iekšējās kontroles sistēmas darbības efektivitāti, tai skaitā pārskatot un aktualizējot ar klientu, tā rezidences (reģistrācijas) valsti, klienta saimniecisko vai personisko darbību, izmantotajiem pakalpojumiem un produktiem un to piegādes kanāliem, kā arī ar veiktajiem darījumiem saistīto noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtējumu un, ja nepieciešams, veic pasākumus iekšējās kontroles sistēmas efektivitātes uzlabošanai, tai skaitā pārskata un precizē noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas politikas un procedūras.

(3) Likuma subjekts neatkarīgi no šā panta pirmajā daļā noteiktās risku novērtēšanas regularitātes veic risku novērtējumu un pasākumus iekšējās kontroles sistēmas uzlabošanai šādos gadījumos:

1) likuma subjektam vai uzraudzības un kontroles institūcijai ir pamats uzskatīt, ka likuma subjekta iekšējās kontroles sistēmā ir trūkumi;

2) likuma subjekts plāno veikt izmaiņas savas darbības procesos, pārvaldības struktūrā, sniegtajos pakalpojumos un produktos un to piegādes kanālos, klientu bāzē vai darbības ģeogrāfiskajos reģionos, kā arī pirms jaunu tehnoloģiju vai pakalpojumu ieviešanas.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

9. pants. Darbinieku apmācība

Likuma subjekts nodrošina, lai likuma subjekta darbinieki atbilstoši to amata pienākumiem pārzina ar noziedzīgi

iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma un proliferācijas finansēšanu saistītos riskus atbilstoši likuma subjekta darbības veidam un tās apmēram, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu regulējošos normatīvos aktus un personas datu aizsardzības prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, kā arī regulāri apmāca darbiniekus, lai pilnveidotu viņu prasmi konstatēt aizdomīgus darījumus un to pazīmes un izpildīt iekšējās kontroles sistēmā paredzētās darbības.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Panta jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2022. Sk. pārejas noteikumu 54. punktu)

10.pants. Par likuma prasību izpildi atbildīgo darbinieku iecelšana

(1) Likuma subjekts — juridiskā persona — ieceļ vienu vai vairākus darbiniekus (par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgās personas), tai skaitā no augstākās vadības, kas ir tiesīgi pieņemt lēmumus un ir tieši atbildīgi par šā likuma prasību ievērošanu un par to, lai tiek nodrošināta informācijas apmaiņa ar attiecīgo uzraudzības un kontroles institūciju (turpmāk — par šā likuma prasību ievērošanu atbildīgie darbinieki). Šā likuma subjekts 30 dienu laikā pēc likuma subjekta statusa iegūšanas vai izmaiņām par šā likuma prasību ievērošanu atbildīgo darbinieku sastāvā paziņo par to attiecīgajai uzraudzības un kontroles institūcijai.

(2) Kredītiestādes, licencētas maksājumu iestādes un licencētas elektroniskās naudas iestādes, kā arī ieguldījumu brokeru sabiedrības un kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo darbinieku ieceļ gan augstākajā vadībā, kas nodrošina noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas prasību izpildes pārraudzību, gan iekšējās kontroles struktūrvienībā, kas nodrošina noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas prasību praktisko izpildi.

(2^1) Ja ārējos normatīvajos aktos nav noteikts citādi, likuma subjektam ir pienākums izstrādāt:

1) par šā likuma prasību ievērošanu atbildīgā darbinieka (tai skaitā no augstākās vadības) novērtēšanas politiku un dokumentēt novērtējumu, kas apliecina, ka attiecīgais darbinieks (tai skaitā no augstākās vadības) atbilst normatīvajos aktos un šā likuma subjekta iekšējās politikās un procedūrās noteiktajām prasībām, lai nodrošinātu šā likuma subjekta darbības atbilstību šā likuma prasībām;

2) procedūru, kurā nosaka par šā likuma prasību ievērošanu atbildīgā darbinieka (tai skaitā no augstākās vadības) pilnvaru un pienākumu sadali noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, un kārtību, kādā tiek nodrošināta par šā likuma prasību ievērošanu atbildīgā darbinieka (tai skaitā no augstākās vadības) darbības uzraudzība.

(3) Likuma subjektam — juridiskajai personai —, tā uzraudzības un kontroles institūcijai, Finanšu izlūkošanas dienestam un to amatpersonām un darbiniekiem nav tiesību savā rīcībā esošos datus par šā panta pirmajā daļā minētajām personām vai struktūrvienību darbiniekiem izpaust trešajām personām.

(4) *(Izslēgta ar 13.06.2019. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 26.05.2016., 26.10.2017., 13.06.2019. un 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

10.^{1} pants. Prasības likuma subjektam — fiziskajai personai —, likuma subjekta patiesajam labuma guvējam, augstākās vadības loceklim un par šā likuma prasību izpildi atbildīgajam darbiniekam un pretendenta atbilstības izvērtēšana

(1) Par augstākās vadības locekli vai par šā likuma prasību ievērošanu atbildīgo darbinieku var būt persona:

1) kurai ir nevainojama reputācija;

2) kura nav sodīta par tīša nozieguma izdarīšanu pret valsti, īpašumu vai pārvaldības kārtību, tīša nozieguma izdarīšanu tautsaimniecībā vai valsts institūciju dienestā vai par tāda nozieguma izdarīšanu, kas saistīts ar terorismu, vai kura sodīta par šādiem noziegumiem, bet kurai sodāmība ir noņemta vai dzēsta;

3) kurai nav piemērota sankcija (izņemot brīdinājumu) par normatīvo aktu pārkāpumu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas vai starptautisko un nacionālo sankciju jomā vai kurai ir piemērota šāda sankcija, bet no tās piemērošanas dienas ir pagājis vismaz viens gads;

4) kura atbilst citām ārējos normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

(1^1) Ja citos normatīvajos aktos nav noteikts citādi, par likuma subjekta — juridiskās personas vai juridiska veidojuma — patieso labuma guvēju šā likuma 1. panta pirmās daļas 5. punkta izpratnē vai par likuma subjektu — fizisko personu — nedrīkst būt persona, kura ir sodīta par tīša nozieguma izdarīšanu pret valsti, īpašumu vai pārvaldības kārtību, tīša nozieguma izdarīšanu tautsaimniecībā vai valsts institūciju dienestā vai par tāda nozieguma izdarīšanu, kurš saistīts ar terorismu, ja sodāmība nav noņemta vai dzēsta.

(2) Likuma subjekts, ievērojot uz risku novērtējumu balstītu pieeju, var noteikt arī citas šā panta pirmajā daļā neminētas prasības attiecībā uz personu, kura pretendē uz augstākās vadības locekļa vai par šā likuma prasību izpildi atbildīgā darbinieka amatu.

(3) Lai sasniegtu šā likuma mērķi, aizsargātu likuma subjekta reputāciju, novērstu likuma subjekta iesaistīšanu nelikumīgās darbībās, identificētu un novērstu citus likuma subjektam būtiskus riskus, sargātu klienta, darījuma un gadījuma rakstura darījuma noslēpumu:

1) likuma subjekta īpaši pilnvarota persona nodrošina atbilstošu procedūru, kādā tiek izvērtēta personas atbilstība augstākās vadības locekļa vai par šā likuma prasību ievērošanu atbildīgā darbinieka amatam, tostarp pārbauda šīs personas sniegtās informācijas patiesumu;

2) uzraudzības un kontroles institūcija nodrošina atbilstošu procedūru, kādā tiek izvērtēta likuma subjekta patiesā labuma guvēja vai likuma subjekta — fiziskās personas — atbilstība šā panta $1.^1$ daļas prasībām visā likuma subjekta darbības laikā, tostarp pārbauda šīs personas sniegtās informācijas patiesumu.

(4) Lai izvērtētu personas, kura pretendē uz augstākās vadības locekļa vai par šā likuma prasību ievērošanu atbildīgā darbinieka amatu, atbilstību šā panta pirmās daļas 2. punkta prasībai, likuma subjekta īpaši pilnvarota persona no Sodu reģistra normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā pieprasa, saņem un apstrādā personas datus.

(13.06.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024. Grozījums par panta $1.^1$ daļas papildināšanu pēc skaitļa un vārda "1. panta" ar vārdiem "pirmās daļas" stājas spēkā 30.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 70. punktu)

III nodaļa
Klienta izpēte

(Nodaļas nosaukums 26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

11. pants. Pienākums veikt klienta izpēti

(1) Likuma subjekts veic klienta izpēti:

1) pirms darījuma attiecību uzsākšanas;

2) pirms gadījuma rakstura darījuma, ja:

a) klienta darījuma apjoms vai vairāku šķietami saistītu darījumu kopējā summa ir 15 000 *euro* vai lielāka vai ir ārvalstu valūtā, kas saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalstu valūtas kursu darījuma veikšanas dienas sākumā ir ekvivalenta 15 000 *euro* vai pārsniedz šo summu,

b) tiek veikts līdzekļu pārvedums, tostarp arī kredīta pārvedums, tiešā debeta pārvedums, bezkonta naudas pārvedums vai pārvedums, kas veikts ar maksājumu karti, elektroniskās naudas instrumentu, mobilo telefonu, digitālo vai citu informācijas tehnoloģijas ierīci ir 1000 *euro* vai pārsniedz šo summu,

c) tiek veikts valūtu tirdzniecības darījums, kura apmērs vai vairāku šķietami saistītu darījumu kopējā summa pārsniedz 1500 *euro* vai mazāku summu, kuru, ja nepieciešams, noteicis likuma subjekts, pamatojoties uz tā darbībai piemītošo risku novērtējumu, kas veikts atbilstoši šā likuma 6. panta $1.^2$ daļā noteiktajam,

d) tiek veikts darījums ar kriptoaktīviem, kura apmērs vai vairāku šķietami saistītu darījumu kopējā summa ir 1000 *euro* vai pārsniedz šo summu;

3) ja likuma subjekts nodarbojas ar preču tirdzniecību, kā arī ar starpniecību vai cita veida pakalpojumu sniegšanu gadījuma rakstura darījuma ietvaros un ja maksājums tiek veikts skaidrā naudā vai skaidra nauda par šo darījumu tiek iemaksāta kredītiestādē pārdevēja kontā 10 000 *euro* vai lielākā apmērā vai ārvalstu valūtā, kas saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalstu valūtas kursu darījuma veikšanas dienas sākumā ir ekvivalenta 10 000 *euro* vai pārsniedz šo summu, neatkarīgi no tā, vai šo darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas savstarpēji saistītas operācijas;

4) ja likuma subjekts — izložu un azartspēļu organizētājs —, veicot darījumu ar klientu par summu, kuras apmērs ir 2000 *euro* vai vairāk, tai skaitā ja klients laimē, pērk spēles dalības līdzekļus vai loterijas biļetes vai šajā nolūkā maina ārvalstu valūtu, neatkarīgi no tā, vai šo darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas savstarpēji saistītas operācijas;

5) ja rodas aizdomas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šo darbību mēģinājumu;

6) ja rodas aizdomas, ka iepriekš iegūtie klientu izpētes dati nav patiesi vai atbilstoši;

7) *(zaudējis spēku ar 29.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 68. punktu)*.

(2) Ja darījuma veikšanas brīdī nav nosakāms, vai darījuma summa būs 15 000 *euro* vai lielāka vai būs ārvalstu valūtā, kas saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalstu valūtas kursu darījuma veikšanas dienas sākumā ir ekvivalenta 15 000 *euro* vai pārsniedz šo summu, klienta izpēte veicama, tiklīdz kļuvis zināms, ka darījuma summa ar klientu ir 15 000 *euro* vai lielāka vai ir ārvalstu valūtā, kas saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalstu valūtas kursu darījuma veikšanas dienas sākumā ir ekvivalenta 15 000 *euro* vai pārsniedz šo summu.

(3) Ja, pamatojoties uz dokumentētu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtējumu, ir konstatēts zems risks un saskaņā ar šā likuma prasībām klienta padziļināta izpēte nav veicama, tad, lai nepārtrauktu darījuma normālu norisi, klienta identifikācijas pārbaudi un pārliecināšanos par norādīto patieso labuma guvēju var veikt darījuma attiecību uzsākšanas brīdī, tiklīdz tas ir iespējams pēc sākotnējā kontakta ar klientu, taču pirms darījuma veikšanas.

(4) Ja, pamatojoties uz dokumentētu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtējumu, ir konstatēts zems risks un saskaņā ar šā likuma prasībām klienta padziļināta izpēte nav veicama, apdrošināšanas komersants, ciktāl tas veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, un apdrošināšanas starpnieks, ciktāl tas sniedz dzīvības apdrošināšanas vai citus ar līdzekļu uzkrāšanu saistītus apdrošināšanas pakalpojumus, klienta identifikācijas pārbaudi un pārliecināšanos par noskaidrotā patiesā labuma guvēja atbilstību var veikt arī pēc darījuma attiecību uzsākšanas vai pirms persona, kura gūst labumu no apdrošināšanas, saņem atlīdzības izmaksas, vai pirms tā izmanto apdrošināšanas līgumā paredzētās tiesības.

(5) Ja likuma subjekts piemēro šā panta trešās vai ceturtās daļas noteikumus, tas veic šādus pasākumus:

1) dokumentē risku novērtējumu;

2) politikās un procedūrās nosaka noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus mazinošus pasākumus, tai skaitā darījumu apmēra, skaita vai veida ierobežojumus.

(6) Ja likuma subjektam rodas aizdomas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma un proliferācijas finansēšanu un ir pamats uzskatīt, ka turpmāk klienta izpētes pasākumu piemērošana var klientam atklāt likuma subjekta aizdomas, likuma subjektam ir tiesības neturpināt klienta izpēti, bet ziņot par aizdomīgu darījumu Finanšu izlūkošanas dienestam. Likuma subjekts ziņojumā Finanšu izlūkošanas dienestam norāda arī apsvērumus, kas bija par pamatu secinājumam, ka turpmāku klienta izpētes pasākumu piemērošana var klientam atklāt likuma subjekta aizdomas.

(7) Ja likuma subjekts nespēj veikt šajā likumā noteiktos klienta izpētes pasākumus, tad likuma subjekts neuzsāk darījuma attiecības, tai skaitā neatver kontu, nekavējoties izbeidz darījuma attiecības un neveic gadījuma rakstura darījumu ar attiecīgo personu vai juridisku veidojumu. Likuma subjekts dokumentē un izvērtē katru šādu gadījumu un, ja rodas aizdomas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma un proliferācijas finansēšanu, ziņo Finanšu izlūkošanas dienestam.

(8) Šā panta septītajā daļā noteiktais neattiecas uz zvērinātiem notāriem, zvērinātiem advokātiem, citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, nodokļu konsultantiem, ārpakalpojumu grāmatvežiem, zvērinātiem revidentiem gadījumos, kad tie aizstāv vai pārstāv klientus pirmstiesas kriminālprocesā vai tiesas procesā vai sniedz

konsultācijas par tiesas procesa uzsākšanu vai izvairīšanos no tā.

(9) Šā likuma 3. panta pirmās daļas 6. punktā minētais likuma subjekts klienta izpētes pasākumus veic attiecībā uz personu, ar kuru klients slēdz darījumu par nekustamā īpašuma pirkšanu, pārdošanu vai iznomāšanu, un dara to pirms šāda darījuma noslēgšanas.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021., 23.11.2023., 19.09.2024. un 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

11.[1] pants. Klienta izpētes pasākumi un riska faktori

(1) Klienta izpētes pasākumi ir uz risku novērtējumu balstīts darbību kopums, kura ietvaros likuma subjekts:

1) identificē klientu un pārbauda iegūtos identifikācijas datus;

2) noskaidro patieso labuma guvēju un, balstoties uz risku novērtējumu, pārliecinās par to, ka attiecīgā fiziskā persona ir klienta patiesais labuma guvējs. Juridiskam veidojumam un juridiskajai personai likuma subjekts noskaidro arī attiecīgās personas dalībnieku struktūru un veidu, kādā izpaužas patiesā labuma guvēja kontrole pār šo juridisko veidojumu vai juridisko personu;

3) iegūst nepieciešamo informāciju, lai izprastu darījuma attiecību un gadījuma rakstura darījuma mērķi un paredzamo būtību;

4) pēc darījuma attiecību uzsākšanas veic to uzraudzību, tai skaitā pārbaudes, kas apstiprina, ka darījuma attiecību laikā slēgtie darījumi tiek veikti saskaņā ar likuma subjekta rīcībā esošo informāciju par klientu, tā saimniecisko darbību, risku profilu un līdzekļu izcelsmi;

5) nodrošina klienta izpētes gaitā iegūto dokumentu, personas datu un informācijas uzglabāšanu, regulāru izvērtēšanu un aktualizēšanu atbilstoši piemītošajiem riskiem un ņemot vērā pēdējās veiktās klienta izpētes laikā iegūtās informācijas kvalitāti, bet ne retāk kā reizi piecos gados.

(2) Nosakot klienta izpētes apjomu un kārtību, kā arī klienta izpētes gaitā iegūto dokumentu, personas datu un informācijas izvērtēšanas regularitāti, likuma subjekts ņem vērā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus, kurus rada klients, tā rezidences (reģistrācijas) valsts, klienta saimnieciskā vai personiskā darbība, izmantojamie pakalpojumi un produkti un to piegādes kanāli, kā arī veiktie darījumi. Nosakot klienta izpētes apjomu un regularitāti, likuma subjekts ņem vērā arī šādus risku ietekmējošus rādītājus:

1) darījuma attiecību mērķi;

2) klienta plānoto un veikto darījumu regularitāti;

3) darījuma attiecību ilgumu un darījumu regularitāti;

4) klienta plānoto un veikto darījumu, tai skaitā noguldījumu, apjomu.

(3) Likuma subjekts, veicot klienta izpēti, ņem vērā vismaz šādus risku paaugstinošus faktorus:

1) darījuma attiecības notiek neparastos apstākļos;

2) klients vai tā patiesais labuma guvējs ir saistīts ar paaugstināta riska jurisdikciju, proti:

a) augsta riska trešo valsti,

b) valsti vai teritoriju, kurā pastāv augsts korupcijas risks,

c) valsti vai teritoriju, kurā ir augsts tādu noziedzīgu nodarījumu līmenis, kuru rezultātā var tikt noziedzīgi iegūti līdzekļi,

d) valsti un teritoriju, pret kuru Apvienoto Nāciju Organizācija, Amerikas Savienotās Valstis vai Eiropas Savienība ir noteikusi finanšu vai civiltiesiskus ierobežojumus,

e) valsti vai teritoriju, kura sniedz finansējumu vai atbalstu teroristu darbībām vai kuras teritorijā darbojas Ministru kabineta atzītu valstu vai starptautisko organizāciju, kuras sastādījušas to personu sarakstus, kas tiek turētas aizdomās par iesaistīšanos teroristiskās darbībās vai masu iznīcināšanas ieroču izgatavošanā, glabāšanā, pārvietošanā, lietošanā vai izplatīšanā, sarakstos iekļautas teroristu organizācijas,

f) valsti vai teritoriju, kura ir atteikusies sadarboties ar starptautiskajām organizācijām noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā;

3) klients ir juridisks veidojums, kas ir privāto aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība;

4) klients ir juridiskā persona, kura emitē vai ir tiesīga emitēt uzrādītāja akcijas (kapitāla vērtspapīrus) vai kurai ir īpašnieki, kas ir patiesā labuma guvēja labā turēto kapitāla daļu reģistrētie īpašnieki;

5) klients veic liela apjoma skaidras naudas darījumus;

6) klienta — juridiskās personas — īpašnieku vai dalībnieku struktūra ir klienta saimnieciskajai darbībai neraksturīga vai sarežģīta;

7) klients izmanto privātbaņķiera pakalpojumus;

8) klients izmanto pakalpojumus, produktus vai to piegādes kanālus, kas veicina anonimitāti;

9) klients izmanto pakalpojumus, produktus vai to piegādes kanālus, kas ierobežo tā identifikācijas vai personiskās un saimnieciskās darbības pārzināšanas iespējas;

10) klients saņem maksājumus no nezināmas trešās personas;

11) klients izmanto jaunus pakalpojumus, produktus vai to piegādes kanālus vai jaunas tehnoloģijas;

12) klients ir trešās valsts pilsonis, kas pieprasa vai ir saņēmis termiņuzturēšanās atļauju saistībā ar ieguldījumu kapitālsabiedrības pamatkapitālā, nekustamā īpašuma iegādi, bezprocentu valsts vērtspapīru iegādi vai pakārtotajām saistībām ar Latvijas Republikas kredītiestādi.

(4) Likuma subjekts, vērtējot noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus, var ņemt vērā šādus risku pazeminošus faktorus:

1) valstī darbojas efektīvas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas sistēmas;

2) valstī noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā ir noteiktas tādas prasības, kas atbilst to organizāciju, kuras nosaka standartus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, noteiktajiem starptautiskajiem standartiem, un valsts šīs prasības īsteno;

3) valstī ir zems korupcijas risks;

4) valstī ir zems tādu noziedzīgu nodarījumu līmenis, kuru rezultātā var tikt noziedzīgi iegūti līdzekļi;

5) klients — fiziskā persona — izmanto tikai pamatkontu Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likuma izpratnē.

(5) Likuma subjektam jāspēj pierādīt, ka klienta izpētes apjoms atbilst pastāvošajiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskiem.

(6) Uzsākot darījuma attiecības, likuma subjekts, balstoties uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtējumu, iegūst un dokumentē informāciju par darījuma attiecību mērķi un paredzamo būtību, tai skaitā kādus pakalpojumus klients plāno izmantot, kāds ir plānotais darījumu skaits un apjoms, kāda ir klienta saimnieciskā vai personiskā darbība, kuras ietvaros tas izmantos attiecīgos pakalpojumus, un, ja nepieciešams, kāda ir klienta līdzekļu izcelsme un materiālo stāvokli raksturojošas labklājības izcelsme.

(7) Likuma subjekts klienta izpētes pasākumus piemēro, ne tikai uzsākot darījuma attiecības, bet arī darījuma attiecību laikā (tostarp esošiem klientiem), ievērojot uz risku novērtējumu balstītu pieeju, tai skaitā nekavējoties, ja:

1) mainās būtiski apstākļi saistībā ar klientu;

2) likuma subjektam ir juridisks pienākums noteiktajā termiņā sazināties ar klientu, lai pārskatītu jebkuru ar patieso labuma guvēju saistītu būtisku informāciju;

3) likuma subjektam šis pienākums ir noteikts likumā "Par nodokļiem un nodevām".

(8) Likuma subjekts, piemērojot klienta izpētes pasākumus, iegūst un apstrādā fizisko personu datus atbilstoši šā likuma mērķiem vienīgi nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma un proliferācijas finansēšanu un tos tālāk neapstrādā veidā, kas neatbilst minētajiem mērķiem. Personas datu apstrāde citiem mērķiem, tostarp komerciāliem mērķiem, ir aizliegta.

(9) Likuma subjekts, ciktāl tas sniedz dzīvības apdrošināšanas vai citus ar līdzekļu uzkrāšanu saistītus apdrošināšanas pakalpojumus, izvērtē pastāvošos noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus, tai skaitā ar apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju saistīto risku, un papildus klienta izpētes pasākumiem veic šādus izpētes pasākumus attiecībā uz apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju, tiklīdz tas ir identificēts vai noteikts:

1) ja apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs ir konkrēta fiziskā vai juridiskā persona, — noskaidro fiziskās personas vārdu, uzvārdu vai juridiskās personas nosaukumu;

2) ja apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju nosaka pēc pazīmēm, — iegūst informāciju par atlīdzības saņēmēju tādā apjomā, lai spētu noteikt apdrošināšanas atlīdzības saņēmēja identitāti apdrošināšanas atlīdzības izmaksas veikšanas brīdī;

3) ja apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs ir juridiskā persona vai juridisks veidojums, — veic tā padziļinātu izpēti, lai noteiktu apdrošināšanas atlīdzības saņēmēja patieso labuma guvēju apdrošināšanas atlīdzības izmaksas veikšanas brīdī.

(10) Šā panta devītajā daļā minētās darbības veicamas pirms apdrošināšanas atlīdzības izmaksas. Ja dzīvības apdrošināšanas līgums vai cits ar līdzekļu uzkrāšanu saistīts apdrošināšanas līgums tiek nodots citam apdrošināšanas komersantam, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs tiek identificēts pirms cesijas veikšanas.

(11) Ja juridiska veidojuma patiesais labuma guvējs tiek noteikts juridiska veidojuma pārvaldības ietvaros pēc īpašām pazīmēm, likuma subjekts iegūst informāciju par patieso labuma guvēju tādā apjomā, lai spētu noteikt patiesā labuma guvēja identitāti līdzekļu (labuma) izmaksas laikā vai laikā, kad patiesais labuma guvējs izmantos tam paredzētās tiesības.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

11.[2] pants. Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem izvirzāmās papildu prasības attiecībā uz kriptoaktīvu pārvedumiem

(Zaudējis spēku ar 29.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 68. punktu)

12.pants. Fizisko personu identifikācija

(1) Fizisko personu identificē, pārbaudot tās identitāti pēc klienta personu apliecinoša dokumenta, kurā sniegta šāda informācija:

1) par rezidentu — vārds, uzvārds, personas kods;

2) par nerezidentu — vārds, uzvārds, dzimšanas datums, personas fotoattēls, personu apliecinoša dokumenta numurs un izdošanas datums, valsts un institūcija, kas dokumentu izdevusi.

(2) Fiziskās personas — nerezidenta, kurš pats ieradies pie likuma subjekta Latvijas Republikā, identifikācijai izmantojams tikai ieceļošanai Latvijas Republikā derīgs personu apliecinošs dokuments.

(3) Fiziskās personas — nerezidenta, kurš pats nav ieradies pie likuma subjekta, identifikācijai tā rezidences valstī var izmantot attiecīgās valsts iekšzemes pasi, citu attiecīgās valsts atzītu personu apliecinošu dokumentu vai

dokumentu, kas dod tiesības ieceļot valstī, kurā tiek veikta personas identifikācija.

(3[1]) Likuma subjekts, pārbaudot fiziskās personas identitāti pēc klienta personu apliecinoša dokumenta, pārliecinās, ka personu apliecinošais dokuments nav iekļauts Nederīgo dokumentu reģistrā.

(4) Zvērināti notāri fiziskās personas identitāti noskaidro Notariāta likumā noteiktajā kārtībā.

(5) Ja fizisko personu pārstāv cita fiziskā persona, likuma subjekts identificē personu, kura ir tiesīga pārstāvēt fizisko personu attiecībās ar likuma subjektu, atbilstoši šā panta pirmajai daļai un iegūst dokumentu vai attiecīgā dokumenta kopiju, kas apliecina tās tiesības pārstāvēt fizisko personu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014. un 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

13. pants. Juridisko personu un juridisku veidojumu identifikācija

(1) Juridisko personu identificē:

1) pieprasot uzrādīt dokumentus, kas apliecina juridiskās personas nosaukumu, juridisko formu un dibināšanu vai tiesisko reģistrāciju;

2) pieprasot sniegt ziņas par juridiskās personas juridisko adresi un saimnieciskās darbības faktisko veikšanas vietu, ja tā atšķiras no juridiskās adreses;

3) pieprasot uzrādīt juridiskās personas dibināšanas dokumentu (dibināšanas līgumu, statūtus) un identificējot personas, kuras ir tiesīgas pārstāvēt juridisko personu attiecībās ar likuma subjektu, tai skaitā noskaidrojot attiecīgo personu vārdus un uzvārdus, kuras ieņem amatu juridiskās personas pārvaldes institūcijā, un iegūstot dokumentu vai attiecīgā dokumenta kopiju, kas apliecina to tiesības pārstāvēt juridisko personu, kā arī veicot šo personu identitātes pārbaudi.

(1[1]) Juridisku veidojumu identificē:

1) pieprasot uzrādīt dokumentus, kas apliecina juridiska veidojuma statusu, izveidošanas mērķi un nosaukumu;

2) pieprasot sniegt ziņas par juridiska veidojuma juridisko adresi un faktiskās darbības vietu, ja tā atšķiras no juridiskās adreses;

3) noskaidrojot juridiska veidojuma struktūru un pārvaldes mehānismu, tai skaitā patieso labuma guvēju un augstākās vadības locekļus, kā arī juridiskā veidojuma pilnvaroto personu vai personas, kam ir līdzvērtīgs amats.

(2) Likuma subjekts var identificēt juridisko personu un juridisku veidojumu, iegūstot šā panta pirmajā daļā minētās ziņas no publiski pieejama uzticama un neatkarīga avota.

(3) Zvērināti notāri juridiskās personas un juridiska veidojuma identitāti noskaidro Notariāta likumā noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2017., 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

14.pants. Personu identificējošo dokumentu kopiju izgatavošana

(1) Likuma subjekts, uzsākot darījuma attiecības vai veicot šā likuma 11.pantā minētos darījumus, izgatavo to dokumentu kopijas, uz kuru pamata veikta klienta identifikācija.

(2) Ja klientu — juridisko personu un juridisku veidojumu — identificējoša informācija tiek iegūta šā likuma 13. panta otrajā daļā noteiktajā veidā, likuma subjekts dokumentē šā likuma 13. panta pirmajā un 1.[1] daļā noteikto informāciju un ziņas par informācijas avotu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

15. pants. Aizliegums uzturēt anonīmus kontus un anonīmus individuālos seifus

Likuma subjektam ir aizliegts atvērt un uzturēt anonīmus kontus, kontus ar fiktīviem (personu apliecinošiem dokumentiem neatbilstošiem) vārdiem un anonīmus individuālos seifus.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

16.pants. Pienākums veikt klienta izpēti

(Izslēgts ar 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

17.pants. Klienta izpēte

(Izslēgts ar 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

17.[1] pants. Slēgtais kopīgais klienta izpētes rīks

(1) Lai pilnvērtīgi veiktu klienta izpēti un darījumu uzraudzību un pārbaudītu klienta sniegto datu patiesumu, ievērojot būtiskas sabiedrības intereses noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas efektīvai novēršanai un ņemot vērā šo nelikumīgo darbību radītos apdraudējumus demokrātiskai sabiedrībai un sabiedrības drošībai, šā likuma subjektiem un citiem Eiropas Savienības dalībvalstu likuma subjektiem šā likuma mērķu īstenošanai ir tiesības izmantot slēgto kopīgo klienta izpētes rīku, kuru nodrošina kopīgs ārpakalpojuma sniedzējs.

(2) Lai sniegtu slēgtā kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumus likuma subjektiem, kas nav vienas grupas sastāvā, attiecīgajam pakalpojumu sniedzējam nepieciešams saņemt licenci.

(3) Licencējamais slēgtā kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojuma sniedzējs apdrošina savas saimnieciskās darbības civiltiesisko atbildību.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Pants stājas spēkā 01.01.2022. Sk. pārejas noteikumu 56. punktu)

17.[2] pants. Atvērtais kopīgais klienta izpētes rīks

(1) Lai pilnvērtīgi veiktu klienta izpēti un darījumu uzraudzību un pārbaudītu klienta sniegto datu patiesumu, ievērojot būtiskas sabiedrības intereses noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas efektīvai novēršanai un ņemot vērā šo nelikumīgo darbību radītos apdraudējumus demokrātiskai sabiedrībai un sabiedrības drošībai, šā likuma subjektiem un citiem Eiropas Savienības dalībvalstu likuma subjektiem šā likuma mērķu īstenošanai ir tiesības sniegt informāciju atvērtajam kopīgajam klienta izpētes rīkam un iegūt informāciju no tā.

(2) Lai sniegtu atvērtā kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumus, nepieciešams saņemt licenci.

(3) Atvērtajā kopīgajā klienta izpētes rīkā ir apstrādājama tikai šāda informācija:

1) vispārpieejama informācija;

2) informācija par klientiem — juridiskajām personām vai juridiskiem veidojumiem — un par fiziskajām personām, kuras ieņem amatu klienta izpildinstitūcijā vai pārraudzības institūcijā, pilnvarotas rīkoties klienta — juridiskās personas vai juridiska veidojuma — vārdā, klienta īpašniekiem un patiesajiem labuma guvējiem, personām, ar kuru starpniecību patiesie labuma guvēji īsteno kontroli, ja šī informācija iegūta:

a) no valsts informācijas sistēmām, kas satur ierobežotas pieejamības informāciju, kuru likuma subjekti var izmantot atbilstoši šim likumam vai citiem normatīvajiem aktiem, izņemot informāciju par sodāmību par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem,

b) atbilstoši citos normatīvajos aktos noteiktajai atļaujai likuma subjektiem iegūt informāciju ar atvērtā kopīgā klienta izpētes rīka starpniecību;

3) informācija, ar kuru likuma subjekti apmainās šā likuma 29. pantā un 38. panta ceturtajā daļā minētās informācijas apmaiņas ietvaros;

4) informācija par fiziskajām personām, juridiskajām personām un juridiskiem veidojumiem, par kuriem

konstatēts, ka tie ir pakļauti starptautiskajām sankcijām, bet tieši nav minēti starptautisko sankciju sarakstos, un citām fiziskajām personām, juridiskajām personām un juridiskiem veidojumiem, kas tiek izmantoti starptautisko sankciju pārkāpšanā;

5) par klientu — fizisko personu — iegūto klienta izpētei nepieciešamo informāciju, kuras apstrādei, izmantojot atvērto kopīgo klienta izpētes rīku, ir saņemta attiecīgās personas piekrišana.

(4) Atvērtā kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzējs:

1) neizmanto šā panta trešajā daļā minēto informāciju citiem mērķiem kā vien tās nodošanai likuma subjektiem un citiem Eiropas Savienības dalībvalstu likuma subjektiem šā panta pirmajā daļā noteikto mērķu sasniegšanai;

2) nodrošina, ka šā panta trešajā daļā minētā informācija ir pieejama atsevišķi, ir salīdzināma un tajā ir iespējams atspoguļot konstatētās pretrunas;

3) nodrošina, ka atvērtajā kopīgajā klienta izpētes rīkā pēc informācijas nodošanas netiek uzglabāta šā panta trešās daļas 2. punkta "a" apakšpunktā minētā informācija;

4) apdrošina savas saimnieciskās darbības civiltiesisko atbildību;

5) nedrīkst atklāt likuma subjektu, kurš tam sniedzis informāciju ievietošanai atvērtajā kopīgajā klienta izpētes rīkā.

(5) Ziņu sniegšana labā ticībā šā panta ietvaros atvērtajā kopīgajā klienta izpētes rīkā nav uzskatāma par neizpaužamu ziņu izpaušanu un saistībā ar to likuma subjektiem neiestājas juridiskā, tai skaitā civiltiesiskā, atbildība.

(6) Finanšu izlūkošanas dienests ir tiesīgs jebkurā laikā un bez iepriekšējas paziņošanas piekļūt informācijai atvērtajā kopīgajā klienta izpētes rīkā. Iegūto informāciju Finanšu izlūkošanas dienests drīkst izmantot arī šā likuma 55. panta otrajā daļā minētajā sadarbības koordinācijas grupā. Citas valsts institūcijas informāciju iegūst no likuma subjektiem normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un nedrīkst pieprasīt informāciju tieši atvērtajā kopīgajā klienta izpētes rīkā, ja vien to neparedz normatīvie akti.

(7) Ministru kabinets nosaka:

1) informācijas, tai skaitā personas datu, aktualizēšanas prasības, izmantojot atvērto kopīgo klienta izpētes rīku;

2) šā panta trešajā daļā minētās informācijas glabāšanas termiņus.

(15.06.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

17.[3] pants. Atvērtā kopīgā klienta izpētes rīka un slēgtā kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēja licence un darbības uzraudzība

(1) Licenci atvērtā kopīgā klienta izpētes rīka vai slēgtā kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzējam (turpmāk arī — kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzējs) izsniedz Datu valsts inspekcija uz pieciem gadiem.

(2) Licencējamā kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēja darbību attiecībā uz fizisko personu datu apstrādi uzrauga Datu valsts inspekcija.

(3) Datu valsts inspekcijai, uzraugot licencējamā kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēja darbību attiecībā uz fizisko personu datu apstrādi, ir šādas tiesības:

1) pieņemt lēmumu par kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēja licences darbības pārreģistrēšanu, apturēšanu vai anulēšanu;

2) veikt pārbaudes kopīgajā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzējā, lai izvērtētu tā darbības atbilstību šā likuma un citu normatīvo aktu prasībām;

3) bez maksas no kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēja saņemt informāciju un dokumentus, kas nepieciešami kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēja darbības pārbaudei vai par tā darbību

saņemtās klienta sūdzības izskatīšanai;

4) pieprasīt, lai tiek labotas vai dzēstas kopīgajā klienta izpētes rīkā kļūdaini vai nelikumīgi iekļautās ziņas;

5) pieprasīt kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzējam tā informācijas sistēmu, iekārtu un procedūru pārbaudi un noteikt neatkarīgu ekspertīzi pārbaudāmo jautājumu izpētei.

(4) Ja licencējamais kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzējs izbeidz darbību vai zaudē licenci, uzkrāto informāciju, kas apstrādāta saskaņā ar šo likumu, dzēš, izņemot gadījumu, kad likumā noteiktajā apjomā to nodod valsts arhīvam vai Datu valsts inspekcijas noteiktajā termiņā — citam licencējamam kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzējam.

(5) Licencējamais kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzējs maksā šādas valsts nodevas:

1) par licences izsniegšanu un pārreģistrēšanu;

2) reizi ceturksnī — par ierobežotas pieejamības informācijas iegūšanu no valsts informācijas sistēmām;

3) reizi gadā — par Datu valsts inspekcijas īstenoto darbības uzraudzību.

(6) Ministru kabinets nosaka:

1) prasības kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēja licences saņemšanai, tai skaitā prasības attiecībā uz kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēja civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu;

2) kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēja licences izsniegšanas, tās darbības apturēšanas, licences pārreģistrēšanas un anulēšanas kārtību un gadījumus;

3) šā panta piektajā daļā minēto valsts nodevu apmērus un maksāšanas kārtību;

4) informāciju, kas publicējama Datu valsts inspekcijas mājaslapā internetā par licencējamo kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēju, kā arī šīs informācijas aktualizācijas kārtību un termiņus.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Pants stājas spēkā 01.01.2022. Sk. pārejas noteikumu 56. punktu)

18. pants. Patiesā labuma guvēja noskaidrošana un pārliecināšanās par noskaidrotā patiesā labuma guvēja atbilstību

(1) Likuma subjekts gadījumos, kad saskaņā ar šā likuma prasībām veicama klienta izpēte, noskaidro klienta patieso labuma guvēju šā panta trešajā daļā norādītajos veidos un, pamatojoties uz risku novērtējumu, veic nepieciešamos pasākumus, lai pārliecinātos, ka noskaidrotais patiesais labuma guvējs ir klienta patiesais labuma guvējs. Likuma subjekts izmanto uzticamu un neatkarīgu informācijas avotu klienta patiesā labuma guvēja pārbaudei.

(2) Likuma subjekts noskaidro klienta patieso labuma guvēju, iegūstot par to vismaz šādu informāciju:

1) par rezidentu — vārds, uzvārds, personas kods, dzimšanas datums, mēnesis un gads, valstspiederība, pastāvīgās dzīvesvietas valsts, kā arī personai piederošo tiešā vai netiešā veidā kontrolēto klienta kapitāla daļu vai akciju, tai skaitā tiešās vai netiešās līdzdalības, īpatsvars kopējā skaitā, kā arī tieši vai netieši īstenojamās klienta kontroles veids;

2) par nerezidentu — vārds, uzvārds, dzimšanas datums, mēnesis un gads, valstspiederība, pastāvīgās dzīvesvietas valsts, kā arī personai piederošo tiešā vai netiešā veidā kontrolēto klienta kapitāla daļu vai akciju, tai skaitā tiešās vai netiešās līdzdalības, īpatsvars kopējā skaitā, kā arī tieši vai netieši īstenojamās klienta kontroles veids. Ja pastāv augsts noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma un proliferācijas finansēšanas risks, likuma subjekts, ievērojot uz risku novērtējumu balstītu pieeju, ir tiesīgs pieprasīt informāciju par personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un institūciju, kas dokumentu izdevusi;

3) ja šīs daļas 1. un 2. punktā minētās personas kontroli īsteno netieši, par personu, ar kuras starpniecību kontrole tiek īstenota, — vārds, uzvārds, personas kods (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datums, mēnesis un gads), bet par juridisko personu vai juridisko veidojumu — nosaukums, reģistrācijas

numurs un juridiskā adrese. Ja starpniecību īsteno ar juridiskā veidojuma starpniecību, noskaidro arī pilnvarotās personas vai personas, kam ir līdzvērtīgs amats, vārdu, uzvārdu, personas kodu (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datumu, mēnesi un gadu).

(3) Likuma subjekts, izmantojot ziņas vai dokumentus no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra, noskaidro klienta patieso labuma guvēju. Papildus, balstoties uz risku novērtējumu, likuma subjekts noskaidro klienta patieso labuma guvēju vienā vai vairākos no šādiem veidiem:

1) saņemot klienta apstiprinātu paziņojumu par patieso labuma guvēju;

2) izmantojot ziņas vai dokumentus no Latvijas Republikas vai ārvalsts informācijas sistēmām;

3) patstāvīgi noskaidrojot patieso labuma guvēju, ja ziņas par to nevar iegūt citādi.

(3^1) Likuma subjekti, kā arī kontroles un uzraudzības institūcijas, konstatējot, ka klienta izpētes gaitā noskaidrotā informācija par patieso labuma guvēju neatbilst Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros reģistrētajai informācijai, nekavējoties, bet ne vēlāk kā triju darbdienu laikā paziņo par to Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram, paskaidrojot konstatētās neatbilstības būtību, kā arī norādot, ka informācija, iespējams, ir nepatiesa pēc būtības vai ka informācijā konstatēta pārrakstīšanās kļūda. Uzraudzības un kontroles institūcijas sniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram uzraudzības un kontroles institūcijas reģistrēto likuma subjektu un to darbinieku, kuri deleģēti paziņot par neatbilstošu informāciju un pieprasīt un saņemt šā likuma 5.[1] panta otrajā daļā minēto informāciju, identificējošos datus, kontaktinformāciju un citu informāciju, kas Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram nepieciešama paziņojumu sistēmas darbības nodrošināšanai un informācijas nodošanai Datu izplatīšanas un pārvaldības platformā.

(3^2) Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs, šā panta 3.[1] daļā minētajā kārtībā saņemot paziņojumu, ka reģistrētā informācija par attiecīgās juridiskās personas patieso labuma guvēju, iespējams, ir nepatiesa pēc būtības, nekavējoties, bet ne vēlāk kā vienas darbdienas laikā, nepieņemot atsevišķu lēmumu, reģistrē brīdinājumu, ka reģistrētā informācija par patieso labuma guvēju, iespējams, ir nepatiesa.

(3^3) Likuma prasību izpildei informācija par šā panta 3.[2] daļā minētajā kārtībā reģistrētajiem brīdinājumiem ir pieejama likuma subjektiem, kā arī tiesībaizsardzības iestādēm, uzraudzības un kontroles institūcijām līdz brīdim, kad persona, kas šā panta 3.[1] daļā minētajā kārtībā paziņojumu iesniegusi, to atsauc vai arī tiesībaizsardzības iestāde informē Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru, ka nav pamata uzskatīt, ka reģistrētā informācija par patieso labuma guvēju būtu nepatiesa.

(3^4) Ja periodā, kurā reģistrēts brīdinājums, ka reģistrētā informācija par patieso labuma guvēju, iespējams, ir nepatiesa, tiek iesniegts pieteikums izmaiņu reģistrācijai informācijā par patieso labuma guvēju, vēsturiskā informācija par brīdinājumu tiek saglabāta.

(3^5) Ja šā panta 3.[1] daļā minētajā kārtībā iesniegtais paziņojums sniegts labā ticībā, tad neatkarīgi no tā, vai fakts, ka par patieso labuma guvēju sniegtās ziņas ir nepatiesas, tiek vai netiek pierādīts pirmstiesas kriminālprocesā vai tiesā, kā arī neatkarīgi no klienta un likuma subjekta savstarpējā līguma noteikumiem paziņojuma iesniegšana Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram nav uzskatāma par neizpaužamu ziņu izpaušanu un saistībā ar to likuma subjektiem, kā arī uzraudzības un kontroles institūcijām neiestājas juridiskā (tai skaitā civiltiesiskā) atbildība.

(4) *(Izslēgta ar 15.06.2021. likumu)*

(5) *(Izslēgta ar 15.06.2021. likumu)*

(6) Apdrošināšanas komersants, ciktāl tas veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, un apdrošināšanas starpnieks, ciktāl tas sniedz dzīvības apdrošināšanas vai citus ar līdzekļu uzkrāšanu saistītus apdrošināšanas pakalpojumus, ir tiesīgs pārliecināties, ka klienta norādītais patiesais labuma guvējs ir klienta patiesais labuma guvējs arī pēc darījuma attiecību uzsākšanas, bet ne vēlāk kā brīdī, kad persona, kura gūst labumu, sāk izmantot tai apdrošināšanas līgumā noteiktās tiesības.

(7) Likuma subjekts, atbilstoši pamatojot un dokumentējot darbības, kas veiktas, lai noskaidrotu patieso labuma guvēju, par juridiskās personas vai juridiska veidojuma patieso labuma guvēju var uzskatīt personu, kura ieņem amatu izpildinstitūcijā šajā juridiskajā personā vai juridiskā veidojumā, ja ir izmantoti visi iespējamie noskaidrošanas līdzekļi un nav iespējams noskaidrot nevienu fizisko personu — patieso labuma guvēju šā likuma 1. panta pirmās daļas 5. punkta izpratnē, kā arī izslēgtas šaubas, ka juridiskajai personai vai juridiskam veidojumam ir cits patiesais labuma guvējs.

(8) Ja šā panta septītajā daļā noteiktajā kārtībā par patieso labuma guvēju uzskatāms maksātnespējas procesa administrators, ciktāl viņš rīkojas sava amata darbības ietvaros, maksātnespējas procesa administratora kā patiesā labuma guvēja statuss netiek saistīts ar viņa kā privātpersonas patiesā labuma guvēja statusu.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021., 13.10.2022. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024. Grozījums par panta septītās daļas papildināšanu pēc skaitļa un vārda "1. panta" ar vārdiem "pirmās daļas" stājas spēkā 30.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 70. punktu)

18.[1] pants. Paziņošanas pienākums un pienākums noskaidrot patieso labuma guvēju

(1) Fiziskajai personai, ja tai ir pamats uzskatīt, ka kļuvusi par juridiskās personas, personālsabiedrības vai ārvalsts juridiskās personas vai juridiskā veidojuma, kas Latvijas Republikā reģistrē filiāli vai pārstāvniecību (turpmāk — ārvalsts subjekts) patieso labuma guvēju, ir pienākums par šo faktu nekavējoties paziņot juridiskajai personai, personālsabiedrībai vai ārvalsts subjektam, norādot šā panta ceturtajā daļā minētās ziņas.

(2) Šā likuma 1. panta pirmās daļas 5. punkta "a" apakšpunktā minētā fiziskā persona nekavējoties paziņo juridiskajai personai, personālsabiedrībai vai ārvalsts subjektam, ja tā rīkojas citas personas labā, un identificē šo personu, norādot šā panta ceturtajā daļā minētās ziņas.

(3) Juridiskā persona, personālsabiedrība un ārvalsts subjekts pēc savas iniciatīvas noskaidro un identificē savus patiesos labuma guvējus, ja ir saprātīgs pamats apšaubīt šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajā kārtībā iesniegto informāciju vai ja šī informācija nav iesniegta, bet juridiskajai personai, personālsabiedrībai vai ārvalsts subjektam ir saprātīgs pamats uzskatīt, ka tam ir patiesais labuma guvējs.

(4) Juridiskā persona un personālsabiedrība, kā arī ārvalsts subjekts glabā un pastāvīgi aktualizē vismaz šādu informāciju par tā patiesajiem labuma guvējiem: vārdu, uzvārdu, personas kodu (ja tāds ir) un dzimšanas datumu, mēnesi, gadu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un iestādi, kas dokumentu izdevusi, valstspiederību (valstspiederības), pastāvīgās dzīvesvietas valsti, kā arī veidu, kā tiek īstenota kontrole pār juridisko personu, personālsabiedrību vai ārvalsts subjektu, un īstenotās kontroles apjomu, tai skaitā norādot dalībnieka (akcionāra), biedra, īpašnieka vai citas personas, ar kuras starpniecību kontrole tiek īstenota, vārdu, uzvārdu, personas kodu (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datumu, mēnesi un gadu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un iestādi, kas dokumentu izdevusi), bet juridiskajām personām, personālsabiedrībām un ārvalsts subjektiem — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi, kā arī īstenotās kontroles dokumentāru pamatojumu, glabājot visus patieso labuma guvēju dokumentāros pamatojumus, ar kuriem pamatota norādīto patieso labuma guvēju kontrole, izmantojot fiziskās personas, juridiskās personas, personālsabiedrības un ārvalsts subjektus.

(5) Pēc juridiskās personas vai personālsabiedrības izslēgšanas no attiecīgā Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestā reģistra šā panta ceturtajā daļā minētās informācijas glabāšana nodrošināma atbilstoši attiecīgās juridiskās personas vai personālsabiedrības darbību regulējošā normatīvajā aktā noteiktajai kārtībai.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021., 19.09.2024. un 03.12.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2026. Grozījumi ceturtajā daļā par tās papildināšanu pēc vārda "valstspiederību" ar vārdu "(valstspiederības)" un vārdu "ārvalsts subjektu, tai" aizstāšanu ar vārdiem "ārvalsts subjektu, un īstenotās kontroles apjomu, tai" stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 81. punktu)

18.[2] pants. Juridiskās personas pienākums atklāt savu patieso labuma guvēju

(1) Juridiskā persona vai personālsabiedrība, kas reģistrēta Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajos publiskajos reģistros, nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā no attiecīgās informācijas uzzināšanas dienas iesniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu informācijas par patiesajiem labuma guvējiem reģistrācijai vai šajā informācijā veikto izmaiņu reģistrācijai, norādot šā likuma 18.[1] panta ceturtajā daļā noteikto informāciju. Īstenotās kontroles dokumentāro pamatojumu, kā arī dokumentu, kas apstiprina patieso labuma guvēju identificējošās informācijas atbilstību (notariāli apliecinātu personu apliecinošā dokumenta kopiju, ārvalsts iedzīvotāju reģistra izziņu vai citus minētajiem dokumentiem pielīdzināmus dokumentus), vai dokumentus, kas pamato apliecinājumu, ka patieso labuma guvēju noskaidrot nav iespējams, iesniedz pēc Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra pieprasījuma, lai tas varētu pārliecināties par iesniegtās informācijas ticamību. Par personām, kurām ir Latvijā piešķirts personas kods, nenorāda informāciju par dzimšanas datumu, mēnesi un gadu, personu apliecinošā dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un institūciju, kas dokumentu izdevusi.

(2) Iesniedzot Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu par juridiskās personas vai personālsabiedrības reģistrāciju (dibināšanu) vai kapitālsabiedrības dalībnieku (akcionāru) un valdes locekļu izmaiņām vai izmaiņām citu juridisko personu vai personālsabiedrību vadības institūciju un pārstāvēttiesīgo personu sastāvā,

pieteikumā norāda informāciju par juridiskās personas vai personālsabiedrības un ārvalsts subjekta patieso labuma guvēju atbilstoši šā panta un 18.[1] panta ceturtās daļas prasībām. Ja juridiskā persona vai personālsabiedrība ir izmantojusi visus iespējamos noskaidrošanas līdzekļus un secinājusi, ka nav iespējams noskaidrot nevienu fizisko personu — patieso labuma guvēju šā likuma 1. panta pirmās daļas 5. punkta izpratnē —, kā arī ir izslēgtas šaubas, ka juridiskajai personai vai personālsabiedrībai ir patiesais labuma guvējs, pieteicējs to apliecina pieteikumā, norādot pamatojumu.

(3) Ja dalībnieks (akcionārs), biedrs, īpašnieks vai cita persona, ar kuras starpniecību patiesais labuma guvējs īsteno kontroli juridiskajā personā vai personālsabiedrībā, zaudē savu statusu attiecīgajā juridiskajā personā vai personālsabiedrībā, juridiskā persona vai personālsabiedrība nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā no attiecīgās informācijas uzzināšanas dienas iesniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu par patiesā labuma guvēja maiņu vai pieteikumu, kurā apliecina, ka patiesais labuma guvējs nav mainījies, un norāda dalībnieku (akcionāru), biedru, īpašnieku vai citu personu, ar kuras starpniecību patiesais labuma guvējs īsteno kontroli.

(4) *(Izslēgta no 01.07.2019. ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019. Sk. Pārejas noteikumu 43. punktu)*

(5) *(Izslēgta no 01.07.2019. ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019. Sk. Pārejas noteikumu 43. punktu)*

(6) Juridiskā persona var nesniegt Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram informāciju par patieso labuma guvēju, ja patiesais labuma guvējs ir akcionārs tādā akciju sabiedrībā, kuras akcijas ir iekļautas regulētajā tirgū, un veids, kādā tiek īstenota kontrole pār juridisko personu, izriet tikai no akcionāra statusa.

(7) Ārvalsts subjekts šā panta prasības izpilda, iesniedzot informāciju Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram (ja ārvalsts subjekta filiāle vai pārstāvniecība ir reģistrēta vai tiek reģistrēta Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros) vai Valsts ieņēmumu dienestam (ja ārvalsts subjekta pārstāvniecība ir reģistrēta vai tiek reģistrēta kā nerezidenta (ārvalsts komersanta) pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā nodokļu maksātāju reģistrā).

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024. Grozījums par panta otrās daļas papildināšanu pēc skaitļa un vārda "1. panta" ar vārdiem "pirmās daļas" stājas spēkā 30.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 70. punktu)

18.[3] pants. Informācijas par patiesajiem labuma guvējiem pieejamība

(1) Lai nodrošinātu starptautisko un nacionālo sankciju izpildei nepieciešamās informācijas pieejamību, ikvienai personai ir tiesības tūlītēji, nefiltrēti, tieši un brīvi saņemt informāciju par patiesajiem labuma guvējiem no Valsts ieņēmumu dienesta un tiešsaistes formā — no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra. Attiecīgo informāciju sniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra un Valsts ieņēmumu dienesta darbību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(1[1]) Informāciju par nerezidentu (ārvalsts komersantu), kas Valsts ieņēmumu dienesta vestajā nodokļu maksātāju reģistrā reģistrējuši pastāvīgās pārstāvniecības, patiesajiem labuma guvējiem sniedz Valsts ieņēmumu dienests atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas regulē informācijas izsniegšanu no nodokļu maksātāju reģistra.

(2) Informācija par patieso labuma guvēju, kurš informācijas izsniegšanas brīdī nav sasniedzis 18 gadu vecumu vai kuram ir ierobežota rīcībspēja, ir ierobežotas pieejamības informācija.

(2[1]) Ja informācijas par personu kā patieso labuma guvēju publiska pieejamība var radīt draudus šai personai vai tās ģimenes locekļiem tikt pakļautiem noziedzīgam nodarījumam, kas apdraud viņu dzīvību, veselību vai īpašumu, un pastāv objektīvs pamats uzskatīt, ka šie draudi var īstenoties, patiesajam labuma guvējam ir tiesības iesniegt Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu, lūdzot noteikt informāciju par viņu kā patieso labuma guvēju par ierobežotas pieejamības informāciju. Pieteikumā norādāms detalizēts situācijas apraksts, kas apliecina draudu pastāvēšanu. Ja patiesā labuma guvēja rīcībā ir pierādījumi, kas apstiprina pieteikumā ietverto informāciju, tie pievienojami pieteikumam.

(2[2]) Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs, saņemot šā panta 2.[1] daļā minēto pieteikumu, nekavējoties, bet ne vēlāk kā vienas darbdienas laikā, nepieņemot atsevišķu lēmumu, aizklāj attiecīgā patiesā labuma guvēja informāciju. Informācija tiek aizklāta uz pieteikuma izskatīšanas laiku. Ja, izvērtējot pieteikumu, netiek konstatēti šā panta 2.[1] daļā minētie draudi, piekļuve informācijai tiek atjaunota neatkarīgi no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra lēmuma apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas.

(2[3]) Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs šā panta 2.[1] daļā minēto pieteikumu izskata mēneša laikā no tā saņemšanas dienas. Informācija par patieso labuma guvēju tiek atzīta par ierobežotas pieejamības informāciju, ja, pamatojoties uz pieteikumā ietverto informāciju, tiek konstatēti šā panta 2.[1] daļā minētie draudi un pastāv objektīvs pamats uzskatīt, ka tie var īstenoties. Ierobežotas pieejamības informācijas statuss tiek piemērots, kamēr pastāv attiecīgie draudi. Patiesajam labuma guvējam ir pienākums nekavējoties informēt Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru, ja draudi vairs nepastāv, vai, ja draudi joprojām pastāv, — reizi gadā iesniegt tam apstiprinājumu.

(2[4]) Ja informācija par patieso labuma guvēju ir ierobežotas pieejamības informācija un patiesā labuma guvēja statuss izriet no individuālā uzņēmuma īpašnieka statusa vai tiešas vai netiešas līdzdalības kapitālsabiedrībā, informācija par attiecīgo patieso labuma guvēju kā individuālā uzņēmuma īpašnieku vai kapitālsabiedrības dalībnieku (akcionāru) arī ir ierobežotas pieejamības informācija. Kamēr informācija par patieso labuma guvēju un tā tiešo vai netiešo līdzdalību ir ierobežotas pieejamības informācija, kapitālsabiedrības reģistrācijas lietā esošais dalībnieku (akcionāru) reģistra nodalījums vai akciju sabiedrības paziņojums par akcionāra līdzdalības iegūšanu, palielināšanos vai samazināšanos, kurā ietverta informācija par konkrēto patieso labuma guvēju, iekļaujams reģistrācijas lietas nepubliskajā daļā.

(3) Fiziskajai personai, kura norādīta kā juridiskās personas vai ārvalsts subjekta patiesā labuma guvēja un kuras oficiālā elektroniskā adrese ir iekļauta oficiālo elektronisko adrešu katalogā, nosūta informatīvu paziņojumu uz tās oficiālo elektronisko adresi par šo fizisko personu kā juridiskās personas vai ārvalsts subjekta patieso labuma guvēju vai izmaiņām šajā statusā.

(4) Informācija par juridisko personu un ārvalsts subjektu patiesajiem labuma guvējiem ir pieejama šajā pantā minētajos reģistros ne ilgāk kā 10 gadus pēc tam, kad juridiskā persona vai ārvalsts subjekta reģistrētā filiāle vai pārstāvniecība ir izslēgta no attiecīgā reģistra.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021., 05.02.2026. un 03.12.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2026. 2.[1], 2.[2], 2.[3] un 2.[4] daļa stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 81. punktu)

18.[4] pants. Pienākums noskaidrot juridiskā veidojuma patieso labuma guvēju

(1) Juridiskā veidojuma pilnvarnieks (pārvaldnieks) vai persona, kurai ir līdzvērtīgs amats juridiskajā veidojumā (turpmāk — pilnvarnieks (pārvaldnieks)), glabā un pastāvīgi aktualizē ziņas par juridiskā veidojuma patiesajiem labuma guvējiem, tai skaitā par šāda veidojuma dibinātāju, pilnvarnieku (pārvaldnieku), pārraudzītāju (ja tāds ir), labuma guvējiem vai labuma guvēju kategorijām un citām fiziskajām personām, kuras īsteno kontroli pār juridisko veidojumu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija ietver patiesā labuma guvēja vārdu, uzvārdu, personas kodu (ja tāds ir), dzimšanas datumu, mēnesi, gadu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un iestādi, kas dokumentu izdevusi, valstspiederību (valstspiederības), pastāvīgās dzīvesvietas valsti, kā arī veidu, kā tiek īstenota kontrole pār juridisko veidojumu, un īstenotās kontroles apjomu, tai skaitā norādot dibinātāja, pilnvarnieka (pārvaldnieka), pārraudzītāja (ja tāds ir), labuma guvēja vai citas personas, ar kuras starpniecību kontrole tiek īstenota, vārdu, uzvārdu, personas kodu (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datumu, mēnesi un gadu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un iestādi, kas dokumentu izdevusi), bet juridiskajām personām, personālsabiedrībām un ārvalsts subjektiem — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi.

(3) Pilnvarnieks (pārvaldnieks) glabā un aktualizē dokumentāros pamatojumus par īstenoto juridiskā veidojuma patieso labuma guvēju kontroli — glabā visus dokumentāros pamatojumus, ar kuriem pamatota norādīto patieso labuma guvēju kontrole, izmantojot fiziskās personas, juridiskās personas, personālsabiedrības un ārvalsts subjektus.

(4) Ja juridiskajam veidojumam nav noteikti labuma guvēji — fiziskās personas —, pilnvarnieks (pārvaldnieks) glabā un aktualizē ziņas par personu grupu, kuras interesēs ir izveidots vai darbojas juridiskais veidojums.

(23.11.2023. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.12.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2026. Grozījums otrajā daļā par tās papildināšanu pēc vārda "valstspiederību" ar vārdu "(valstspiederības)" un grozījums par vārdu "juridisko veidojumu, tai" aizstāšanu ar vārdiem "juridisko veidojumu, un īstenotās kontroles apjomu, tai" stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 81. punktu)

18.[5] pants. Pienākums atklāt juridiskā veidojuma patieso labuma guvēju

(1) Ja pilnvarnieks (pārvaldnieks) — fiziskā persona — ir rezidents vai pilnvarnieks (pārvaldnieks) — juridiskā persona — ir reģistrēts Latvijā, tas nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā no attiecīgās informācijas

uzzināšanas dienas iesniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu informācijas reģistrācijai par juridiskā veidojuma patiesajiem labuma guvējiem. Pieteikumā norāda patiesā labuma guvēja, tai skaitā dibinātāja, pilnvarnieka (pārvaldnieka), pārraudzītāja (ja tāds ir), labuma guvēja vai citas personas, kura īsteno kontroli pār juridisko veidojumu, vārdu, uzvārdu, personas kodu (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datumu, mēnesi un gadu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un iestādi, kas dokumentu izdevusi), kā arī veidu, kā tiek īstenota kontrole pār juridisko veidojumu, tai skaitā norādot dibinātāja, pilnvarnieka (pārvaldnieka), pārraudzītāja (ja tāds ir), labuma guvēja vai citas personas, ar kuras starpniecību kontrole tiek īstenota, vārdu, uzvārdu, personas kodu (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datumu, mēnesi un gadu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un iestādi, kas dokumentu izdevusi), bet juridiskajām personām, personālsabiedrībām un ārvalsts subjektiem — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi. Īstenotās kontroles dokumentāru pamatojumu, kā arī dokumentu, kas apstiprina patieso labuma guvēju identificējošās informācijas atbilstību (notariāli apliecinātu personu apliecinošā dokumenta kopiju, ārvalsts iedzīvotāju reģistra izziņu vai citus minētajiem dokumentiem pielīdzināmus dokumentus), vai dokumentus, kas pamato, ka patieso labuma guvēju noskaidrot nav iespējams, iesniedz pēc Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra pieprasījuma, lai tas varētu pārliecināties par iesniegtās informācijas ticamību.

(2) Ja pilnvarnieka (pārvaldnieka) — fiziskās personas — rezidences valsts ir ārpus Eiropas Savienības vai juridiskā veidojuma pilnvarnieks (pārvaldnieks) — juridiskā persona — ir reģistrēts ārpus Eiropas Savienības, pilnvarnieks (pārvaldnieks) pirms tam, kad uzsāk darījuma attiecības vai iegādājas nekustamo īpašumu juridiskā veidojuma vārdā, iesniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu par juridiskā veidojuma patiesajiem labuma guvējiem. Pieteikumā norāda šā panta pirmajā daļā minēto informāciju.

(3) Pilnvarnieks (pārvaldnieks) nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā no attiecīgās informācijas uzzināšanas dienas iesniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu šā panta pirmajā vai otrajā daļā minētajā informācijā veikto grozījumu reģistrācijai, tai skaitā par patiesā labuma guvēja statusa izbeigšanos juridiskā veidojuma darbības izbeigšanās dēļ.

(4) Ja juridiskā veidojuma patiesie labuma guvēji ir reģistrēti citas dalībvalsts vestā reģistrā, šā panta pirmajā vai otrajā daļā minēto pieteikumu Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram iesniegt nav nepieciešams.

(5) Ja pilnvarnieks (pārvaldnieks) ir izmantojis visus iespējamos noskaidrošanas līdzekļus un secinājis, ka nav iespējams noskaidrot nevienu patieso labuma guvēju — fizisko personu šā likuma 1. panta pirmās daļas 5. punkta "b" apakšpunkta izpratnē —, kā arī ir izslēgtas šaubas, ka juridiskajam veidojumam ir patiesais labuma guvējs, pieteicējs to apliecina pieteikumā, norādot pamatojumu.

(23.11.2023. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024. Grozījums par panta piektās daļas papildināšanu pēc skaitļa un vārda "1. panta" ar vārdiem "pirmās daļas" stājas spēkā 30.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 70. punktu)

18.[6] pants. Juridisko veidojumu patieso labuma guvēju reģistrs

(1) Juridisko veidojumu patieso labuma guvēju reģistru (turpmāk šajā pantā — reģistrs) ved Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs.

(2) Ziņas reģistrē uz pilnvarnieka (pārvaldnieka) pieteikuma pamata.

(3) Reģistrā tiek reģistrētas šādas ziņas par juridisko veidojumu:

1) nosaukums;

2) Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra piešķirtais identifikācijas numurs;

3) saziņas adrese;

4) valsts, saskaņā ar kuras normatīvajiem aktiem juridiskais veidojums ir izveidots;

5) pilnvarnieka (pārvaldnieka) — fiziskās personas — vārds, uzvārds, personas kods (ja tāds ir), dzimšanas datums, mēnesis, gads, personu apliecinoša dokumenta numurs un izdošanas datums, valsts un iestāde, kas dokumentu izdevusi, un saziņas adrese, bet juridiskajām personām — nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese;

6) juridiskā veidojuma patiesā labuma guvēja (tai skaitā dibinātāja, pilnvarnieka (pārvaldnieka), pārraudzītāja (ja tāds ir), labuma guvēja un citas fiziskās personas, kura īsteno kontroli pār juridisko veidojumu):

a) vārds, uzvārds, personas kods (ja tāds ir) un dzimšanas datums, mēnesis, gads, personu apliecinoša dokumenta numurs un izdošanas datums, valsts un iestāde, kas dokumentu izdevusi,

b) valstspiederība (valstspiederības),

c) pastāvīgās dzīvesvietas valsts,

d) veids, kādā tiek īstenota kontrole pār juridisko veidojumu, un īstenotās kontroles apjoms;

7) datums, kad izdarīta ziņu reģistrācija.

(4) Ja pieteikumā norādīts, ka nav iespējams noteikt fiziskās personas — labuma guvējus —, reģistrā tiek reģistrēta informācija par personu grupu, kura norādīta pieteikumā un kuras interesēs ir izveidots vai darbojas juridiskais veidojums.

(5) Informācija par juridisko veidojumu patiesajiem labuma guvējiem ir pieejama reģistrā piecus gadus no brīža, kad reģistrētas ziņas par juridiskā veidojuma patiesā labuma guvēja statusa izbeigšanos.

(23.11.2023. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.12.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2026. Grozījums trešajā daļā par "b" apakšpunkta papildināšanu ar vārdu "(valstspiederības)" un "d" apakšpunkta jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 81. punktu)

19.pants. Informācijas iegūšana par darījuma attiecību mērķi un paredzamo būtību

(Izslēgts ar 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

20. pants. Darījuma attiecību un gadījuma rakstura darījumu uzraudzība un likuma subjekta atbildība

(1) Likuma subjekts pēc darījuma attiecību uzsākšanas vai veicot gadījuma rakstura darījumus, balstoties uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtējumu, pastāvīgi:

1) aktualizē informāciju par klienta saimniecisko vai personisko darbību;

2) veic klienta darbību un darījumu uzraudzību, lai pārliecinātos, vai darījumi nav uzskatāmi par aizdomīgiem.

(2) Veicot darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījumu uzraudzību, likuma subjekts, ievērojot uz risku novērtējumu balstītu pieeju, izpēta darījuma būtību un mērķi un, lai pārliecinātos, vai darījumi nav uzskatāmi par aizdomīgiem, nodrošina pastiprinātu uzraudzību šādiem darījumiem:

1) klientam netipiski lielam darījumam, sarežģītam darījumam, šķietami savstarpēji saistītiem darījumiem vai darījumam, kuram šķietami nav ekonomiska vai nepārprotami tiesiska mērķa;

2) darījumam, kurā piedalās persona no augsta riska trešajām valstīm.

(3) Likuma subjektam neiestājas juridiskā (tai skaitā civiltiesiskā) atbildība par šajā likumā paredzētajos gadījumos un noteiktajā kārtībā izbeigtajām darījuma attiecībām ar klientu vai tā saistību pirmstermiņa izpildes pieprasījumu vai klienta naudas līdzekļu iemaksu Valsts ieņēmumu dienesta norādītajā kontā šā likuma 43. panta 2.[1] daļā noteiktajā kārtībā, izņemot gadījumu, kad kredītiestāde kļūdaini noteikusi klienta atbilstību attiecīgās daļas prasībām.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021. un 17.09.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

21.pants. Aizliegums sadarboties ar čaulas bankām

(1) Likuma subjektam ir aizliegts veikt jebkāda veida darījumus ar čaulas bankām.

(2) Čaulas banku dibināšana un darbība Latvijas Republikā ir aizliegta.

21.[1] pants. Aizliegums sadarboties ar čaulas veidojumiem

(1) Kredītiestādēm, maksājumu iestādēm, elektroniskās naudas iestādēm, ieguldījumu brokeru sabiedrībām un — attiecībā uz klientu individuālo portfeļu pārvaldīšanu un atvērto ieguldījumu fondu apliecību izplatīšanu — arī ieguldījumu pārvaldes sabiedrībām ir aizliegts uzsākt un uzturēt darījuma attiecības vai veikt gadījuma rakstura darījumu ar čaulas veidojumu, ja tas vienlaikus atbilst šā likuma 1. panta pirmās daļas 15.[1] punkta "a" un "b" apakšpunktā noteiktajām pazīmēm.

(2) Latvijas Banka izdod noteikumus, kuros nosaka minimālos pasākumus, kas šā panta pirmajā daļā minētajiem likuma subjektiem veicami, lai pārliecinātos par čaulas veidojuma atbilstību šā likuma 1. panta pirmās daļas 15.[1] punkta "a" apakšpunktā noteiktajai pazīmei.

(26.04.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.09.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024. Grozījums par panta papildināšanu pēc skaitļa un vārda "1. panta" ar vārdiem "pirmās daļas" stājas spēkā 30.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 70. punktu)

22. pants. Klienta padziļināta izpēte

(1) Klienta padziļināta izpēte ir uz risku novērtējumu balstītas darbības, kas tiek veiktas papildus klienta izpētei un, ievērojot uz risku novērtējumu balstītu pieeju, ietver vienu vai vairākus šādus pasākumus:

1) iegūt un izvērtēt papildinformāciju par klientu un tā patieso labuma guvēju, kā arī pārliecināties par iegūtās papildinformācijas patiesumu;

2) iegūt un izvērtēt papildinformāciju par darījuma attiecību paredzamo būtību;

3) iegūt un izvērtēt papildinformāciju par klienta veikto darījumu atbilstību norādītajai saimnieciskajai darbībai;

4) iegūt un izvērtēt informāciju par klienta un tā patiesā labuma guvēja līdzekļu un labklājības izcelsmi;

5) iegūt un izvērtēt informāciju par paredzamo vai veikto darījumu pamatojumu;

6) saņemt augstākās vadības piekrišanu darījuma attiecību uzsākšanai vai turpināšanai;

7) veikt darījuma attiecību padziļinātu uzraudzību, palielinot piemēroto kontroļu skaitu un biežumu un nosakot darījuma veidus, kuriem nepieciešama atkārtota pārbaude;

8) veikt citus pasākumus, kas nepieciešami, lai pārliecinātos par darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma tiesisko un ekonomisko būtību.

(2) Likuma subjekts veic klienta padziļinātu izpēti šādos gadījumos:

1) uzsākot un uzturot darījuma attiecības vai veicot gadījuma rakstura darījumu ar klientu, kas nav personīgi piedalījies identifikācijas procedūrā klātienē, izņemot gadījumu, kad tiek izpildīti šādi nosacījumi:

a) likuma subjekts nodrošina atbilstošus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus mazinošus pasākumus, tai skaitā politiku un procedūru izstrādi un darbinieku apmācību par neklātienes identifikācijas veikšanu,

b) klienta identifikācija, izmantojot tehnoloģiskos risinājumus, kas ietver videoidentifikāciju vai drošu elektronisko parakstu, vai citus tehnoloģiskos risinājumus, tiek veikta Ministru kabineta noteiktajā apjomā un kārtībā;

2) pamatojoties uz risku novērtējumu, uzsākot un uzturot darījuma attiecības vai veicot gadījuma rakstura darījumu ar klientu — politiski nozīmīgu personu, politiski nozīmīgas personas ģimenes locekli vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu;

3) *(izslēgts ar 19.09.2024. likumu)*;

4) uzsākot un uzturot kredītiestāžu korespondentattiecības ar kredītiestādi vai finanšu iestādi (respondentu);

4[1]) uzsākot un uzturot darījuma attiecības vai veicot gadījuma rakstura darījumu ar klientu, kas veic kriptoaktīvu pārvedumu uz pašuzturētu adresi vai no tās;

5) citos gadījumos, uzsākot un uzturot darījuma attiecības vai veicot gadījuma rakstura darījumu ar klientu, ja pastāv paaugstināts noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma un proliferācijas finansēšanas risks.

(2[1]) Likuma subjekts, pamatojoties uz risku novērtējumu, piemēro vienu vai vairākus šā panta pirmajā daļā minētos klienta padziļinātās izpētes pasākumus, uzsākot un uzturot darījuma attiecības vai veicot gadījuma rakstura darījumu ar klientu, kura patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona, politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona.

(3) Atbilstoši šā panta otrās daļas 1. punkta "b" apakšpunktam Ministru kabinets nosaka klienta identifikācijas apjomu un kārtību, izmantojot tehnoloģiskos risinājumus, kas ietver videoidentifikāciju vai drošu elektronisko parakstu, vai citus tehnoloģiskos risinājumus.

(3[1]) Likuma subjektu uzraudzības un kontroles institūcija izstrādā ieteikumus par iegūstamās papildinformācijas iespējamiem veidiem un publicē tos savā mājaslapā internetā.

(4) Uzraudzības un kontroles institūcija attiecībā uz tās uzraugāmajiem un kontrolējamiem likuma subjektiem, ievērojot attiecīgā likuma subjekta darbībai piemītošos noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus, papildus šā panta pirmajā daļā un šā likuma 25.[1] pantā minētajam var noteikt tās klientu kategorijas, attiecībā uz kurām veicama padziļināta izpēte, padziļinātās izpētes minimālo apjomu dažādām klientu kategorijām un prasības šo klientu padziļinātai izpētei un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku pārvaldībai, kā arī noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku paaugstinošus faktorus. Šīs daļas pirmajā teikumā minētās papildu prasības attiecībā uz Latvijas Zvērinātu revidentu asociācijas, Patērētāju tiesību aizsardzības centra, Valsts ieņēmumu dienesta un Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes uzraugāmajiem un kontrolējamiem likuma subjektiem var noteikt Ministru kabinets.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021., 19.09.2024., 03.12.2025. un 01.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

23. pants. Klienta personīga nepiedalīšanās identifikācijas procedūrā

(1) Ja klienta identifikācija tiek veikta, klientam personīgi nepiedaloties identifikācijas procedūrā klātienē, likuma subjekts, izmantojot uz risku novērtējumu balstītu pieeju, veic vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem:

1) iegūst papildu dokumentus vai informāciju, kas apliecina klienta identitāti;

2) veic papildus iesniegto dokumentu pārbaudi vai iegūst citas dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes vai finanšu iestādes apstiprinājumu par to, ka klientam ir darījuma attiecības ar šo kredītiestādi vai finanšu iestādi un kredītiestāde vai finanšu iestāde ir veikusi klienta identifikāciju klātienē;

3) nodrošina, lai pirmais maksājums darījuma attiecību ietvaros tiek veikts ar tāda konta starpniecību, kas kredītiestādē, uz kuru attiecas no šā likuma vai Eiropas Savienības tiesību aktiem izrietošas prasības par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu, ir atvērts uz klienta vārda;

4) pieprasa klienta personīgu klātbūtni pirmā darījuma veikšanā;

5) ja klients ir fiziskā persona — rezidents —, iegūst klienta identitāti apliecinošu informāciju no dokumenta, ko klients ir parakstījis ar drošu elektronisko parakstu.

(1[1]) Ja likuma subjekts ir veicis klienta identifikāciju, klientam personīgi nepiedaloties identifikācijas procedūrā klātienē, atbilstoši normatīvo aktu prasībām, likuma subjekts var nepiemērot šā likuma 14. panta prasības.

(2) *(Izslēgta ar 15.06.2021. likumu)*

(3) Pilnvarojot klienta identificēšanai personu, kas nav likuma subjekta darbinieks, likuma subjekts ir atbildīgs par to, lai klients tiktu identificēts atbilstoši šā likuma prasībām.

(4) Likuma subjekts, balstoties uz risku novērtējumu, var veikt klienta identifikāciju, klientam personīgi nepiedaloties identifikācijas procedūrā klātienē, kad klientu nav identificējis likuma subjekts, tā darbinieks vai pilnvarotā persona, ja likuma subjekts ir veicis risku novērtējumu un veiktie klientu identifikācijas pasākumi, klientam personīgi nepiedaloties identifikācijas procedūrā, atbilst noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un

proliferācijas finansēšanas riskiem.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

24. pants. Kredītiestāžu un finanšu iestāžu korespondentattiecības

(1) Kredītiestāde un finanšu iestāde, uzsākot korespondentattiecības ar kredītiestādi vai finanšu iestādi (respondentu), tai skaitā uzsākot korespondentattiecības, kas ietver darījumu izpildi ar augsta riska trešās valsts respondentu, papildus klienta izpētes pasākumiem veic šādus pasākumus:

1) iegūst informāciju par respondentu, lai pilnībā saprastu respondenta darījumu būtību, tai skaitā iegūst informāciju par to, vai respondentam ir derīga atļauja (licence) finanšu pakalpojumu sniegšanai un vai tā darbība tiek uzraudzīta, kā arī noskaidro, vai dalībvalstī vai trešā valstī, kurā tiek veikta respondenta uzraudzība, pieņemto normatīvo aktu prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un sankciju riska pārvaldības jomā ir līdzvērtīgas Latvijas Republikas normatīvo aktu prasībām;

2) no publiski pieejamiem avotiem iegūst informāciju par respondenta reputāciju, tai skaitā par respondenta iespējamo iesaisti noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas novēršanas vai starptautisko vai nacionālo sankciju prasību pārkāpšanā, un par respondentam piemērotajām sankcijām par minētajiem pārkāpumiem;

3) novērtē noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas pasākumus, ko veic respondents;

4) saņem valdes vai valdes īpaši pilnvarota valdes locekļa piekrišanu;

5) dokumentē savu un respondenta atbildību noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un starptautisko un nacionālo sankciju risku jomās;

6) pārliecinās, vai respondents, kas izmanto ar tiešu pieeju korespondentkontiem saistītus pakalpojumus, ir pārbaudījis to klientu identitāti, kuriem ir atļauta tieša pieeja korespondentiestādes kontiem, attiecībā uz šiem klientiem ir veicis padziļinātu izpēti un pēc pieprasījuma ir spējīgs iesniegt klienta izpētes datus.

(2) Kredītiestāde un finanšu iestāde neiesaistās korespondentattiecībās vai izbeidz šādas attiecības ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, par kuru ir zināms, ka tā uztur darījuma attiecības ar čaulas banku vai ļauj tai izmantot kredītiestādes vai finanšu iestādes kontu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2017., 13.06.2019., 15.06.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

25.pants. Darījuma attiecības ar politiski nozīmīgu personu, politiski nozīmīgas personas ģimenes locekli un ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu

(1) Uzsākot darījuma attiecības ar klientu, likuma subjekts, veicot uz risku novērtējumu balstītus pasākumus, noskaidro, vai klients vai tā patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona vai politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona.

(2) Likuma subjekta iekšējās kontroles sistēma, pamatojoties uz risku novērtējumu, nodrošina iespēju konstatēt, ka klients, kas, uzsākot darījuma attiecības, nav politiski nozīmīga persona vai politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona, par tādu kļūst pēc darījuma attiecību uzsākšanas.

(2^1) Apdrošināšanas komersants, ciktāl tas veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, un apdrošināšanas starpnieks, ciktāl tas sniedz dzīvības apdrošināšanas vai citus ar līdzekļu uzkrāšanu saistītus apdrošināšanas pakalpojumus, pārliecinās, ka ar dzīvības apdrošināšanas līgumu ar līdzekļu uzkrājumu atlīdzības vai citas atlīdzības vai citu līdzekļu saņēmējs vai — attiecīgajā gadījumā — atlīdzības saņēmēja patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona vai politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona. Minētās darbības veicamas pirms apdrošināšanas atlīdzības vai citas izmaksas veikšanas vai pirms apdrošināšanas līguma nodošanas citam apdrošināšanas komersantam. Ja tiek identificēts paaugstināts risks, apdrošināšanas komersants, ciktāl tas veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, un apdrošināšanas starpnieks, ciktāl tas sniedz dzīvības apdrošināšanas vai citus ar līdzekļu uzkrāšanu saistītus apdrošināšanas pakalpojumus, papildus šā likuma $11.^1$ pantā

noteiktajiem klienta izpētes pasākumiem veic šā panta trešajā daļā noteiktos pasākumus, kā arī klienta padziļinātu izpēti un izvērtē nepieciešamību ziņot Finanšu izlūkošanas dienestam.

(3) Ja pirms darījuma attiecību uzsākšanas vai darījuma attiecību laikā tiek konstatēts, ka klients vai tā patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona vai politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona, likuma subjekts veic šādus pasākumus:

1) saņem augstākās vadības piekrišanu pirms darījuma attiecību uzsākšanas. Šajā punktā minētais nosacījums attiecas uz likuma subjektu — juridisko personu un juridisku veidojumu;

2) veic un dokumentē uz risku novērtējumu balstītus pasākumus, lai noteiktu klienta un tā patiesā labuma guvēja līdzekļu izcelsmi un materiālo stāvokli raksturojošas labklājības izcelsmi.

(4) Likuma subjekts, uzturot darījuma attiecības ar politiski nozīmīgu personu vai politiski nozīmīgas personas ģimenes locekli, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu, pastāvīgi īsteno klienta veikto darījumu pastiprinātu uzraudzību.

(5) Likuma subjekts, pamatojoties uz riska izvērtējumu, izbeidz piemērot šā likuma 22.pantā noteikto klienta padziļināto izpēti saistībā ar tā atbilstību politiski nozīmīgas personas, politiski nozīmīgas personas ģimenes locekļa vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītas personas statusam, ja:

1) politiski nozīmīgā persona nomirst;

2) politiski nozīmīgā persona vairs neieņem nozīmīgu publisku amatu atbilstoši šā likuma 1.panta 18.punktam vismaz 12 mēnešus un tās darījuma attiecības vairs nerada paaugstinātu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas risku.

(6) Valsts ieņēmumu dienests sniedz informāciju par Latvijas Republikas politiski nozīmīgu personu (izņemot starptautiskas organizācijas vadītāju (direktoru, direktora vietnieku) un valdes locekli vai personu, kas šajā organizācijā ieņem līdzvērtīgu amatu), tās laulāto, vecākiem, bērniem, brāļiem, māsām vai partneri, ar kuru reģistrēta partnerība. Ministru kabinets nosaka tās informācijas apjomu, kuru likuma subjekts var saņemt no Valsts ieņēmumu dienesta politiski nozīmīgu personu datubāzes par šīs daļas pirmajā teikumā minētajām personām, kā arī šādas informācijas pieprasīšanas, izsniegšanas un glabāšanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 04.02.2016., 26.10.2017., 13.06.2019., 15.06.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

25.[1] pants. Darījuma attiecības ar klientu no augsta riska trešās valsts

(1) Ja pirms darījuma attiecību uzsākšanas vai arī darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma laikā tiek konstatēts, ka klients ir no augsta riska trešās valsts, likuma subjekts veic šādus padziļinātās klienta izpētes pasākumus:

1) iegūst un izvērtē papildinformāciju par klientu un tā patieso labuma guvēju, kā arī pārliecinās par iegūtās papildinformācijas patiesumu;

2) iegūst un izvērtē papildinformāciju par darījuma attiecību paredzamo būtību;

3) iegūst un izvērtē informāciju par klienta un tā patiesā labuma guvēja līdzekļu un labklājības izcelsmi;

4) iegūst un izvērtē informāciju par paredzamo vai veikto darījumu pamatojumu;

5) saņem augstākās vadības piekrišanu darījuma attiecību uzsākšanai vai turpināšanai;

6) veic darījuma attiecību padziļinātu uzraudzību, palielinot piemēroto kontroļu skaitu un biežumu un nosakot darījuma veidus, kuriem nepieciešama atkārtota pārbaude.

(2) Likuma subjekts klientam no augsta riska trešās valsts var pieprasīt, lai tas nodrošina, ka pirmais maksājums darījuma attiecību ietvaros tiek veikts ar tāda konta starpniecību, kas uz klienta vārda ir atvērts kredītiestādē, uz kuru attiecas šā likuma vai Eiropas Savienības normatīvo aktu prasības par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu.

(3) Papildus šā panta pirmajā daļā minētajiem pasākumiem likuma subjekts, ņemot vērā Eiropas Savienības starptautiskās saistības, kā arī novērtējumus, izvērtējumus vai ziņojumus, kurus attiecībā uz riskiem, ko rada augsta riska trešās valstis, sagatavojušas starptautiskās organizācijas un standartu noteikšanas iestādes noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, var piemērot vienu vai vairākus papildu risku mazinošus pasākumus klientiem, kas veic darījumus, kuros iesaistītas augsta riska trešās valstis, un paziņo par to uzraudzības un kontroles institūcijai. Minētie pasākumi ietver vienu vai vairākus šādus elementus:

1) piemērot klienta padziļinātās izpētes papildprasības;

2) ieviest pastiprinātas uzraudzības mehānismu attiecībā uz darījuma attiecībām vai gadījuma rakstura darījumu ar klientu no augsta riska trešās valsts, tostarp pienākumu sistemātiski ziņot par šāda klienta finanšu darījumiem likuma subjekta ietvaros;

3) ierobežot darījuma attiecības vai gadījuma rakstura darījumus ar fiziskajām vai juridiskajām personām vai juridiskiem veidojumiem no augsta riska trešām valstīm.

(4) Papildus šā panta pirmajā daļā minētajiem pasākumiem uzraudzības un kontroles institūcijas, ņemot vērā Eiropas Savienības starptautiskās saistības, kā arī novērtējumus, izvērtējumus vai ziņojumus, kurus attiecībā uz riskiem, ko rada augsta riska trešās valstis, sagatavojušas starptautiskās organizācijas un standartu noteikšanas iestādes noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, var piemērot vienu vai vairākus šādus pasākumus:

1) atteikt klientam no augsta riska trešās valsts meitas uzņēmuma, filiāles vai pārstāvniecības izveidošanu;

2) aizliegt likuma subjektiem meitas uzņēmuma, filiāles vai pārstāvniecības izveidi augsta riska trešā valstī;

3) uzdot veikt padziļinātu izpēti vai pastiprinātu uzraudzību darījumiem vai piemērot pastiprinātas ārējās revīzijas prasības likuma subjektu filiālēm, pārstāvniecībām vai meitas uzņēmumiem, kas atrodas augsta riska trešā valstī;

4) piemērot stingrākas ārējās revīzijas prasības finanšu grupām attiecībā uz jebkurām filiālēm, pārstāvniecībām vai meitas uzņēmumiem, kas atrodas augsta riska trešā valstī;

5) pieprasīt, lai kredītiestādes un finanšu iestādes pārskata, groza un, ja nepieciešams, izbeidz korespondējošas attiecības ar respondentiestādēm no augsta riska trešās valsts.

(5) Uzraudzības un kontroles institūcijai ir pienākums pirms šā panta trešās un ceturtās daļas piemērošanas paziņot Eiropas Komisijai par paredzētajiem pasākumiem.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

25.[2] pants. Kriptoaktīvu pārvedumi uz pašuzturētu adresi vai no tās

Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs, nodrošinot kriptoaktīvu pārvedumus uz pašuzturētu adresi vai no tās, novērtē noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus, kas saistīti ar šādiem pārvedumiem, un veic vienu vai vairākus šādus riskus mazinošus pasākumus:

1) veic uz risku novērtējumu balstītus pasākumus, lai identificētu un pārliecinātos par kriptoaktīvu pārveduma iniciatoru vai saņēmēju, vai patieso labuma guvēju, tai skaitā ja tie identificēti, paļaujoties uz trešo personu starpniecību;

2) iegūst papildu informāciju par kriptoaktīvu pārvedumā iekļauto kriptoaktīvu izcelsmi un galamērķi;

3) pamatojoties uz risku novērtējumu, veic pastiprinātu uzraudzību kriptoaktīvu pārvedumiem, kas veikti uz pašuzturētu adresi vai no tās;

4) veic citus pasākumus, lai mazinātu un pārvaldītu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus, kā arī starptautisko vai nacionālo sankciju prasību pārkāpšanas risku.

(19.09.2024. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

26. pants. Vienkāršota klientu izpēte

(1) Likuma subjekts, ja pastāv zems noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risks, kas nav pretrunā ar risku novērtējumu, tai skaitā nacionālo noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtēšanas ziņojumu, kā arī ja ir veikti pasākumi, lai noskaidrotu, novērtētu un izprastu savas darbības un klientam piemītošos noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus, ir tiesīgs veikt klienta izpēti, izdarot šā likuma 12., 13. un 14. pantā minētās klienta identifikācijas darbības un šā likuma 11.[1] pantā minētos klienta izpētes pasākumus darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma raksturam un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku līmenim atbilstošā apmērā.

(2) Likuma subjekts, novērtējot klienta noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku atbilstoši šā panta pirmajai daļai, ir tiesīgs veikt vienkāršotu klienta izpēti gadījumos, ja klients ir:

1) Latvijas Republika, atvasināta publiska persona, tiešās pārvaldes iestāde vai pastarpinātās pārvaldes iestāde, vai valsts, vai pašvaldības kontrolēta kapitālsabiedrība, kuru raksturo zems noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risks;

2) komersants, kura akcijas ir iekļautas regulētā tirgū vienā vai vairākās dalībvalstīs.

(3) Papildus šā panta otrajā daļā noteiktajam likuma subjekts ir tiesīgs veikt vienkāršotu klienta izpēti gadījumos, kad sniegtie pakalpojumi atbilst visām šādām pazīmēm:

1) darījuma pamatā ir rakstveida līgums;

2) darījums tiek veikts, izmantojot bankas kontu, kuru atvērusi kredītiestāde, kas reģistrēta dalībvalstī;

3) *(izslēgts no 17.12.2019. ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu);*

4) darījums nerada aizdomas vai nav pieejama informācija, kas liecina par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma un proliferācijas finansēšanu vai mēģinājumu veikt šīs darbības;

5) darījuma kopējā summa nav lielāka par 15 000 *euro* vai ir ārvalstu valūtā, kas saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalstu valūtas kursu darījuma veikšanas dienas sākumā nav lielāka par 15 000 *euro*;

6) ienākumus no darījuma veikšanas nav iespējams izmantot trešo personu labā, izņemot nāves, invaliditātes, uztura došanas pienākuma vai citu līdzīgu gadījumu iestāšanos;

7) ja darījuma veikšanas laikā nav iespējama līdzekļu pārvēršana finanšu instrumentos vai apdrošināšanas vai cita veida prasījumos vai ja šāda līdzekļu pārvēršana ir iespējama un tiek ievēroti šādi nosacījumi:

a) ienākumi no darījuma ir realizējami tikai ilgtermiņā — ne agrāk kā pēc pieciem gadiem no darījuma noslēgšanas dienas,

b) darījuma priekšmetu nav iespējams izmantot kā nodrošinājumu,

c) darījuma spēkā esamības laikā netiek veikti pirmstermiņa maksājumi, netiek izmantota prasījuma tiesību cesija un darījuma pirmstermiņa izbeigšana.

(3[1]) Sniedzot konta informācijas vai maksājumu ierosināšanas pakalpojumu, maksājumu pakalpojumu sniedzēji ir tiesīgi veikt vienkāršotu klienta izpēti, klienta izpētei iegūstot un izmantojot tikai to informāciju, kas tiem pieejama, sniedzot konkrēto pakalpojumu.

(4) Apdrošināšanas komersants, ciktāl tas veic dzīvības vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, un apdrošināšanas starpnieks, kas sniedz dzīvības apdrošināšanas vai citus ar līdzekļu uzkrāšanu saistītus apdrošināšanas pakalpojumus, ir tiesīgs veikt vienkāršotu klienta izpēti attiecībā uz:

1) personām, kuru dzīvības apdrošināšanas līgumos paredzētā ikgadējā apdrošināšanas prēmija nav lielāka par 1000 *euro* vai arī ir ārvalstu valūtā, kas saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalstu valūtas kursu darījuma veikšanas dienas sākumā nav lielāka par 1000 *euro,* vai ja vienreizējā prēmija nav lielāka par 2500 *euro* vai ir ārvalstu valūtā, kas saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalstu valūtas kursu darījuma veikšanas dienas sākumā nav lielāka par 2500 *euro*;

2) personām, kuras noslēdz mūža pensiju apdrošināšanas līgumus un šajos līgumos nav paredzēta priekšlaicīgas izmaksas iespēja un to nevar lietot kā nodrošinājumu.

(4[1]) Apdrošināšanas starpnieki un ieguldījumu brokeri ir tiesīgi veikt vienkāršotu klienta izpēti attiecībā uz finanšu pakalpojumiem, kuri neparedz darījumus ar finanšu līdzekļiem.

(5) Privātais pensiju fonds ir tiesīgs veikt vienkāršotu klienta izpēti attiecībā uz iemaksām pensiju plānos, ja klients minētās iemaksas nevar izmantot kā nodrošinājumu un nevar cedēt, un attiecībā uz tām iemaksām pensiju plānos, kuras veidojas kā daļa no darba samaksas.

(6) Likuma subjekts, veicot šā likuma 11. panta pirmās daļas 2. punkta "c" apakšpunktā paredzēto darījumu, ir tiesīgs veikt vienkāršotu klienta izpēti, ja darījums nerada aizdomas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma un proliferācijas finansēšanu vai mēģinājumu veikt šādas darbības.

(7) Uzraudzības un kontroles institūcijas likuma subjektiem, kuru darbību tās uzrauga saskaņā ar šo likumu, papildus šajā pantā minētajam var noteikt prasības vienkāršotai klienta izpētei, kā arī papildu risku pazeminošus faktorus, kas nav noteikti šā likuma 11.[1] panta ceturtajā daļā. Šīs daļas pirmajā teikumā minētās prasības, kā arī papildu risku pazeminošos faktorus attiecībā uz Latvijas Zvērinātu revidentu asociācijas, Patērētāju tiesību aizsardzības centra, Valsts ieņēmumu dienesta un Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes uzraugāmajiem un kontrolējamiem likuma subjektiem var noteikt Ministru kabinets.

(8) Vienkāršotu klienta izpēti nepiemēro šajā pantā minētajos gadījumos, ja, balstoties uz risku novērtējumu, likuma subjekts konstatē, vai tā rīcībā ir informācija par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma un proliferācijas finansēšanu, vai mēģinājumu veikt šīs darbības, vai paaugstinātu šādu darbību risku, tostarp ja pastāv šā likuma 11.[1] panta trešajā daļā minētie risku paaugstinošie faktori.

(9) Vienkāršotu klienta izpēti nepiemēro attiecībā uz klientu, kas veic saimniecisko darbību augsta riska trešajās valstīs.

(10) Veicot vienkāršotu klienta izpēti, likuma subjekts iegūst un dokumentē informāciju, kas apliecina, ka klients atbilst šā panta pirmajā, otrajā vai trešajā daļā minētajiem izņēmumiem, un pēc darījuma attiecību uzsākšanas veic to uzraudzību.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021., 03.12.2025. un 01.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

27.pants. Klientu izpētes izņēmumi

(Izslēgts ar 12.09.2013. likumu, kas stājas spēkā 09.10.2013.)

27.[1] pants. Klientu izpētes izņēmumi

(1) Likuma subjekts ir tiesīgs nepiemērot šā likuma 11.[1] panta pirmās daļas 1., 2. un 3. punktā minētos klienta izpētes pasākumus attiecībā uz darījumiem ar elektronisko naudu, ja pastāv zems noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risks, likuma subjekts ir veicis risku novērtējumu un atbilstošus risku mazinošus pasākumus, tai skaitā izpildot visus šādus nosacījumus:

1) maksājuma instrumentā elektroniski uzglabāto naudas summu nevar papildināt vai tam ir mēneša maksājumu darījumu maksimālais limits 150 *euro*, kurus var izmantot tikai Latvijas Republikā, un elektroniskās naudas turētāja elektroniski uzglabātā summa nepārsniedz 150 *euro*;

2) maksājuma instrumentu var izmantot tikai preču vai pakalpojumu iegādei, ko nodrošina elektroniskās naudas emitents vai kas tiek nodrošināti pakalpojumu sniedzēju tīklā;

3) maksājuma instruments nav saistīts ar maksājumu kontu, un tas neļauj uzglabāto summu apmainīt pret skaidru naudu vai kriptoaktīviem;

4) elektroniskās naudas emitents veic darījuma vai darījuma attiecību pietiekamu uzraudzību, lai varētu atklāt aizdomīgus darījumus.

(2) Kredītiestādes un finanšu iestādes, kas pieņem maksājumu kartes, nepieņem ar trešās valstīs izsniegtām anonīmām priekšapmaksas kartēm veiktus maksājumus, izņemot gadījumus, kas noteikti Eiropas Savienības tieši

piemērojamos normatīvajos aktos, un kad, pamatojoties uz risku novērtējumu, trešās valstīs izsniegtajām anonīmajām priekšapmaksas kartēm ir konstatēts zems noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risks.

(19.09.2024. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

28.pants. Klienta izpētei nepieciešamās informācijas iegūšana un klienta atbildība

(1) Lai izpildītu šā likuma prasības, likuma subjektam ir tiesības pieprasīt no saviem klientiem un klientiem ir pienākums sniegt klienta izpētei nepieciešamo patieso informāciju un dokumentus, tajā skaitā par patiesajiem labuma guvējiem, klientu veiktajiem darījumiem, klientu un patieso labuma guvēju saimniecisko, personisko darbību, finansiālo stāvokli, naudas vai citu līdzekļu avotiem.

(2) Ja likuma subjekts neiegūst šajā likumā noteikto klienta izpētes prasību izpildei nepieciešamo patieso informāciju un dokumentus apjomā, kas tam ļauj veikt pārbaudi pēc būtības, likuma subjekts izbeidz darījuma attiecības ar klientu un lemj par klienta saistību pirmstermiņa izpildi. Šādos gadījumos likuma subjekts lemj par darījuma attiecību izbeigšanu arī ar citiem klientiem, kuriem ir tie paši patiesie labuma guvēji, vai par šādu klientu saistību pirmstermiņa izpildes pieprasīšanu.

(3) *(Izslēgta ar 26.10.2017. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2017., 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

29. pants. Klienta izpētes rezultātu atzīšana un pieņemšana

(1) Kredītiestādei un finanšu iestādei ir tiesības atzīt un pieņemt tādas klienta izpētes rezultātus attiecībā uz šā likuma 11.[1] panta pirmās daļas 1., 2. un 3. punktā noteikto pasākumu izpildi, ko dalībvalstīs vai trešajās valstīs veikušas kredītiestādes un finanšu iestādes, ja ir ievēroti visi šādi nosacījumi:

1) kredītiestāde un finanšu iestāde, kas izmanto klienta izpētes rezultātu atzīšanu un pieņemšanu, nekavējoties iegūst no kredītiestādes un finanšu iestādes, pie kuras tā vērsusies, informāciju par šā likuma 11.[1] panta pirmās daļas 1., 2. un 3. punktā minēto klienta izpētes pasākumu rezultātiem un, ja nepieciešams, visus klienta izpētes un klienta izpētes datu pārbaudes rezultātus, tostarp pieejamo informāciju, kas iegūta, izmantojot elektroniskos identifikācijas līdzekļus, sertifikācijas pakalpojumus Elektronisko dokumentu likuma 1. panta 10. punkta izpratnē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija regulai (ES) Nr. 910/2014 par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ direktīvu 1999/93/EK vai citus tehnoloģiskos risinājumus Ministru kabineta noteiktajā apjomā un kārtībā.

2) kredītiestāde un finanšu iestāde, kas izmanto klienta izpētes rezultātu atzīšanu un pieņemšanu, pārliecinās, ka kredītiestāde un finanšu iestāde, pie kuras tā vērsusies, piemēro klienta izpētes un informācijas glabāšanas prasības, kas ir līdzvērtīgas šā likuma prasībām, kā arī tās tiek uzraudzītas un kontrolētas vismaz tādā apmērā, kā to nosaka šis likums;

3) likuma subjekts ir izvērtējis ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, vai ar to darbības valsti saistīto risku un veicis atbilstošus risku pazeminošos pasākumus;

4) kredītiestāde un finanšu iestāde nepieņem tāda klienta identifikācijas un izpētes rezultātus, ko veikusi kredītiestāde un finanšu iestāde, kuras darbībai vai darbības valstij piemīt augsts noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma un proliferācijas finansēšanas risks.

(2) Ja likuma subjekts saskaņā ar šā panta pirmo daļu atzīst citas kredītiestādes vai finanšu iestādes veikto klienta izpēti, tas kredītiestādei vai finanšu iestādei nedod tiesības paļauties uz šo kredītiestādes un finanšu iestādes veikto uzraudzību. Likuma subjektam ir pienākums pastāvīgi uzraudzīt klienta darījuma attiecības.

(3) Likuma subjekts ir atbildīgs par šā likuma prasību izpildi arī tādā gadījumā, ja klienta izpēte veikta, izmantojot šā panta pirmajā daļā minētās kredītiestādes un finanšu iestādes veiktās klienta izpētes rezultātus.

(4) Uzraudzības un kontroles institūcijas var pieņemt, ka kredītiestāde un finanšu iestāde ar savas grupas politikām un procedūrām noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā ievēro šā panta noteikumus, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

1) kredītiestāde un finanšu iestāde balstās uz informāciju, ko sniedz kredītiestāde un finanšu iestāde, kas

ietilpst tajā pašā grupā;

2) grupas ietvaros piemērotie klienta izpētes pasākumi, informācijas glabāšanas prasības un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas prasības ir līdzvērtīgas šā likuma prasībām;

3) šīs daļas 2. punktā minēto prasību efektīvu īstenošanu grupas līmenī uzrauga piederības dalībvalsts vai trešās valsts uzraudzības un kontroles institūcija.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

IV nodaļa
Ziņošana par aizdomīgiem darījumiem

(Nodaļa izslēgta no 01.10.2021. ar 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

30. pants. Ziņošanas pienākums

(Izslēgts no 01.10.2021. ar 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

31. pants. Ziņojuma par aizdomīgu darījumu saturs

(Izslēgts no 01.10.2021. ar 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

31.[1] pants. Informācijas saņemšana un apstrāde

(Izslēgts no 01.10.2021. ar 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

IV[1] nodaļa
Sliekšņa deklarācija

(Nodaļa izslēgta no 01.10.2021. ar 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

31.[2] pants. Sliekšņa deklarācijas iesniegšana

(Izslēgts no 01.10.2021. ar 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

31.[3] pants. Sliekšņa deklarācijas iesniegšanas gadījumi, saturs un kārtība

(Izslēgts no 01.10.2021. ar 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

IV[2] nodaļa
Ziņošana par aizdomīgiem darījumiem un sliekšņa deklarācijas iesniegšana

(Nodaļa 15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Nodaļa stājas spēkā 01.10.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

31.[4] pants. Ziņošanas un sliekšņa deklarācijas iesniegšanas pienākums

(1) Likuma subjekta pienākums ir:

1) reģistrēties Finanšu izlūkošanas dienesta Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēmā (turpmāk — Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēma) Ministru kabineta noteiktajā kārtībā;

2) nekavējoties ziņot Finanšu izlūkošanas dienestam Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes

sistēmā par katru aizdomīgu darījumu. Ziņošanas pienākums attiecas arī uz līdzekļiem, kas rada aizdomas, ka tie tieši vai netieši iegūti noziedzīga nodarījuma rezultātā vai ir saistīti ar terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šādu darbību mēģinājumu, bet vēl nav iesaistīti darījumā vai tā mēģinājumā, kā arī uz gadījumiem, kad bijis pietiekams pamats konstatēt aizdomīgu darījumu, bet nepietiekamas uzmanības vai nolaidības dēļ ziņošanas pienākums nav veikts;

3) Ministru kabineta noteiktajos gadījumos un kārtībā iesniegt Finanšu izlūkošanas dienestam Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēmā sliekšņa deklarāciju.

(2) Lai Finanšu izlūkošanas dienests varētu veikt savus pienākumus atbilstoši šā likuma prasībām, likuma subjekts pēc Finanšu izlūkošanas dienesta pieprasījuma iesniedz Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēmā likuma subjekta rīcībā esošo informāciju un dokumentus šādos termiņos:

1) nekavējoties, bet ne vēlāk kā triju darbdienu laikā pēc attiecīga pieprasījuma saņemšanas, ja tas saistīts ar Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumu par līdzekļu pagaidu iesaldēšanu uz piecām darbdienām vai tajā norādīta steidzamība;

2) septiņu darbdienu laikā — citos gadījumos.

(3) Ja objektīvu iemeslu dēļ likuma subjekts nevar iesniegt pieprasīto informāciju un dokumentus šā panta otrajā daļā noteiktajā termiņā, Finanšu izlūkošanas dienests var šo termiņu pagarināt.

(4) Likuma subjekts uzraudzības un kontroles institūcijām nodrošina Finanšu izlūkošanas dienestam iesniegto ziņojumu un sliekšņa deklarāciju (ietverot to reģistrācijas datus) pieejamību.

(5) Šā panta prasības nav attiecināmas uz nodokļu konsultantiem, ārpakalpojuma grāmatvežiem, zvērinātiem revidentiem, zvērinātu revidentu komercsabiedrībām, zvērinātiem notāriem, zvērinātiem advokātiem un citiem neatkarīgiem juridisko pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz informāciju, kas iegūta, aizstāvot vai pārstāvot klientus pirmstiesas kriminālprocesā vai tiesas procesā vai sniedzot konsultācijas par tiesas procesa uzsākšanu vai izvairīšanos no tā (izņemot noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomu).

(6) Finanšu izlūkošanas dienestam nav tiesību izpaust to personu datus, kuras sniegušas informāciju par aizdomīgiem darījumiem un sliekšņa deklarācijas, izņemot šā likuma 55. pantā un 56. panta pirmajā daļā paredzētos gadījumus.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Pants stājas spēkā 01.10.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

31.[5] pants. Ziņojuma par aizdomīgu darījumu saturs

No likuma subjekta saņemtā informācija uzskatāma par ziņojumu par aizdomīgu darījumu, ja iesniegtā informācija ietver vismaz:

1) klienta identifikācijas datus un šā likuma 37.[2] pantā minēto izpētes dokumentu kopijas, ciktāl tās attiecas uz likuma subjekta ziņojumu par aizdomīgu darījumu;

2) plānotā, pieteiktā, konsultētā, uzsāktā, atliktā, veiktā vai apstiprinātā darījuma aprakstu, darbības metodi, kā arī darījumā iesaistītās personas identifikācijas datus un darījuma summu, darījuma veikšanas vai pieteikšanas laiku un vietu un, ja likuma subjekta rīcībā ir darījumu apliecinoši dokumenti, šo dokumentu kopijas;

3) pamatojumu, kāpēc likuma subjekts uzskata darījumu par aizdomīgu;

4) citas normatīvajos aktos noteiktās ziņas.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Pants stājas spēkā 01.10.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

31.[6] pants. Informācijas saņemšana un apstrāde

(1) Šā likuma 31.[4] panta pirmās daļas 2. punktā minētā informācija iesniedzama elektroniski Finanšu izlūkošanas

datu saņemšanas un analīzes sistēmā un uzskatāma par saņemtu ar tās reģistrēšanas brīdi. Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēma ir valsts informācijas sistēma, kuras pārzinis un turētājs ir Finanšu izlūkošanas dienests.

(2) Šā likuma 31.[4] panta pirmās daļas 2. punktā minētais ziņojums tiek reģistrēts, ja iesniegtās informācijas saturs atbilst šā likuma 31.[5] panta prasībām. Ja iesniegtās informācijas saturā tiek konstatēti trūkumi, ziņojums netiek pieņemts, un Finanšu izlūkošanas dienests par to informē likuma subjektu.

(3) Ministru kabinets nosaka:

1) Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēmas pārziņa funkcijas un uzdevumus, tajā iekļaujamās informācijas apjomu un iekļaušanas kārtību, kā arī nosacījumus un kārtību piekļuves nodrošināšanai Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēmai;

2) kārtību, kādā sniedzami ziņojumi par aizdomīgiem darījumiem un to saturu;

3) gadījumus, kad iesniedzama sliekšņa deklarācija, kā arī sliekšņa deklarācijas iesniegšanas kārtību un saturu;

4) gadījumus un kārtību, kādā Finanšu izlūkošanas dienests nosūta ziņojumus par aizdomīgiem darījumiem un sliekšņa deklarācijas, kā arī ziņojumā un sliekšņa deklarācijā ietverto nosūtāmās informācijas apjomu.

(15.06.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

V nodaļa
Atturēšanās no darījuma veikšanas un līdzekļu iesaldēšana

(Nodaļas nosaukums 13.08.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.09.2014.)

32.pants. Atturēšanās no darījuma veikšanas

(1) Likuma subjekts pieņem lēmumu par atturēšanos no darījuma veikšanas, ja darījums saistīts vai ir pamatotas aizdomas, ka tas saistīts ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma un proliferācijas finansēšanu, vai ir pamatotas aizdomas, ka līdzekļi ir tieši vai netieši iegūti noziedzīga nodarījuma rezultātā vai saistīti ar terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šā noziedzīgā nodarījuma mēģinājumu.

(2) Likuma subjekts par atturēšanos no darījuma veikšanas nekavējoties, bet ne vēlāk kā nākamajā darbdienā, ziņo Finanšu izlūkošanas dienestam atbilstoši šā likuma prasībām.

(3) Likuma subjekts, atturoties no darījuma veikšanas, neveic nekādas darbības ar darījumā iesaistītajiem līdzekļiem līdz brīdim, kad saņem Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumu izbeigt atturēšanos no darījuma veikšanas. Ja likuma subjekts saņem Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumu par līdzekļu iesaldēšanu, tas rīkojas atbilstoši šā likuma 32.[1] panta trešajai daļai.

(13.08.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

32.[1] pants. Rīkojums par līdzekļu iesaldēšanu

(1) Finanšu izlūkošanas dienestam ir tiesības izdot likuma subjektam vai valsts informācijas sistēmas pārzinim saistošu rīkojumu par līdzekļu iesaldēšanu, ja rodas pamatotas aizdomas, ka notiek vai ir veikts noziedzīgs nodarījums, tai skaitā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, terorisma un proliferācijas finansēšana vai šo noziedzīgo nodarījumu mēģinājums. Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumā par līdzekļu iesaldēšanu ietver informāciju, kas ir par pamatu Finanšu izlūkošanas dienesta izdotajam rīkojumam, ciktāl informācija neapdraud kriminālprocesa mērķu sasniegšanu vai citu personu tiesības vai sabiedrības intereses.

(2) Finanšu izlūkošanas dienests izdod rīkojumu par līdzekļu iesaldēšanu:

1) pēc tam, kad saņemts likuma subjekta ziņojums par atturēšanos no darījuma veikšanas;

2) pēc savas iniciatīvas;

3) pēc šā likuma 62.panta pirmajā daļā minēto ārvalstu pilnvaroto iestāžu lūguma par līdzekļu iesaldēšanu.

(3) Likuma subjektam vai valsts informācijas sistēmas pārzinim ir pienākums pēc tam, kad saņemts Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojums par līdzekļu iesaldēšanu, nekavējoties nodrošināt līdzekļu iesaldēšanu līdz šā dienesta rīkojumā norādītajam datumam vai līdz brīdim, kad ir saņemts Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojums izbeigt līdzekļu iesaldēšanu.

(4) Likuma subjekts vai valsts informācijas sistēmas pārzinis rakstveidā informē klientu par Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumu iesaldēt līdzekļus un nosūta klientam šā dienesta rīkojuma kopiju, kurā norāda līdzekļu iesaldēšanas pamatojumu un tiesības 20 dienu laikā no rīkojuma paziņošanas dienas iesniegt skaidrojumu par iesaldēto līdzekļu izcelsmes likumību un izskaidro rīkojuma apstrīdēšanas kārtību.

(13.08.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

32.[2] pants. Kārtība, kādā Finanšu izlūkošanas dienests izdod rīkojumu par līdzekļu iesaldēšanu

(1) Finanšu izlūkošanas dienests ne vēlāk kā piecu darbdienu, bet, ja nepieciešams pieprasīt papildu informāciju, tad astoņu darbdienu laikā pēc tam, kad no likuma subjekta saņemts ziņojums par atturēšanos no darījuma veikšanas, izvērtē, vai likuma subjekts ir pieņēmis šā likuma 32.pantā paredzēto lēmumu atbilstoši šā likuma noteikumiem un vai konkrētajai personai noteiktais tiesību ierobežojums ir samērīgs, un izdod rīkojumu izbeigt atturēšanos no darījuma veikšanas vai veikt līdzekļu pagaidu iesaldēšanu. Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumu, saskaņā ar kuru likuma subjekts izbeidz atturēšanos no darījuma veikšanas, ir nepieciešams pamatot.

(2) Ja Finanšu izlūkošanas dienests ir izdevis rīkojumu par līdzekļu pagaidu iesaldēšanu, pamatojoties uz likuma subjekta ziņojumu par atturēšanos no darījuma veikšanas, tad šis dienests apkopo un analizē iegūto informāciju un ne vēlāk kā 40 dienu laikā pēc tam, kad no likuma subjekta saņemts ziņojums par atturēšanos no darījuma veikšanas, bet — izņēmuma gadījumā — ģenerālprokurora vai viņa īpaši pilnvarota prokurora noteiktajā papildu termiņā (ne ilgākā par 40 dienām), kas nepieciešams būtiskas pieprasītās informācijas saņemšanai, tai skaitā no ārvalstīm, un veic vienu no šādām darbībām:

1) izdod rīkojumu par līdzekļu iesaldēšanu uz noteiktu laiku, ja:

a) nauda vai citi līdzekļi saskaņā ar šā likuma 4.panta trešo daļu ir atzīstami par noziedzīgi iegūtiem. Šādā gadījumā līdzekļu iesaldēšanu veic uz rīkojumā noteikto laiku, bet ne ilgāku par sešiem mēnešiem,

b) pamatojoties uz Finanšu izlūkošanas dienesta rīcībā esošo informāciju, rodas aizdomas, ka notiek vai ir veikts noziedzīgs nodarījums, tai skaitā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija vai šā noziedzīgā nodarījuma mēģinājums. Šādā gadījumā līdzekļu iesaldēšanu veic uz rīkojumā noteikto laiku, bet ne ilgāku par 45 dienām;

2) rakstveidā paziņo šā likuma subjektam vai valsts informācijas sistēmas pārzinim, ka turpmāka līdzekļu pagaidu iesaldēšana ir izbeidzama, jo šā panta otrās daļas 1.punktā minētā rīkojuma izdošanai nav pamata;

3) ne vēlāk kā četrdesmitajā dienā no brīža, kad no likuma subjekta saņemts ziņojums par atturēšanos no darījuma veikšanas, rakstveidā ar rīkojumu par līdzekļu iesaldēšanas termiņa pagarinājumu paziņo likuma subjektam vai valsts informācijas sistēmas pārzinim par šā panta otrajā daļā paredzēto ģenerālprokurora vai viņa īpaši pilnvarota prokurora noteikto papildu termiņu.

(3) Finanšu izlūkošanas dienestam, pamatojoties uz tā rīcībā esošo informāciju, pēc savas iniciatīvas vai pēc šā likuma 62.panta pirmajā daļā minēto ārvalstu pilnvaroto iestāžu vai institūciju lūguma par līdzekļu iesaldēšanu ir tiesības izdot rīkojumu par līdzekļu pagaidu iesaldēšanu uz laiku līdz piecām darbdienām.

(4) Ja Finanšu izlūkošanas dienests ir izdevis rīkojumu par līdzekļu pagaidu iesaldēšanu, pamatojoties uz tā rīcībā esošo informāciju, pēc savas iniciatīvas vai pēc šā likuma 62.panta pirmajā daļā minēto ārvalstu pilnvaroto iestāžu vai institūciju lūguma par līdzekļu iesaldēšanu, tad šis dienests ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc šā panta trešajā daļā minētā rīkojuma izdošanas veic vienu no šādām darbībām:

1) izdod rīkojumu par līdzekļu iesaldēšanu uz noteiktu laiku, ja:

a) nauda vai citi līdzekļi saskaņā ar šā likuma 4.panta trešo daļu ir atzīstami par noziedzīgi iegūtiem. Šādā gadījumā līdzekļu iesaldēšanu veic uz rīkojumā noteikto laiku, bet ne ilgāku par sešiem mēnešiem,

b) pamatojoties uz Finanšu izlūkošanas dienesta rīcībā esošo informāciju, rodas aizdomas, ka notiek vai ir veikts noziedzīgs nodarījums, tai skaitā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija vai šā noziedzīgā nodarījuma mēģinājums. Šādā gadījumā līdzekļu iesaldēšanu veic uz rīkojumā noteikto laiku, bet ne ilgāku par 45 dienām;

2) rakstveidā paziņo šā likuma subjektam vai valsts informācijas sistēmas pārzinim, ka turpmāka līdzekļu pagaidu iesaldēšana ir izbeidzama, jo rīkojuma izdošanai par līdzekļu iesaldēšanu uz noteiktu laiku nav pamata.

(5) Finanšu izlūkošanas dienestam ir tiesības šā panta otrajā un ceturtajā daļā noteiktajos gadījumos ar rīkojumu noteikt līdzekļu iesaldēšanu uz laiku līdz 45 dienām, iepriekš neizdodot rīkojumu par līdzekļu pagaidu iesaldēšanu.

(5[1]) *(Izslēgta ar 05.02.2026. likumu)*

(6) Finanšu izlūkošanas dienests atceļ izdoto rīkojumu par līdzekļu iesaldēšanu, ja klients ir sniedzis pamatotu informāciju par līdzekļu izcelsmes likumību. Minēto informāciju klients iesniedz likuma subjektam vai valsts informācijas sistēmas pārzinim, kas to nekavējoties nodod Finanšu izlūkošanas dienestam.

(7) Finanšu izlūkošanas dienestam ir tiesības ar rīkojumu atcelt līdzekļu iesaldēšanu.

(8) Ja rīkojums par līdzekļu iesaldēšanu nav atcelts, Finanšu izlūkošanas dienests 10 darbdienu laikā pēc tā izdošanas sniedz informāciju izmeklēšanas iestādēm vai prokuratūrai šā likuma 55.pantā noteiktajā kārtībā.

(9) *(Izslēgta ar 15.06.2021. likumu)*

(13.08.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2017., 13.06.2019., 15.06.2021. un 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

33.pants. Rīkojums valsts informācijas sistēmas pārzinim

(1) Šā likuma 32.[2] panta otrās daļas 1.punktā un ceturtajā daļā paredzētajos gadījumos Finanšu izlūkošanas dienests var dot rīkojumu valsts informācijas sistēmas pārzinim veikt tā kompetencei atbilstošus pasākumus, lai uz rīkojumā noteikto laiku nepieļautu mantas pārreģistrāciju.

(2) Valsts informācijas sistēmas pārzinis rīkojumu izpilda nekavējoties un par izpildes veidu un rezultātiem paziņo Finanšu izlūkošanas dienestam.

(3) Finanšu izlūkošanas dienests 10 darbdienu laikā pēc rīkojuma izdošanas, ja tas rīkojumu nav atcēlis, sniedz informāciju izmeklēšanas iestādēm vai prokuratūrai šā likuma 55.pantā noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

33.[1] pants. Objekti, uz kuriem attiecināmi Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumi

(1) Rīkojumi, kurus Finanšu izlūkošanas dienests izdod saskaņā ar šā likuma 32.[2] panta otrās daļas 1.punktu un ceturto daļu un 33.panta pirmo daļu, attiecināmi uz noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, tai skaitā uz mantu, kas radusies, pārvēršot noziedzīgi iegūtus līdzekļus citās vērtībās.

(2) Ja noziedzīgi iegūti līdzekļi pilnībā vai daļēji ir pievienoti no likumīgiem avotiem iegūtiem līdzekļiem, Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumi attiecas uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu un no likumīgiem avotiem iegūtu līdzekļu kopējo masu, nepārsniedzot noziedzīgi iegūto līdzekļu vērtību.

(3) Ja no līdzekļiem, uz kuriem saskaņā ar šā panta pirmo un otro daļu attiecina Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumus, tiek gūti augļi, tad Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumi attiecas arī uz iegūtajiem augļiem vai to daļu, kas atbilst no noziedzīgi iegūtajiem līdzekļiem gūto augļu vērtībai.

(10.12.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014. un 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

33.[2] pants. Rīkojums par darījumu pārraudzību

Finanšu izlūkošanas dienests, ja rodas pamatotas aizdomas, ka ir noticis vai notiek noziedzīgs nodarījums, tai skaitā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, terorisma un proliferācijas finansēšana vai šo darbību mēģinājums, izdod rīkojumu likuma subjektam uz laiku līdz trim mēnešiem veikt darījumu pārraudzību likuma subjekta klienta kontā. Ja nepieciešams, šo termiņu uz laiku līdz trim mēnešiem var pagarināt ģenerālprokurors vai viņa īpaši pilnvarots prokurors.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

33.[3] pants. Rīkojuma paziņošana zemesgrāmatu nodaļai

(1) Finanšu izlūkošanas dienesta saskaņā ar šā likuma 32.[2] panta otrās daļas 1.punktu un ceturto daļu izdoto rīkojumu, ja tas satur zemesgrāmatu kompetencē esošu jautājumu, paziņo zemesgrāmatu nodaļai. Ja zemesgrāmatu nodaļā līdz rīkojuma saņemšanai vai rīkojumā noteiktā termiņa laikā saņemts nostiprinājuma lūgums par labprātīgu tiesību nostiprinājumu uz Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumā norādīto nekustamo īpašumu, zemesgrāmatu nodaļas tiesnesis pieņem lēmumu par nostiprinājuma lūguma izskatīšanas apturēšanu uz rīkojumā noteikto termiņu. Pieņemto lēmumu zemesgrāmatu nodaļa nosūta Finanšu izlūkošanas dienestam.

(2) Pēc šā likuma 32.[2] panta otrās daļas 1.punktā un ceturtajā daļā minētā Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojuma saņemšanas zemesgrāmatu nodaļa rakstveidā informē par to personu, uz kuru tas attiecas, nosūtot rīkojuma kopiju, kurā izskaidrota tā apstrīdēšanas kārtība.

(10.12.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014. un 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

34. pants. Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumu apstrīdēšanas kārtība

(1) Šajā likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā Finanšu izlūkošanas dienesta izdotos rīkojumus likuma subjekts vai valsts informācijas sistēmas pārzinis un personas, kuru līdzekļi tiek iesaldēti, var apstrīdēt izmeklēšanas tiesnesim pēc likuma subjekta vai valsts informācijas sistēmas pārziņa atrašanās vietas šajā likumā noteiktajos termiņos.

(2) Sūdzības iesniedzējs sūdzību adresē tiesai, bet iesniedz Finanšu izlūkošanas dienestam, kas to kopā ar materiāliem, kuri bija par pamatu apstrīdētā rīkojuma pieņemšanai, triju darbdienu laikā nosūta tiesai. Sūdzības iesniegšana neaptur rīkojuma izpildi. Finanšu izlūkošanas dienests likumā noteiktajos gadījumos, nosūtot informāciju izmeklēšanas iestādēm, par to paziņo tiesai.

(3) Tiesnesis sūdzību par Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumu izskata un lēmumu pieņem rakstveida procesā 30 dienu laikā pēc sūdzības saņemšanas tiesā.

(4) Tiesnesis, izskatot sūdzību, pārbauda rīkojuma atbilstību šajā likumā noteiktajam. Materiālus, kas bija par pamatu apstrīdētā rīkojuma pieņemšanai, pārbauda un izvērtē tikai tiesnesis.

(5) Ja sūdzības izskatīšanas laikā tiesnesis konstatē, ka iesniegtā sūdzība neatbilst šā likuma prasībām vai saistībā ar Finanšu izlūkošanas dienesta izdoto rīkojumu uzsākts kriminālprocess un līdzekļiem uzlikts arests, sūdzību atstāj bez izskatīšanas.

(6) Tiesneša lēmumu un materiālus nosūta Finanšu izlūkošanas dienestam. Sūdzības iesniedzējam nosūta lēmuma norakstu. Lēmums nav pārsūdzams.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Pants stājas spēkā 01.10.2021. Sk. pārejas noteikumu 60. punktu)

35.pants. Sūdzību iesniegšanas termiņi

Sūdzību par Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojumu šā likuma 34.panta pirmajā daļā minētās personas var iesniegt 30 dienu laikā no dienas, kad tās saņēmušas rīkojuma kopiju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

36.pants. Izņēmums attiecībā uz atturēšanos no aizdomīga darījuma veikšanas

(1) Ja atturēšanās no tāda darījuma veikšanas, par kuru ir pamatotas aizdomas, ka tas saistīts ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma un proliferācijas finansēšanu, var kalpot par informāciju, kas palīdz noziedzīgi

iegūtu līdzekļu legalizācijā vai terorisma un proliferācijas finansēšanā iesaistītajām personām izvairīties no atbildības, likuma subjektam ir tiesības veikt darījumu, pēc tā veikšanas atbilstoši šā likuma 31.[5] pantam ziņojot par to Finanšu izlūkošanas dienestam.

(2) Šā panta pirmā daļa nav attiecināma uz darījumiem, ko veic personas, attiecībā uz kurām Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome vai Eiropas Savienība ir noteikusi finanšu ierobežojumus.

(3) Kredītiestādēm ir tiesības veikt maksājumus Eiropas Savienības tiesību aktos noteiktajos gadījumos no tādu personu kontiem, kuras tiek turētas aizdomās par to, ka izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar terorismu un proliferāciju vai noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, vai par līdzdalību šādā nodarījumā, ja attiecībā uz šiem kontiem kredītiestāde ir pieņēmusi lēmumu atturēties no noteikta veida debeta operāciju veikšanas vai ir saņemts Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojums atturēties no noteikta veida debeta operācijām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2017., 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021. Grozījums pirmajā daļā par skaitļa "31." aizstāšanu ar skaitli "31.[5]" stājas spēkā 01.10.2021. Sk. pārejas noteikumu 58. punktu)

VI nodaļa
Lietvedība un likuma subjektu atbrīvošana no atbildības

37. pants. Klienta izpētes dokumentu glabāšana, atjaunošana un iznīcināšana

(1) *(Izslēgta ar 26.10.2017. likumu)*

(2) Likuma subjekts piecus gadus pēc darījuma attiecību izbeigšanas vai gadījuma rakstura darījuma veikšanas glabā:

1) visu klienta izpētes gaitā iegūto informāciju, tai skaitā informāciju par klienta iekšzemes un starptautiskajiem darījumiem, iekšzemes un starptautiskajiem gadījuma rakstura darījumiem un šādiem kontiem, klienta identifikācijas datus apliecinošu dokumentu kopijas, klientu izpētes rezultātus un veikto analīžu rezultātus par klientu, klienta darījumu uzraudzības laikā iegūto informāciju par klienta darījumiem un darījumu mērķiem, kā arī pieejamo informāciju, kas iegūta, izmantojot elektroniskos identifikācijas līdzekļus, sertifikācijas pakalpojumus Elektronisko dokumentu likuma 1. panta 10. punkta izpratnē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija regulai (ES) Nr. 910/2014 par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ direktīvu 1999/93/EK vai citus tehnoloģiskos risinājumus Ministru kabineta noteiktajā apjomā un kārtībā;

2) informāciju par visiem klienta veiktajiem maksājumiem;

3) saraksti ar klientu, tai skaitā elektronisko saraksti.

(2[1]) Pēc šajā pantā noteiktā dokumentu un informācijas glabāšanas termiņa beigām likuma subjekts iznīcina tā rīcībā esošos dokumentus un informāciju par personu.

(3) Izvērtējot turpmākās uzglabāšanas nepieciešamību, samērīgumu un pamatotību, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma un proliferācijas finansēšanas gadījumus, Finanšu izlūkošanas dienests, uzraudzības un kontroles institūcija, operatīvās darbības subjekts, tai skaitā valsts drošības iestāde, kā arī pēc izmeklēšanas iestādes, prokuratūras vai tiesas norādījuma var pagarināt šā panta otrajā daļā minēto termiņu uz laiku, bet ne ilgāku par pieciem gadiem.

(4) Likuma subjektam ir tiesības elektroniski apstrādāt klientu identifikācijas un izpētes rezultātā iegūtos datus par klientiem, to pārstāvjiem un patiesajiem labuma guvējiem.

(5) Zvērināti notāri klienta izpētes dokumentus glabā atbilstoši Notariāta likuma prasībām. Zvērināti revidenti un zvērinātu revidentu komercsabiedrības klienta izpētes dokumentus glabā atbilstoši Revīzijas pakalpojumu likuma prasībām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 26.10.2017., 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

37.[1] pants. Klientu izpētes dokumentu un informācijas sniegšana Latvijas Bankai

Šā likuma 45.panta pirmās daļas 1.punktā minētie likuma subjekti sniedz Latvijas Bankai informāciju, kas iegūta klientu identifikācijas un izpētes rezultātā, kā arī informāciju par klienta veiktajiem darījumiem un citu informāciju, kas saistīta ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku pārvaldību. Latvijas Bankai ir tiesības izdot noteikumus šā likuma 45.panta pirmās daļas 1.punktā minētajiem likuma subjektiem par sniedzamās informācijas apjomu, informācijas apkopošanas prasībām un tās sniegšanas kārtību.

(26.05.2016. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. un 23.09.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.11.2021. Grozījums par vārda "normatīvos" izslēgšanu un vārdu "Finanšu un kapitāla tirgus komisija" (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdiem "Latvijas Banka" (attiecīgā locījumā) stājas spēkā 01.01.2023. Sk. pārejas noteikumu 64. punktu)

37.[2] pants. Klientu izpētes dokumentu un informācijas sniegšana Finanšu izlūkošanas dienestam, uzraudzības un kontroles institūcijām

Likuma subjekts dokumentē klienta izpētes pasākumus, kā arī informāciju par visiem klienta veiktajiem un saņemtajiem maksājumiem un pēc uzraudzības un kontroles institūcijas vai Finanšu izlūkošanas dienesta pieprasījuma tajā noteiktajā termiņā uzrāda šos dokumentus likuma subjekta uzraudzības un kontroles institūcijai vai iesniedz šo dokumentu kopijas Finanšu izlūkošanas dienestam.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

38.pants. Aizliegums izpaust ziņošanas faktu

(1) Likuma subjektam, tā vadībai (padomes, valdes locekļiem) un darbiniekiem nav atļauts informēt klientu, patieso labuma guvēju, kā arī citas personas, izņemot uzraudzības un kontroles institūcijas, par to, ka ziņas par klientu vai tā darījumu (darījumiem) ir sniegtas Finanšu izlūkošanas dienestam un var tikt vai tiek veikta šo ziņu analīze vai pirmstiesas kriminālprocess saistībā ar noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, tajā skaitā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šādu darbību mēģinājumu.

(2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais informācijas atklāšanas aizliegums neattiecas uz informācijas apmaiņu vienas grupas ietvaros, arī uz gadījumiem, kad informācijas apmaiņa notiek starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm un starp kredītiestāžu un finanšu iestāžu filiālēm vai meitas uzņēmumiem, kuros tām ir kapitāla daļu vairākums, trešās valstīs, ja tiek īstenota grupas mēroga politika un procedūras, tostarp grupā noteiktā informācijas apmaiņas politika un procedūras noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas nolūkā.

(2[1]) Šā panta pirmajā daļā noteiktie aizliegumi neattiecas uz informācijas apmaiņu starp likuma subjektu un personu, kura likuma subjektam sniedz pakalpojumus, kas saistīti ar likuma subjekta iekšējās kontroles sistēmas atbilstības un darbības efektivitātes izvērtēšanu vai likuma subjekta darbībai piemītošo un varbūtējo risku identificēšanu, novērtēšanu, pārvaldību un uzraudzību. Pirms informācijas sniegšanas šajā daļā noteiktajos gadījumos likuma subjekts veic pasākumus, lai nodrošinātu informācijas aizsardzību pret tālāku izpaušanu.

(2[2]) Šā panta otrā daļa neattiecas uz gadījumiem, kad Finanšu izlūkošanas dienests ir aizliedzis likuma subjektiem izpaust attiecīgo informāciju.

(2[3]) Šā panta pirmajā daļā noteiktais aizliegums neattiecas uz gadījumiem, kad likuma subjekts sniedz informāciju pirmstiesas izmeklēšanas iestādēm, prokuratūrai vai tiesai.

(3) Šā panta pirmajā daļā noteiktais informācijas atklāšanas aizliegums neattiecas uz informācijas apmaiņu starp dalībvalstu nodokļu konsultantiem, ārpakalpojuma grāmatvežiem, zvērinātiem revidentiem, zvērinātu revidentu komercsabiedrībām, zvērinātiem notāriem, zvērinātiem advokātiem un citiem neatkarīgiem juridisko pakalpojumu sniedzējiem, ja tie veic savas profesionālās darbības kā vienas juridiskās personas darbinieki vai arī darbojoties vienas grupas ietvaros.

(4) Šā panta pirmajā daļā noteiktais aizliegums neattiecas uz kredītiestādēm, finanšu iestādēm, nodokļu konsultantiem, ārpakalpojuma grāmatvežiem, zvērinātiem revidentiem, zvērinātu revidentu komercsabiedrībām, zvērinātiem notāriem, zvērinātiem advokātiem un citiem neatkarīgiem juridisko pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz savstarpējo informācijas apmaiņu gadījumos, kad:

1) darījumā piedalās divi vai vairāki likuma subjekti;

2) darījumā ir iesaistīta viena un tā pati persona;

3) darījumā iesaistītie likuma subjekti ir reģistrēti vai darbojas dalībvalstī vai trešā valstī, kurā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā ir noteiktas tādas prasības, kuras atbilst Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām šajā jomā, un valsts šīs prasības īsteno;

4) darījumā iesaistītie likuma subjekti pieder pie vienas profesionālās kategorijas un tiem ir līdzvērtīgi pienākumi attiecībā uz profesionālo noslēpumu un personas datu aizsardzību;

5) savstarpēji iegūtā informācija tiek izmantota tikai noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanai.

(5) Šā panta pirmajā daļā noteiktais aizliegums neattiecas uz informācijas apmaiņu starp likuma subjektiem un šā likuma 55. panta otrajā daļā minētajām institūcijām, ja informācijas apmaiņa notiek saskaņā ar 55. pantu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 26.05.2016., 26.10.2017., 26.04.2018., 13.06.2019., 15.06.2021. un 01.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

39.pants. Atļauja izpaust ziņošanas faktu

(Izslēgts ar 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

40.pants. Likuma subjekta atbrīvošana no atbildības

(1) Ja likuma subjekts pilda šā likuma prasības, tā vadības (padomes, valdes locekļu) un darbinieku rīcību nevar uzskatīt par profesionālo darbību reglamentējošo normu vai uzraudzības un kontroles institūciju prasību pārkāpumu.

(2) Ja likuma subjekts atbilstoši šā likuma prasībām labā ticībā ir sniedzis ziņojumu vai citu informāciju saskaņā ar šo likumu Finanšu izlūkošanas dienestam, neatkarīgi no tā, vai noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma un proliferācijas finansēšanas vai šo darbību mēģinājuma, vai ar to saistītu citu noziedzīgu nodarījumu fakts tiek vai netiek pierādīts pirmstiesas kriminālprocesā vai tiesā, kā arī neatkarīgi no klienta un šā likuma subjekta savstarpējā līguma noteikumiem ziņu sniegšana Finanšu izlūkošanas dienestam nav uzskatāma par neizpaužamu ziņu izpaušanu un saistībā ar to likuma subjektam, tā vadībai (padomes, valdes locekļiem) un darbiniekiem neiestājas juridiskā, tajā skaitā civiltiesiskā atbildība.

(3) Ja likuma subjekts labā ticībā ir atturējies no darījuma veikšanas atbilstoši šā likuma 32.pantam, izbeidzis darījuma attiecības vai pieprasījis saistību pirmstermiņa izpildi saskaņā ar šā likuma 28.panta otro daļu, šīs atturēšanās vai darījuma aizkavēšanas, darījuma attiecību izbeigšanas vai saistību pirmstermiņa izpildes pieprasījuma dēļ likuma subjektam, tā vadībai (padomes, valdes locekļiem) un darbiniekiem neiestājas juridiskā, tajā skaitā civiltiesiskā atbildība.

(4) Ja nodokļu konsultanti, ārpakalpojuma grāmatveži, zvērināti revidenti, zvērinātu revidentu komercsabiedrības, zvērināti notāri, zvērināti advokāti un citi neatkarīgi juridisko pakalpojumu sniedzēji attur klientu no iesaistīšanās noziedzīgās darbībās, tā nav uzskatāma par neizpaužamu ziņu izpaušanu un saistībā ar to šajā daļā minētajiem likuma subjektiem, to vadībai (padomes, valdes locekļiem) un darbiniekiem neiestājas juridiskā, tajā skaitā civiltiesiskā atbildība.

(5) Ja Finanšu izlūkošanas dienests ir izdevis rīkojumu par līdzekļu iesaldēšanu atbilstoši šā likuma prasībām, tad neatkarīgi no tā, kāds ir līdzekļu iesaldēšanas rezultāts, likuma subjektam, tā vadībai (padomes, valdes locekļiem) un darbiniekiem neiestājas juridiskā, tai skaitā civiltiesiskā, atbildība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 26.10.2017., 26.04.2018. un 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

VII nodaļa
Kredītiestādēm un finanšu iestādēm piemērojamie īpašie noteikumi

41.pants. Likuma prasību izpildei nepieciešamās informācijas pieejamība

(1) Lai izvērtētu personas atbilstību šā likuma $10.^1$ panta pirmās daļas 2. punkta prasībām, kredītiestādēm un apdrošināšanas komersantiem, ciktāl tie veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas

apdrošināšanas darbības, ir tiesības pieprasīt un bez maksas saņemt no Sodu reģistra informāciju par darbinieka un personas, kura vēlas uzsākt darba tiesiskās attiecības ar kredītiestādi vai apdrošināšanas komersantu, sodāmību par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem neatkarīgi no tā, vai sodāmība ir dzēsta vai noņemta.

(2) Kredītiestādēm un apdrošināšanas komersantiem, ciktāl tie veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, šajā likumā noteikto pienākumu izpildei ir tiesības pieprasīt un bez maksas saņemt, kā arī glabāt un citādi apstrādāt informāciju no šādiem reģistriem:

1) *(izslēgts ar 26.10.2017. likumu)*;

2) Valsts ieņēmumu dienesta reģistriem — ziņas par klienta, tā pārstāvju un patieso labuma guvēju, kā arī par personas, kura izteikusi vēlmi uzsākt darījuma attiecības ar kredītiestādi vai apdrošināšanas komersantu, tās pārstāvju un patieso labuma guvēju:

a) pēdējo piecu gadu ienākumiem,

b) ienākumu izmaksātājiem;

3) Nederīgo dokumentu reģistra — ziņas par klientu, tā patiesajiem labuma guvējiem un pārstāvjiem, kā arī par personu, kura izteikusi vēlmi uzsākt darījuma attiecības ar kredītiestādi vai apdrošināšanas komersantu, tās patiesajiem labuma guvējiem un pārstāvjiem, lai pārliecinātos, ka minēto personu uzrādītie personu apliecinošie dokumenti nav atzīti par nederīgiem;

4) Sodu reģistra — ziņas par klienta, tā patieso labuma guvēju un pārstāvju, kā arī par personas, kura izteikusi vēlmi uzsākt darījuma attiecības ar kredītiestādi vai apdrošināšanas komersantu, tās patieso labuma guvēju un pārstāvju sodāmību par noziedzīgiem nodarījumiem tautsaimniecībā, kas nav dzēsta vai noņemta, veicot klienta noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riska novērtējumu, kā arī gadījumos, kad tiek vērtēta nepieciešamība ziņot Finanšu izlūkošanas dienestam par aizdomīgu darījumu vai atturēties no aizdomīga darījuma veikšanas;

5) Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas — ziņas par klientam un tā patiesajiem labuma guvējiem, klienta darījuma partneriem un to patiesajiem labuma guvējiem, kā arī par personai, kura izteikusi vēlmi uzsākt darījuma attiecības ar kredītiestādi vai apdrošināšanas komersantu, tās patiesajiem labuma guvējiem un pārstāvjiem, kā arī minēto personu laulātajiem un pirmās pakāpes radiniekiem piederošajiem vai piederējušajiem nekustamiem īpašumiem, lai pārliecinātos, ka kredītiestādes vai apdrošināšanas komersanta rīcībā esošā informācija par klienta veiktajiem darījumiem ar nekustamo īpašumu atbilst zemesgrāmatas datiem un ka klienta patiesā labuma guvēja mantiskais stāvoklis liecina par to, ka šī persona varētu būt patiesais labuma guvējs konkrētajam klientam, kā arī gadījumos, kad tiek vērtēta nepieciešamība ziņot Finanšu izlūkošanas dienestam par aizdomīgu darījumu vai atturēties no aizdomīga darījuma veikšanas;

6) Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistra — ziņas par klientam, tā patiesajiem labuma guvējiem, klienta darījuma partneriem un to patiesajiem labuma guvējiem, kā arī par personai, kura izteikusi vēlmi uzsākt darījuma attiecības ar kredītiestādi vai apdrošināšanas komersantu, tās patiesajiem labuma guvējiem un pārstāvjiem, kā arī minēto personu laulātajiem un pirmās pakāpes radiniekiem piederošajiem vai piederējušajiem transportlīdzekļiem, lai pārliecinātos, ka kredītiestādes vai apdrošināšanas komersanta rīcībā esošā informācija par klienta veiktajiem darījumiem ar transportlīdzekļiem atbilst Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistra datiem un ka klienta patiesā labuma guvēja mantiskais stāvoklis liecina par to, ka šī persona varētu būt patiesais labuma guvējs konkrētajam klientam;

7) Fizisko personu reģistra:

a) klienta, tā patieso labuma guvēju, kā arī personas, kura izteikusi vēlmi uzsākt darījuma attiecības ar kredītiestādi vai apdrošināšanas komersantu, ciktāl tas veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, tās patieso labuma guvēju personas datus — vārdu, uzvārdu, personas kodu, ziņas par statusu Fizisko personu reģistrā un valstisko piederību, dzīvesvietas valsti, personu apliecinoša dokumenta veidu, numuru, derīguma termiņu, personas dzimšanas un miršanas datumu, ziņas par personas rīcībspējas ierobežošanu vai rīcībspējas ierobežojuma pārskatīšanu, ziņas (vārds, uzvārds, personas kods) par laulāto, partneri, ar kuru reģistrēta partnerība, bērniem, vecākiem, ziņas par personas aizbildņiem, aizgādņiem vai audžuģimenes locekli, ziņas par ārpusģimenes aprūpes vai aizgādnības nodibināšanu, izbeigšanu vai aizgādības tiesību pārtraukšanu, atņemšanu vai atjaunošanu, bērnu aprūpes iestādi —, lai pārbaudītu minēto personu identitāti, pārstāvības tiesības un to apjomu un noteiktu savstarpēji saistītus klientus, un veiktu šādu klientu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riska novērtējumu,

b) klienta un personas, kura izteikusi vēlmi uzsākt darījuma attiecības ar kredītiestādi vai apdrošināšanas komersantu, ciktāl tas veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, pārstāvja, kas ir vecāks, aizgādnis, aizbildnis vai audžuģimenes loceklis, personas datus — vārdu, uzvārdu, personas kodu, ziņas par statusu Fizisko personu reģistrā un valstisko piederību, dzīvesvietas valsti, personu apliecinoša dokumenta veidu, numuru, derīguma termiņu, personas dzimšanas un miršanas datumu, ziņas par personas rīcībspējas ierobežošanu vai rīcībspējas ierobežojuma pārskatīšanu, ziņas (vārds, uzvārds, personas kods) par laulāto, partneri, ar kuru reģistrēta partnerība, bērniem, vecākiem —, lai pārbaudītu minēto personu identitāti, kā arī noteiktu savstarpēji saistītus klientus un veiktu šādu klientu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riska novērtējumu,

c) klienta un personas, kura izteikusi vēlmi uzsākt darījuma attiecības ar kredītiestādi vai apdrošināšanas komersantu, ciktāl tas veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, pārstāvja, kas nav vecāks, aizgādnis, aizbildnis vai audžuģimenes loceklis, personas datus — vārdu, uzvārdu, personas kodu, ziņas par statusu Fizisko personu reģistrā un valstisko piederību, personu apliecinoša dokumenta veidu, numuru, derīguma termiņu, dzimšanas un miršanas datumu, ziņas par personas rīcībspējas ierobežošanu vai rīcībspējas ierobežojuma pārskatīšanu —, lai pārbaudītu minēto personu identitāti, kā arī noteiktu savstarpēji saistītus klientus un veiktu šādu klientu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riska novērtējumu.

(2[1]) Kredītiestādēm papildus šā panta otrajā daļā minētajai informācijai ir tiesības pieprasīt un bez maksas saņemt, kā arī glabāt un citādi apstrādāt šā likuma 18.[2] panta pirmajā daļā un 18.[5] panta pirmajā daļā minētos dokumentus, kas Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram iesniegti pēc tā pieprasījuma, lai tas varētu pārliecināties par iesniegtās informācijas par patiesajiem labuma guvējiem ticamību.

(3) Atbilstoši šā panta pirmajai, otrajai un 2.[1] daļai saņemtā informācija izmantojama tikai šajā likumā noteikto funkciju veikšanai.

(4) Ja kredītiestāde vai apdrošināšanas komersants, ciktāl tas veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, ir kredītinformācijas lietotājs Kredītinformācijas biroju likuma izpratnē, tam ir tiesības saņemt šā panta otrās daļas 1., 2., 3., 5., 6. un 7.punktā minētās ziņas arī ar kredītinformācijas biroja starpniecību. Kredītinformācijas birojs pēc kredītinformācijas lietotāja pieprasījuma no attiecīgā reģistra pieprasa un saņem šā panta otrās daļas 1., 2., 3., 5., 6. un 7.punktā minētās ziņas. Saņemtās ziņas kredītinformācijas birojs neizmanto citiem mērķiem kā vien šo ziņu nodošanai nemainītā veidā kredītinformācijas lietotājam, kas tās pieprasījis, un pēc ziņu nodošanas kredītinformācijas lietotājam tās neuzglabā.

(5) Elektroniskās naudas iestādes un maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri veic uzņēmējdarbību Latvijas Republikā kādā no veidiem, kas nav filiāle, un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, ja tie atbilst Komisijas 2018. gada 7. maija Deleģētās regulas Nr. 2018/1108, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu (ES) 2015/849 papildina ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem attiecībā uz kritērijiem centrālo kontaktpunktu iecelšanai elektroniskās naudas emitentiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un ar noteikumiem attiecībā uz šo kontaktpunktu funkcijām (turpmāk — Regula Nr. 2018/1108) 3. panta 1. punkta "a" vai "b" apakšpunktā noteiktajam kritērijam, izveido centrālo kontaktpunktu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 18.12.2014., 26.10.2017., 13.06.2019., 13.10.2022. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024. 2.[1] daļa un grozījumi panta trešajā daļā stājas spēkā 01.02.2025. Sk. pārejas noteikumu 74. punktu)

42.pants. Tiesības veikt identifikāciju pēc konta atvēršanas

Kredītiestādēm ir tiesības atvērt kontu klientiem pirms to identifikācijas un patiesā labuma guvēja noskaidrošanas, ja saskaņā ar likuma prasībām nav jāveic šo klientu padziļināta izpēte un ja tiek nodrošināts, ka pirms klienta pilnīgas izpētes pabeigšanas klients nevar veikt darījumus, izmantojot šo kontu.

43.pants. Darījuma attiecību izbeigšana

(1) *(Izslēgta ar 26.10.2017. likumu)*

(2) Ja kredītiestāde vai finanšu iestāde šajā likumā noteiktajos gadījumos pēc savas iniciatīvas izbeidz darījuma attiecības ar klientu, slēdzot attiecīgos klienta kontus, kredītiestāde vai finanšu iestāde tajos esošos naudas līdzekļus saskaņā ar klienta norādījumu pārskaita uz šā paša klienta norēķinu kontu citā kredītiestādē vai finanšu iestādē vai uz norādīto norēķinu kontu citā kredītiestādē vai finanšu iestādē, ja šāda rīcība atbilst ar minēto līdzekļu pārskaitīšanu saistīto risku novērtējumam, vai uz kontu, no kura naudas līdzekļi iepriekš saņemti. Ja klientam nav

norēķinu konta citā kredītiestādē vai finanšu iestādē vai nav iespējams veikt pārskaitījumu uz citu kontu vai kontu, no kura naudas līdzekļi iepriekš saņemti, naudas līdzekļus izmaksā skaidrā naudā, ja kopējā summa nepārsniedz 7200 *euro*. Ja pastāv aizdomas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma un proliferācijas finansēšanu, kredītiestāde vai finanšu iestāde ziņo par to Finanšu izlūkošanas dienestam atbilstoši šā likuma 31.^{4}. panta noteikumiem. Ja kredītiestādei vai finanšu iestādei ir pamats atturēties no darījuma veikšanas, tā kontos esošos naudas līdzekļus nepārskaita un neizmaksā, bet rīkojas atbilstoši šā likuma 32. panta noteikumiem. Ja slēdz pagaidu kontu, kas ticis atvērts komercdarbības dibināšanas nolūkā, naudas līdzekļus šajā daļā paredzētajā kārtībā izmaksā personai, kura tos iemaksājusi.

(2^{1}) Ja kredītiestāde vai finanšu iestāde šajā likumā noteiktajos gadījumos pēc savas iniciatīvas ir izbeigusi darījuma attiecības ar klientu, kas nav fiziskā persona — Latvijas rezidents, slēdzot attiecīgos klienta kontus un to dokumentējot, un pēc kontu slēgšanas kredītiestādes vai finanšu iestādes rīcībā ir klienta kontu pozitīvais atlikums, un klients attiecībā uz to nav izmantojis šā likuma 43. panta otrajā daļā minētās tiesības piecu gadu laikā no darījuma attiecību izbeigšanas, klients zaudē prasījuma tiesības pret kredītiestādi vai finanšu iestādi attiecībā uz šiem līdzekļiem. Kredītiestāde vai finanšu iestāde klienta, ar kuru izbeigtas darījuma attiecības, atbilstību šajā panta daļā noteiktajam pārbauda vienu reizi gadā. Naudas līdzekļi, uz kuriem klients ir zaudējis prasījuma tiesības atbilstoši šajā daļā noteiktajam, piekrīt valstij kā bezīpašnieka manta (finanšu līdzekļi). Ja kredītiestāde vai finanšu iestāde konstatē, ka ir iestājušies šajā panta daļā noteiktie apstākļi un naudas līdzekļi piekrīt valstij kā bezīpašnieka manta, kredītiestāde vai finanšu iestāde valstij piekritīgo mantu (finanšu līdzekļus) ne vēlāk kā 30 dienu laikā iemaksā Valsts ieņēmumu dienesta norādītajā kontā. Informāciju par iemaksātajiem līdzekļiem, norādot personu identificējošu informāciju, kas atbilst Kontu reģistra likumā noteiktajai par konta turētāju, kredītiestāde nosūta Valsts ieņēmumu dienestam. Šī daļa neattiecas uz gadījumiem, kad attiecīgie līdzekļi ir iesaldēti saskaņā ar šo likumu, arestēti saskaņā ar Kriminālprocesa likumu vai uz tiem ir vērsta piedziņa Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Ja klientam kredītiestādē vai finanšu iestādē ir atvērts finanšu instrumentu konts, kredītiestāde vai finanšu iestāde, šā likuma 28. panta otrajā daļā vai citos šajā likumā noteiktajos gadījumos izbeidzot darījuma attiecības ar klientu, slēdz klienta finanšu instrumentu kontu un pārved šajā kontā esošos finanšu instrumentus uz citu kredītiestādi vai finanšu iestādi vai, ja tas nav iespējams vai klients to norāda, atbilstoši klienta norādei gada laikā vai finanšu instrumenta izmantošanas termiņā pārdod kontā esošos finanšu instrumentus par to tirgus vērtību. Ja klients gada laikā vai finanšu instrumenta izmantošanas termiņā nepieprasa finanšu instrumentu pārdošanu, kredītiestāde vai finanšu iestāde nekavējoties pēc attiecīgā termiņa beigām pārdod kontā esošos finanšu instrumentus par tirgus vērtību to pārdošanas dienā. Ar iegūtajiem naudas līdzekļiem kredītiestāde vai finanšu iestāde rīkojas atbilstoši šā panta otrajā un 2.^{1} daļā noteiktajam.

(4) *(Izslēgta ar 13.06.2019. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 11.06.2015., 26.10.2017., 26.04.2018., 13.06.2019., 15.06.2021., 13.10.2022. un 17.09.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026. Sk. pārejas noteikumu 85., 86., 87. un 88. punktu)

44. pants. Informācijas apmaiņa starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm

(1) Šā likuma mērķu īstenošanai kredītiestāde, maksājumu iestāde vai elektroniskās naudas iestāde pēc korespondentbankas vai citas maksājuma izpildē iesaistītās maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes pieprasījuma sniedz tai savu klientu un to patieso labuma guvēju vai pilnvaroto personu identifikācijas un izpētes gaitā iegūto informāciju un dokumentus, kas attiecas uz darījumu, saistībā ar kuru maksājums tiek veikts.

(2) Kredītiestādēm un finanšu iestādēm šā likuma mērķu īstenošanai ir tiesības tieši vai ar šo iestāžu pilnvarotas institūcijas starpniecību savstarpēji apmainīties ar savu klientu un to patieso labuma guvēju vai pilnvaroto personu identifikācijas un izpētes gaitā iegūto informāciju un dokumentiem, kā arī ar informāciju par personām, ar kurām šajā likumā noteiktajā kārtībā nav uzsāktas vai ir izbeigtas darījuma attiecības.

(3) Kredītiestādēm un finanšu iestādēm vai to pilnvarotām institūcijām, tai skaitā grupas ietvaros, šā likuma mērķu īstenošanai ir tiesības izveidot, uzturēt un elektroniski apstrādāt personas datus, izveidot un uzturēt personas datu apstrādes sistēmas par klientiem un personām, ar kurām šajā likumā noteiktajā kārtībā nav uzsāktas vai ir izbeigtas darījuma attiecības, šo personu patiesajiem labuma guvējiem un pilnvarotajām personām. Šādos gadījumos uz veikto personas datu apstrādi neattiecas datu subjekta tiesības pieprasīt informāciju par datu apstrādi, tai skaitā tās mērķiem, saņēmējiem, iegūšanas avotiem, tiesības piekļūt saviem datiem un pieprasīt to grozīšanu, iznīcināšanu, apstrādes pārtraukšanu vai aizliegšanu.

(4) Par šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minēto ziņu sniegšanu attiecīgajai kredītiestādei un finanšu iestādei neiestājas juridiskā (tai skaitā civiltiesiskā) atbildība. Šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajā kārtībā iegūtās ziņas uzskatāmas par neizpaužamām.

(5) Kredītiestāde vai finanšu iestāde, kas saņēmusi šā panta pirmajā, otrajā vai trešajā daļā minēto informāciju, to

uzglabā tik ilgi, kamēr tā uztur darījuma attiecības vai veic gadījuma rakstura darījumu ar klientu, bet pēc to izbeigšanas — saskaņā ar šā likuma 37. pantu. Ja saņemta informācija par personām, kas informācijas saņemšanas laikā nav kredītiestādes vai finanšu iestādes klienti, kredītiestāde vai finanšu iestāde to glabā piecus gadus no tās saņemšanas dienas un šo termiņu var pagarināt, piemērojot šā likuma 37. panta trešajā daļā minēto kārtību.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

VIII nodaļa
Uzraudzības un kontroles institūciju tiesības un pienākumi

45.pants. Likuma subjektu uzraudzības un kontroles institūcijas

(1) Likuma subjektus šā likuma prasību izpildē uzrauga un kontrolē šādas institūcijas:

1) kredītiestādes, elektroniskās naudas iestādes, apdrošināšanas sabiedrības, ciktāl tās veic dzīvības apdrošināšanas vai citas ar līdzekļu uzkrāšanu saistītas apdrošināšanas darbības, privātos pensiju fondus, apdrošināšanas starpniekus, ciktāl tie sniedz dzīvības apdrošināšanas vai citus ar līdzekļu uzkrāšanu saistītus apdrošināšanas pakalpojumus, ieguldījumu brokeru sabiedrības, alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekus, ieguldījumu pārvaldes sabiedrības, krājaizdevu sabiedrības, pārapdrošināšanas pakalpojumu sniedzējus, maksājumu iestādes, kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus un valūtu tirdzniecības sabiedrības — Latvijas Banka;

2) zvērinātus advokātus — Latvijas Zvērinātu advokātu padome;

3) zvērinātus notārus — Latvijas Zvērinātu notāru padome;

4) zvērinātus revidentus un zvērinātu revidentu komercsabiedrības — Latvijas Zvērinātu revidentu asociācija un Valsts ieņēmumu dienests daļā par sankciju piemērošanu;

5) *(izslēgts no 25.06.2019. ar 26.10.2017. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 28. punktu)*;

6) *(izslēgts no 01.01.2023. ar 23.09.2021. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 64. punktu)*;

7) *(izslēgts ar 03.12.2025. likumu)*;

8) *(izslēgts ar 01.12.2009. likumu);*

9) *(izslēgts ar 10.12.2009. likumu);*

10) *(izslēgts ar 01.10.2026. likumu).*

(1^1) Nacionālā kultūras mantojuma pārvalde uzrauga:

1) darījumus ar Valsts kultūras pieminekļu sarakstā iekļautajiem valsts nozīmes kultūras pieminekļiem;

2) personas, kas darbojas mākslas un antikvāro priekšmetu apritē, tos ievedot Latvijas Republikā vai izvedot no tās, glabājot vai tirgojot, tostarp tādas personas, kas šajā punktā paredzētās darbības veic antikvariātos, izsoļu namos vai ostās, ja darījuma vai vairāku šķietami saistītu darījumu kopējā summa ir vismaz 10 000 *euro*.

(2) Valsts ieņēmumu dienests uzrauga šādus šā panta pirmajā daļā neminētos likuma subjektus:

1) ārpakalpojuma grāmatvežus, zvērinātus revidentus, zvērinātu revidentu komercsabiedrības un nodokļu konsultantus, kā arī jebkuru citu personu, kas sniedz palīdzību nodokļu jautājumos (piemēram, konsultācijas vai materiālu palīdzību) vai rīkojas kā starpnieks šādas palīdzības sniegšanā neatkarīgi no tās sniegšanas biežuma un atlīdzības esības;

2) neatkarīgus juridisko pakalpojumu sniedzējus, kad tie, darbojoties savu klientu vārdā, sniedz palīdzību darījumu plānošanā vai veikšanā, piedalās tajos vai veic citas ar darījumiem saistītas profesionālas darbības vai apstiprina darījumu sava klienta labā saistībā ar:

a) nekustamā īpašuma, uzņēmuma pirkšanu vai pārdošanu,

b) klienta naudas, finanšu instrumentu un citu līdzekļu pārvaldīšanu,

c) visu veidu kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu kredītiestādēs vai finanšu iestādēs,

d) juridisku veidojumu dibināšanu, vadību vai darbības nodrošināšanu, kā arī attiecībā uz juridiska veidojuma dibināšanai, vadīšanai vai pārvaldīšanai nepieciešamo ieguldījumu veikšanu;

3) juridiska veidojuma vai juridiskās personas dibināšanas un darbības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējus;

4) nekustamā īpašuma darījumu starpniekus;

5) citas fiziskās vai juridiskās personas, kas nodarbojas ar transportlīdzekļu, dārgmetālu, dārgakmeņu, to izstrādājumu un cita veida preču tirdzniecību, kā arī ar starpniecību minētajos darījumos vai cita veida pakalpojumu sniegšanu, ja maksājumu veic skaidrā naudā vai skaidru naudu par šo darījumu iemaksā kredītiestādē pārdevēja kontā 10 000 *euro* vai lielākā apmērā vai ārvalstu valūtā, kas saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalstu valūtas kursu darījuma veikšanas dienas sākumā ir ekvivalenta 10 000 *euro* vai pārsniedz šo summu, neatkarīgi no tā, vai šo darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas savstarpēji saistītas operācijas;

6) citas fiziskās vai juridiskās personas, kuras nav minētas šā likuma 45. panta pirmās daļas 1. punktā un kuras sniedz šādus pakalpojumus:

a) kreditēšanu, tai skaitā finanšu līzingu, ja pakalpojumu sniegšanai nav nepieciešama licencēšana,

b) galvojumu un citu tādu saistību aktu izsniegšanu, ar kuriem uzlikts pienākums,

c) konsultācijas klientiem finansiāla rakstura jautājumos,

d) inkasāciju,

e) *(zaudējis spēku ar 30.06.2025. Sk. pārejas noteikumu 68. punktu);*

7) izložu un azartspēļu organizētājus.

(2^1) Patērētāju tiesību aizsardzības centrs uzrauga:

1) likuma subjektus — personas, kuras nodarbojas ar patērētāju kreditēšanu un kurām Patērētāju tiesību aizsardzības centrs izsniedz speciālo atļauju (licenci) kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai;

2) likuma subjektus — personas, kuras nodarbojas ar parāda atgūšanas pakalpojumu sniegšanu un kurām Patērētāju tiesību aizsardzības centrs izsniedz speciālo atļauju (licenci) parāda atgūšanas pakalpojumu sniegšanai.

(3) Šā panta otrajā daļā minētie likuma subjekti, izņemot šā panta otrās daļas 5.punktā minētos likuma subjektus, 10 darbdienu laikā pēc reģistrēšanas Uzņēmumu reģistrā vai Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistrā iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam ziņojumu par savas darbības veidu.

(4) Šā panta otrās daļas 5.punktā minētie likuma subjekti 10 darbdienu laikā pēc darījuma attiecību uzsākšanas dienas, darījuma partneru vienošanās par darījumu, pakalpojumu sniegšanu un saņemšanu iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam ziņojumu par savas darbības veidu.

(5) Likuma subjektu uzraudzības un kontroles institūcijas uzrauga un kontrolē likuma subjektus arī to maksātnespējas vai likvidācijas procesa gaitā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009., 10.12.2009., 31.03.2011., 12.09.2013., 31.10.2013., 13.08.2014., 26.10.2017., 01.11.2018., 13.06.2019., 15.06.2021., 23.09.2021., 23.11.2023., 19.09.2024., 05.02.2026., 03.12.2025. u n 01.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026. Grozījums pirmās daļas 1. punktā par vārdu "un valūtu tirdzniecības sabiedrības" aizstāšanu ar vārdiem "valūtu tirdzniecības sabiedrības un personas, kuras nodarbojas ar patērētāja kreditēšanu un kuras saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumu ir saņēmušas speciālo atļauju

(licenci) kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai" stājas spēkā 01.01.2027. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.01.2027. Sk. pārejas noteikumu 89. un 90. punktu)

46.pants. Uzraudzības un kontroles institūcijas pienākumi

(1) Uzraudzības un kontroles institūcijai ir šādi pienākumi:

1) uzskaitīt un reģistrēt uzraugāmos likuma subjektus;

2) veikt uzraugāmo un kontrolējamo likuma subjektu darbinieku apmācību un vadlīniju izstrādi jautājumos, kas saistīti ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu;

3) veikt saskaņā ar tās izstrādāto metodiku regulāras pārbaudes, lai izvērtētu, kā likuma subjekti izpilda šā likuma prasības, un, konstatējot pārkāpumus, lemt par pārbaudes akta sastādīšanu un sankciju piemērošanu;

4) ziņot Finanšu izlūkošanas dienestam par pārbaužu laikā konstatētajiem aizdomīgiem darījumiem, par kuriem attiecīgais likuma subjekts nav ziņojis Finanšu izlūkošanas dienestam;

5) pēc Finanšu izlūkošanas dienesta pieprasījuma sniegt tam metodisku palīdzību šajā likumā paredzēto funkciju veikšanai;

6) piemērot vai ierosināt, lai citas kompetentās institūcijas piemēro likuma subjektam un likuma subjekta patiesajam labuma guvējam normatīvajos aktos noteiktās sankcijas par normatīvo aktu pārkāpumiem, un kontrolēt šo pārkāpumu novēršanas pasākumus;

7) pēc savas iniciatīvas vai atbilstoši lūgumam veikt informācijas apmaiņu ar ārvalstu iestādēm, kuru pienākumi pēc būtības ir līdzīgi, ja tiek nodrošināta datu konfidencialitāte un to izmantošana ir iespējama vienīgi savstarpēji saskaņotiem mērķiem;

8) ne vēlāk kā līdz katra gada 1.februārim apkopot un iesniegt Finanšu izlūkošanas dienestam statistisko informāciju par iepriekšējā gadā veiktajiem pasākumiem, kas saistīti ar likuma subjektu uzraudzību un kontroli;

9) veikt nepieciešamos administratīvos, tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai nodrošinātu šā likuma prasību izpildes ietvaros iegūtās informācijas aizsardzību, novērstu neatļautu piekļūšanu informācijai, neatļautu tās grozīšanu, izplatīšanu vai iznīcināšanu. Informācijas reģistrēšanas, apstrādes, uzglabāšanas un iznīcināšanas kārtību nosaka uzraudzības un kontroles institūcijas vadītājs. Uzraudzības un kontroles institūcija glabā informāciju vismaz piecus gadus;

10) veikt informācijas apmaiņu ar citām uzraudzības un kontroles institūcijām, kuras attiecīgajā valstī pilda līdzvērtīgas funkcijas, lai tiktu veiktas darbības, kas samazinātu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas iespējas;

11) veikt uzraudzības pasākumus, balstoties uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtējumu, un nodrošināt risku novērtējumam atbilstošu klātienes un neklātienes pārbaužu biežumu un kontroles pasākumus;

12) veikt risku novērtējumu un atbilstoši iekšējās procedūrās noteiktajai kārtībai un regularitātei periodiski tos pārskatīt atbilstoši risku līmenim, kā arī veikt risku novērtējuma pārskatīšanu gadījumos, kad ir būtiski notikumi vai būtiskas izmaiņas likuma subjekta vai kredītiestāžu un finanšu iestāžu grupas darbības procesos vai pārvaldības struktūrā;

13) nodrošināt Finanšu izlūkošanas dienestam piekļuvi informācijai par likuma subjektu augstākās vadības locekļiem un par šā likuma prasību ievērošanu atbildīgajiem darbiniekiem.

(1^1) Izvērtējot turpmākas uzglabāšanas nepieciešamību, samērīgumu un pamatotību, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma un proliferācijas finansēšanas gadījumus, pēc Finanšu izlūkošanas dienesta, operatīvās darbības subjekta, tai skaitā valsts drošības iestādes, kā arī pēc izmeklēšanas iestādes, prokuratūras vai tiesas norādījuma var pagarināt šā panta pirmās daļas 9. punktā minēto termiņu uz laiku, bet ne ilgāku par pieciem gadiem.

(1^2) Lēmumu, ar kuru piemēro sankcijas un uzraudzības pasākumus, ja tiek konstatēti noziedzīgi iegūtu līdzekļu

legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas prasību pārkāpumi, uzraudzības un kontroles institūcija publicē savā mājaslapā internetā nekavējoties pēc tam, kad persona, kurai piemērota sankcija vai uzraudzības pasākums, tiek informēta par minēto lēmumu.

(1^3) Uzraudzības un kontroles institūcija, publicējot lēmumu, ar kuru piemēro sankcijas un uzraudzības pasākumus, ievēro šādus noteikumus:

1) publikācijā iekļauj informāciju vismaz par pārkāpumu veidu, būtību un atbildīgo personu identitāti, izņemot šīs daļas 2. punktā noteikto, kā arī par lēmuma apstrīdēšanu un pieņemto nolēmumu;

2) publikācijā var neidentificēt fizisko personu, ja pēc sākotnējā izvērtējuma veikšanas konstatē, ka tās datu atklāšana var apdraudēt finanšu tirgus stabilitāti vai uzsāktā kriminālprocesa norisi vai radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām;

3) ja paredzams, ka šīs daļas 2. punktā minētie apstākļi saprātīgā laikposmā var izbeigties, informācijas publiskošanu var uz laiku atlikt;

4) publikācija ir pieejama uzraudzības un kontroles institūcijas mājaslapā internetā piecus gadus saskaņā ar piemērojamām fizisko personu datu apstrādes prasībām.

(2) Latvijas Zvērinātu notāru padome, Latvijas Zvērinātu advokātu padome un Latvijas Zvērinātu revidentu asociācija uzrauga un kontrolē šā likuma prasību izpildi šajā likumā noteiktajā kārtībā, ciktāl tas nav pretrunā ar zvērinātu notāru, zvērinātu advokātu un zvērinātu revidentu darbību regulējošos normatīvajos aktos noteikto kārtību. Minētajām organizācijām ir šādi pienākumi:

1) izstrādāt kārtību, kurā ir noteikts likuma subjektam veicamais pasākumu kopums šā likuma prasību izpildes nodrošināšanai;

2) nodrošināt, ka tiek veikta uzraugāmo un kontrolējamo likuma subjektu apmācība jautājumos, kas saistīti ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu;

3) piemērot normatīvajos aktos noteiktās sankcijas, ja tiek konstatēta šā likuma prasību neievērošana.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 26.10.2017., 13.06.2019., 15.06.2021. un 01.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

47.pants. Uzraudzības un kontroles institūcijas tiesības

(1) Uzraudzības un kontroles institūcijai ir šādas tiesības:

1) apmeklēt uzraugāmajiem vai kontrolējamiem likuma subjektiem piederošās vai to lietošanā esošās telpas, kas saistītas ar to saimniecisko vai profesionālo darbību, un veikt tajās pārbaudes;

2) pieprasīt no uzraugāmajiem vai kontrolējamiem likuma subjektiem informāciju, kas saistīta ar šā likuma prasību izpildi, pieprasīt, lai uzrāda dokumentu oriģinālus, un saņemt to kopijas vai norakstus, saņemt attiecīgus paskaidrojumus, kā arī veikt darbības, lai nepieļautu vai samazinātu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma un proliferācijas finansēšanas iespējas;

3) sastādīt aktus, kas apstiprina šā likuma prasību pārkāpumus un ar tiem saistītos faktus;

4) noteikt likuma subjektiem termiņu, līdz kuram novēršami konstatētie šā likuma prasību pārkāpumi, un kontrolēt šo pārkāpumu novēršanas izpildi;

5) publicēt statistisko informāciju par šā likuma prasību pārkāpumiem un piemērotajām sankcijām;

6) pieprasīt no valsts un atvasinātām publisko personu institūcijām jebkuru to rīcībā esošo informāciju šajā likumā noteikto pienākumu izpildei;

7) izdot ieteikumus likuma subjektiem šajā likumā noteikto pienākumu izpildei;

8) noteikt, ka likuma subjektam nav nepieciešams veikt savas darbības nozares risku novērtējumu, ja īpašie attiecīgās nozares riski ir iepriekš nepārprotami identificēti un izprasti.

(1[1]) Uzraudzības un kontroles institūcijai ir tiesības veikt šā panta pirmajā daļā paredzētos uzraudzības un kontroles pasākumus tādām personām, kuras kā likuma subjekti nav reģistrējušās, bet pēc uzraudzības un kontroles institūcijas rīcībā esošās informācijas faktiski atbilst likuma subjekta statusam.

(2) Latvijas Bankai ir tiesības šā likuma 45. panta pirmās daļas 1. punktā minētajiem likuma subjektiem noteikt:

1) prasības, kas ietveramas iekšējā kontroles sistēmā papildus šā likuma 7.panta pirmajā daļā noteiktajam;

2) minimālo pasākumu apjomu, kas veicams, lai nodrošinātu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas prasībām atbilstošu iekšējās kontroles sistēmas izveidi un iekšējās kontroles sistēmas darbības efektivitāti, kā arī tās atbilstības normatīvajiem aktiem izvērtēšanu, tai skaitā nosakot izvērtēšanas regularitāti un prasības, saskaņā ar kurām veicama iekšējās kontroles sistēmas neatkarīga izvērtēšana;

3) prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku pārvaldības personālresursu un personāla apmācības nodrošināšanai;

4) prasības sadarbībai ar trešajām personām potenciālo klientu piesaistei, klientu identifikācijas prasību nodrošināšanai un komunikācijai ar klientu;

5) prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku pārvaldības tehnisko resursu, tai skaitā informācijas tehnoloģiju, nodrošināšanai;

6) minimālo pasākumu apjomu, kas veicams politiski nozīmīgu personu, to ģimenes locekļu un ar to cieši saistīto personu noskaidrošanai, kā arī minimālo pasākumu apjomu, kas veicams pirms darījumu attiecību uzsākšanas un veicot šo personu padziļinātu izpēti;

7) prasības, saskaņā ar kurām veicams noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku izvērtējums, kā arī prasības attiecībā uz pasākumiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku pārvaldībai un to mazināšanai;

8) minimālo pasākumu apjomu, kas veicams klientu identifikācijai un izpētei pirms darījumu attiecību uzsākšanas un darījumu attiecību laikā, tai skaitā klientu veikto darījumu uzraudzībai;

9) aizdomīgu darījumu minimālo pazīmju sarakstu, kā arī minimālo pasākumu apjomu, kas veicams, lai identificētu aizdomīgu darījumu pazīmes;

10) prasības kredītiestāžu un finanšu iestāžu korespondentattiecību nodibināšanai un uzturēšanai un respondentu izpētes kārtību;

11) minimālo pasākumu apjomu, kas veicams, lai noskaidrotu klientu līdzekļu un materiālo stāvokli raksturojošas labklājības izcelsmi;

12) prasības attiecībā uz klientu identifikāciju, ja klients personiski nepiedalās identifikācijas procedūrā;

13) minimālo pasākumu apjomu, kas veicams klientu — šā likuma subjektu — izpētei un darījumu uzraudzībai;

14) minimālo pasākumu apjomu, kas veicams, lai noskaidrotu klienta patieso labuma guvēju un pārliecinātos, ka persona, kas norādīta kā patiesais labuma guvējs, ir klienta patiesais labuma guvējs;

15) minimālo pasākumu apjomu, kas veicams kredītiestādēm un finanšu iestādēm, ja trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot grupas līmeņa prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā;

16) pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu Regulas Nr. 2023/1113 piemērošanu;

17) prasības centrālo kontaktpunktu izveidošanai, to funkcijām un uzraudzībai.

(2[1]) Latvijas Banka var prasīt, lai jebkura elektroniskās naudas iestāde vai maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš veic uzņēmējdarbību Latvijas Republikā kādā no veidiem, kas nav filiāle, kura galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī un kura darbību Latvijas Banka uzrauga, izveido centrālo kontaktpunktu, ja iestājas vismaz viens no

šādiem nosacījumiem:

1) elektroniskās naudas iestāde vai maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc pieprasījuma un savlaicīgi nesniedz Latvijas Bankai informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu iestādes atbilstību Regulas Nr. 2018/1108 3. panta 1. punkta "a" vai "b" apakšpunktā noteiktajam kritērijam;

2) elektroniskās naudas iestādes vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja darbība rada augstu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma un proliferācijas finansēšanas risku.

(2^2) Latvijas Banka var prasīt, lai centrālais kontaktpunkts papildus Regulas Nr. 2018/1108 4. un 5. pantā noteiktajiem pienākumiem veic šādas funkcijas:

1) sagatavo un iesniedz Finanšu izlūkošanas dienestam ziņojumus par aizdomīgiem darījumiem;

2) atbild uz Finanšu izlūkošanas dienesta pieprasījumiem saistībā ar pārstāvētās elektroniskās naudas iestādes un maksājumu pakalpojumu sniedzēja, kurš veic uzņēmējdarbību Latvijas Republikā kādā no veidiem, kas nav filiāle, un kura galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, darbību un sniedz Finanšu izlūkošanas dienestam pieprasīto informāciju, kas saistīta ar šādām iestādēm;

3) veic darījumu uzraudzību, lai noteiktu aizdomīgus darījumus, ņemot vērā elektroniskās naudas iestādes un maksājumu pakalpojumu sniedzēja darījumu apjomu un raksturu Latvijas Republikā.

(3) *(Izslēgta no 01.01.2023. ar 23.09.2021. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 64. punktu)*

(4) Ministru kabinets nosaka šā likuma 45. panta $2.^1$ daļā minētajiem likuma subjektiem saistošas prasības šajā likumā noteikto pienākumu izpildei attiecībā uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtēšanu, iekšējās kontroles sistēmu un tās izveidi, klientu izpēti un klientu veikto darījumu uzraudzību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 26.05.2016., 26.10.2017., 13.06.2019., 23.09.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024. Grozījums panta otrās daļas 16. punktā stājas spēkā 30.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 70. punktu)

47.^{1} pants. Informācijas glabāšanas pienākums un informācijas izpaušana kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības un kontroles institūcijām

(1) Ar kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzību un kontroli saistītā informācija uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju Informācijas atklātības likuma izpratnē. Ja likumā nav noteikts citādi, kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības un kontroles institūcija šādu informāciju var izpaust tikai pārskata vai apkopojuma veidā tā, lai nebūtu iespējams identificēt kādu konkrētu kredītiestādi vai finanšu iestādi, šo iestāžu klientus vai atsevišķus to darījumus.

(2) Šajā likumā noteikto kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības un kontroles institūciju nodarbinātie, kā arī zvērināti revidenti un citas personas, kas savu uzdevumu veikšanai piesaista kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības un kontroles institūcijas, ir atbildīgas par tās šā panta pirmajā daļā minētās informācijas glabāšanu, kuru šīs personas uzzinājušas, veicot savus pienākumus.

(3) Šā panta pirmā un otrā daļa neliedz kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības un kontroles institūcijām atbilstoši tām šajā likumā noteiktajai kompetencei apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju savstarpēji, ar citas dalībvalsts kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības un kontroles institūcijām, Eiropas Uzraudzības iestādēm un Eiropas Centrālo banku, saglabājot sniegtajai informācijai ierobežotas pieejamības informācijas statusu.

(4) Kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības un kontroles institūcijas šā panta trešajā daļā saņemto informāciju ir tiesīgas izmantot vienīgi uzraudzības funkciju veikšanai:

1) lai pārliecinātos par kredītiestāžu un finanšu iestāžu darbības atbilstību šim likumam un citiem tiesību aktiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā un prudenciālā regulējuma un kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības (tostarp sankciju piemērošanas) jomā;

2) lai pieņemtu likumā noteiktos lēmumus, tostarp lēmumus par uzraudzības pasākumu veikšanu un sankciju piemērošanu;

3) tiesvedības procesā, kurā tiek apstrīdēti kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības institūciju izdotie administratīvie akti vai faktiskā rīcība vai izskatīti strīdi saistībā ar publisko tiesību līgumiem;

4) tiesvedībā, kas uzsākta saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Savienības tiesību aktos, kuri pieņemti noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā vai prudenciālā regulējuma un kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības jomā.

(5) Šā panta pirmā un otrā daļa, neskarot šā likuma 31.[4] panta piekto daļu, neliedz uzraudzības un kontroles institūcijām veikt informācijas apmaiņu ar fiziskajām vai juridiskajām personām, kuras veic savu profesionālo darbību atbilstoši šā likuma 3. panta pirmās daļas 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. un 13. punktam, saglabājot sniegtajai informācijai ierobežotas pieejamības informācijas statusu.

(6) Šā panta pirmā un otrā daļa neliedz uzraudzības un kontroles institūcijām atbilstoši to kompetencei sniegt to rīcībā esošo informāciju, saglabājot tai ierobežotas pieejamības informācijas statusu, valsts iestādēm, kuru kompetencē ietilpst noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma vai proliferācijas finansēšanas un ar to saistītu noziedzīgu nodarījumu novēršana vai izmeklēšana:

1) procesa virzītājam — atbilstoši Kriminālprocesa likumam;

2) operatīvās darbības subjektiem — atbilstoši to darbību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem;

3) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam;

4) parlamentārās izmeklēšanas komisijām, revīzijas palātām un citām par izmeklēšanu atbildīgām struktūrām, ja tām normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir piešķirtas pilnvaras izmeklēt vai pārbaudīt Latvijas Bankas darbību. Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to neizpauž bez nepārprotamas to kompetento iestāžu piekrišanas, kuras to ir izpaudušas, un izpauž vienīgi tādiem nolūkiem, kādiem minētās iestādes devušas savu piekrišanu.

(13.06.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2021., 23.09.2021. un 13.10.2022. likumu, kas stājas spēkā 08.11.2022. Grozījums par vārdu "Finanšu un kapitāla tirgus komisija" (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdiem "Latvijas Banka" (attiecīgā locījumā) stājas spēkā 01.01.2023. Sk. pārejas noteikumu 64. punktu)

47.[2] pants. Informācijas apmaiņa un sadarbība starp kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības un kontroles institūcijām

(1) Kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības institūcijas sadarbojas cita ar citu, piemērojot šo likumu un uz tā pamata izdotos normatīvos aktus, tostarp pieprasījumu iesniegušās uzraudzības institūcijas uzdevumā pieprasījuma saņēmēja uzraudzības institūcija pieprasa informāciju no tās uzraugāmajiem likuma subjektiem, veic izmeklēšanu un apmainās ar tajā iegūto informāciju ar pieprasījumu iesniegušo uzraudzības institūciju.

(2) Kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības institūcijas ir tiesīgas slēgt informācijas apmaiņas līgumus ar ārvalsts kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības institūcijām, ja šīs ārvalsts normatīvie akti par ierobežotas pieejamības informācijas izpaušanu paredz atbildību, kas ir līdzvērtīga Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajai atbildībai par minēto pārkāpumu. Šāda informācija izmantojama, lai veiktu kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzību vai attiecīgajām institūcijām likumā noteiktās funkcijas.

(3) Saņemto informāciju kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības institūcijas un attiecīgās ārvalsts institūcijas ir tiesīgas izmantot tikai nolūkam, kam tā sniegta, un izpaust ar kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības institūciju rakstveida piekrišanu un nolūkam, kādam šī piekrišana dota.

(4) Kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības un kontroles institūcijas sadarbojas ar Eiropas Uzraudzības iestādēm (Eiropas Banku iestādi, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) un citiem Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas dalībniekiem un nodrošina tiem nepieciešamo informāciju starptautiskajos tiesību aktos noteikto pienākumu izpildei, tai skaitā Eiropas Banku iestādes vienotajai noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas datubāzei nepieciešamo informāciju.

(13.06.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2021. un 13.10.2022. likumu, kas stājas spēkā 08.11.2022.)

48.pants. Aizliegums izpaust informāciju

(1) Šā likuma subjektu uzraudzības un kontroles institūcijām, to amatpersonām un darbiniekiem nav tiesību informēt šā likuma subjektu klientus un patiesos labuma guvējus, kā arī citas personas par to, ka Finanšu izlūkošanas dienestam ir sniegtas ziņas par klientu, darījumu pārraudzību klienta kontā un aizdomīgiem darījumiem un var tikt veikta vai tiek veikta šo ziņu analīze vai pirmstiesas kriminālprocess saistībā ar noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, tajā skaitā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šo darbību mēģinājumu.

(2) Šā panta pirmajā daļā uzraudzības un kontroles institūcijām noteiktie aizliegumi neattiecas uz gadījumiem, kad tās sniedz informāciju izmeklēšanas iestādēm, prokuratūrai vai tiesai, un uz gadījumiem, kad likuma subjekts ir atturējies no darījuma veikšanas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

49.pants. Uzraudzības un kontroles institūciju atbrīvošana no atbildības

Ziņošana Finanšu izlūkošanas dienestam šajā nodaļā noteiktajā kārtībā nav uzskatāma par neizpaužamu ziņu izpaušanu, un saistībā ar to šā likuma subjektu uzraudzības un kontroles institūcijām, to amatpersonām un darbiniekiem neiestājas juridiskā atbildība neatkarīgi no tā, vai noziedzīgs nodarījums, tajā skaitā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma un proliferācijas finansēšanas vai šo darbību mēģinājuma, vai cita ar to saistīta noziedzīga nodarījuma fakts pirmstiesas kriminālprocesā un tiesā tiek vai netiek pierādīts.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

IX nodaļa
Finanšu izlūkošanas dienests

(Nodaļas nosaukums grozīts ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

50. pants. Finanšu izlūkošanas dienesta juridiskais statuss

(1) Finanšu izlūkošanas dienests ir Ministru kabineta pārraudzībā esoša tiešās pārvaldes iestāde, kas saskaņā ar šo likumu veic aizdomīgu darījumu un citas saņemtās informācijas kontroli un iegūst, saņem, reģistrē, apstrādā, apkopo, uzglabā, analizē un sniedz izmeklēšanas iestādēm, prokuratūrai un tiesai informāciju, kuru var izmantot noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma un proliferācijas finansēšanas vai šo darbību mēģinājuma, vai cita ar to saistīta noziedzīga nodarījuma novēršanai, atklāšanai, pirmstiesas kriminālprocesam vai iztiesāšanai.

(2) Finanšu izlūkošanas dienests ir vadošā iestāde, kuras mērķis ir novērst iespēju izmantot Latvijas Republikas finanšu sistēmu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai un terorisma un proliferācijas finansēšanai.

(3) Finanšu izlūkošanas dienests savā darbībā ir neatkarīgs.

(4) Ministru kabinets institucionālo pārraudzību īsteno ar iekšlietu ministra starpniecību. Pārraudzība neattiecas uz Finanšu izlūkošanas dienestam noteikto uzdevumu un tiesību īstenošanu, kā arī Finanšu izlūkošanas dienesta iekšējās organizācijas jautājumiem, tostarp iekšējo normatīvo aktu izdošanu, uzziņas sagatavošanu un lēmumiem, kuri attiecas uz nodarbinātajiem.

(5) Finanšu izlūkošanas dienests lēmumus, kas saistīti ar tā tiesībām un pienākumiem, pieņem neatkarīgi, pamatojoties uz likumu.

(6) Finanšu izlūkošanas dienestu finansē no valsts budžeta.

(7) Finanšu izlūkošanas dienestam ir valsts budžeta konts Valsts kasē, zīmogs ar papildinātā mazā valsts ģerboņa attēlu un pilnu Finanšu izlūkošanas dienesta nosaukumu.

(01.11.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

50.[1] pants. Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieks

(1) Finanšu izlūkošanas dienestu vada un pārstāv tā priekšnieks. Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka prombūtnes laikā viņa pienākumus pilda Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka vietnieks, un viņam šajā laikā ir

tādas pašas pilnvaras kā priekšniekam.

(2) Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieku pēc Ministru kabineta ieteikuma uz pieciem gadiem amatā ieceļ Saeima. Viena un tā pati persona par Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieku var būt ne vairāk kā divus termiņus pēc kārtas.

(3) Uz Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka amatu Ministru kabinets izsludina atklātu konkursu. Ministru kabinets nosaka Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka amata pretendentu pieteikšanās nosacījumus un kārtību, kā arī pretendentu atlases un vērtēšanas kārtību.

(4) Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka amata pretendentu atlasi veic komisija, kuru vada Valsts kancelejas direktors. Komisijas sastāvā ir Valsts kancelejas direktors, ģenerālprokurors vai viņa deleģēts pārstāvis, iekšlietu ministrs vai viņa deleģēts pārstāvis, finanšu ministrs vai viņa deleģēts pārstāvis, Satversmes aizsardzības biroja direktors un Valsts drošības dienesta priekšnieks, kā arī ar padomdevēja tiesībām piedalās ne vairāk kā trīs Finanšu sektora attīstības padomes deleģēti pārstāvji. Komisijas izveides, darbības un lēmumu pieņemšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(5) Komisijas sekretariāta funkcijas veic Valsts kanceleja.

(6) Par Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieku var būt persona, kura atbilst Valsts civildienesta likumā noteiktajām obligātajām ierēdņa amata prasībām un:

1) ir ar nevainojamu reputāciju;

2) pārvalda vismaz divas svešvalodas;

3) ieguvusi augstāko profesionālo vai akadēmisko izglītību (izņemot pirmā līmeņa profesionālo izglītību) un jurista vai ekonomista kvalifikāciju vai kvalifikāciju finanšu vadībā, kā arī uzkrājusi amatam atbilstošu darba pieredzi un pieredzi vadošā amatā;

4) atbilst likumā noteiktajām prasībām, lai saņemtu speciālo atļauju pieejai valsts noslēpumam;

5) nepiedalās politisko partiju vai to apvienību darbībā;

6) kurai nav piemērota sankcija par normatīvo aktu pārkāpumu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas vai starptautisko un nacionālo sankciju jomā.

(7) Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieks pilda Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktās tiešās pārvaldes iestādes vadītāja funkcijas, kā arī:

1) bez īpaša pilnvarojuma pārstāv Finanšu izlūkošanas dienestu;

2) bez īpaša saskaņojuma izdod Finanšu izlūkošanas dienesta iekšējos normatīvos aktus;

3) nosaka lietu izskatīšanas un lēmumu pieņemšanas piekritību un kārtību Finanšu izlūkošanas dienestā;

4) nosaka ierēdņu un darbinieku amatus Finanšu izlūkošanas dienestā;

5) ne retāk kā reizi gadā iesniedz Ministru kabinetam, Saeimai un Finanšu sektora attīstības padomei ziņojumu par Finanšu izlūkošanas dienesta darbības rezultātiem iepriekšējā kalendāra gadā, personālpolitikas attīstību un budžeta līdzekļu izlietojumu.

(8) Uz Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieku neattiecas citos normatīvajos aktos noteiktais par iestādes vadītāja darbības un tās rezultātu novērtēšanu, disciplināro atbildību, kā arī citas Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka neatkarību ierobežojošas tiesību normas, izņemot normas par viņa atstādināšanu no amata.

(01.11.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

50.[2] pants. Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka atstādināšana no amata, pilnvaru izbeigšanās un atbrīvošana no amata

(1) Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieku atstādina no amata normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un

gadījumos. Lēmumu par Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka atstādināšanu no amata pieņem šā likuma 50.[1] panta ceturtajā daļā minētā komisija.

(2) Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka pilnvaras bez īpaša lēmuma izbeidzas:

1) mēneša laikā no dienas, kad viņš Ministru prezidentam un Saeimas priekšsēdētājam iesniedzis iesniegumu par atteikšanos no amata;

2) beidzoties likumā noteiktajam pilnvaru termiņam;

3) sasniedzot valsts noteikto vecuma pensijas piešķiršanai nepieciešamo vecumu, izņemot gadījumu, kad par Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka atstāšanu amatā ir pieņemts pamatots Saeimas lēmums;

4) stājoties spēkā nolēmumam, ar kuru viņš sodīts par tīšu noziedzīgu nodarījumu;

5) stājoties spēkā galīgajam nolēmumam par speciālās atļaujas pieejai valsts noslēpumam anulēšanu;

6) sakarā ar viņa nāvi.

(3) Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieku ar Saeimas lēmumu atbrīvo no amata, ja šajā likumā noteiktajā kārtībā konstatēts, ka viņš:

1) pildot dienesta pienākumus, ir pieļāvis tīšu likumpārkāpumu vai nolaidību, kuras dēļ radīts būtisks kaitējums valstij vai personai;

2) piedalās politisko partiju vai to apvienību darbībā;

3) nav ievērojis likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, kuru dēļ radīts kaitējums valstij vai personai;

4) darbnespējas dēļ nav pildījis amata pienākumus ilgāk par četriem mēnešiem pēc kārtas vai sešus mēnešus viena gada periodā.

(4) Šā panta trešajā daļā minētos iemeslus Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka atbrīvošanai no amata izvērtē šā likuma 50.[1] panta ceturtajā daļā minētā komisija, kuras darbā ar padomdevēja tiesībām piedalās ne vairāk kā trīs Finanšu sektora attīstības padomes deleģēti pārstāvji.

(5) Ja komisija nekonstatē šā panta trešajā daļā minētos iemeslus Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka atbrīvošanai no amata, viņa atbrīvošanas procedūru pārtrauc. Ja komisija konstatē iemeslus Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka atbrīvošanai no amata, tā sagatavo attiecīgu lēmumu. Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieks šo lēmumu 10 dienu laikā no tā paziņošanas dienas var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā.

(6) Administratīvā apgabaltiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa. Lieta tiek izskatīta triju tiesnešu sastāvā. Tiesa lietu izskata un nolēmumu pieņem 30 dienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas. Ja likums nosaka kādas procesuālās darbības izpildes termiņu, bet, izpildot attiecīgo procesuālo darbību šajā termiņā, netiktu ievērots šajā daļā noteiktais lietas izskatīšanas un nolēmuma pieņemšanas termiņš, tiesa (tiesnesis) pati nosaka attiecīgās procesuālās darbības izpildes termiņu. Administratīvās apgabaltiesas nolēmums nav pārsūdzams.

(7) Ja komisijas lēmums nav pārsūdzēts vai ir pārsūdzēts un tiesa atzinusi, ka tas ir tiesisks, komisija lēmumu nosūta Ministru kabinetam. Ministru kabinets sagatavo un iesniedz Saeimai attiecīgu lēmuma projektu par Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka atbrīvošanu no amata. Saeimas lēmums par Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieka atbrīvošanu no amata nav pārsūdzams.

(01.11.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

51.pants. Finanšu izlūkošanas dienesta pienākumi un tiesības

(1) Finanšu izlūkošanas dienestam ir šādi pienākumi:

1) saņemt, apkopot, uzglabāt, uzkrāt, sistematizēt un analizēt likuma subjektu ziņojumus, kā arī citā veidā iegūto informāciju, lai konstatētu, vai šī informācija var būt attiecināma uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šo darbību mēģinājumu, vai citu ar to saistītu

noziedzīgu nodarījumu;

2) sniegt izmeklēšanas iestādēm, prokuratūrai un tiesai informāciju, kuru var izmantot noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma un proliferācijas finansēšanas vai šo darbību mēģinājuma, vai cita ar to saistīta noziedzīga nodarījuma novēršanai, atklāšanai, pirmstiesas kriminālprocesam vai iztiesāšanai;

3) analizēt sniegto ziņojumu kvalitāti un izmantošanas efektivitāti un, ja tas ir iespējams, neapdraudot kriminālprocesa, valsts vai sabiedrības intereses, informēt par to likuma subjektus un uzraudzības un kontroles institūcijas;

4) veikt noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas vai šādu darbību mēģinājuma paņēmienu operatīvo analīzi un atsevišķu gadījumu, subjektu un informācijas ieguves un izmantošanas veidu izpēti, veikt stratēģisko analīzi attiecībā uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas tendencēm un tipoloģijām, pilnveidot šādu darbību aizkavēšanas un atklāšanas metodes;

5) šajā likumā noteiktajā kārtībā sadarboties ar starptautiskajām un ārvalstu institūcijām, kas nodarbojas ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu;

6) sniegt uzraudzības un kontroles institūcijām informāciju par noziedzīgi iegūtu līdzekļu iegūšanas, legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas raksturīgākajiem paņēmieniem un vietām, lai tiktu veiktas darbības, kas samazinātu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas iespējas, nodrošināt uzraudzības un kontroles institūciju darbinieku apmācību jautājumos, kas saistīti ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu;

7) sniegt likuma subjektiem un to uzraudzības un kontroles institūcijām šā likuma 4.panta ceturtajā daļā minēto informāciju un nodrošināt tās atjaunināšanu;

8) pēc uzraudzības un kontroles institūciju pieprasījuma atbilstoši to kompetencei sniegt ziņas par šā likuma subjektu ziņojumu statistiku, kvalitāti un izmantošanas efektivitāti;

9) ņemot vērā Finanšu izlūkošanas dienesta rīcībā esošo informāciju, sniegt likuma subjektiem, uzraudzības un kontroles institūcijām, izmeklēšanas iestādēm un prokuratūrai rekomendācijas, lai samazinātu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas iespējas;

10) apkopot un publicēt informāciju par Finanšu izlūkošanas dienesta darba rezultātiem, norādot iepriekšējā gada laikā izmeklēto gadījumu un kriminālvajāšanai nodoto personu skaitu, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma un proliferācijas finansēšanas noziedzīgiem nodarījumiem notiesāto personu skaitu, apturēto un konfiscēto līdzekļu apjomu;

11) informēt uzraudzības un kontroles institūcijas par atklātajiem likuma subjektu pieļautajiem šā likuma prasību pārkāpumiem;

12) apkopot un iesniegt Finanšu izlūkošanas dienesta Konsultatīvajai padomei šā panta pirmās daļas 8.punktā minēto statistisko informāciju, kā arī efektivitātes izvērtēšanas nolūkā apkopojošu statistiku par veiktajām darbībām noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un apkarošanas jomā, tai skaitā par aizdomīgiem darījumiem sniegto ziņojumu vai citas iesniegtās informācijas kvalitāti;

13) izstrādāt likuma subjektiem ieteikumus un veikt pasākumus, lai mazinātu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskus, tai skaitā lemjot par ziņošanu par aizdomīgu darījumu veikšanu un atturēšanos no darījumu veikšanas pēc likuma subjekta iniciatīvas;

14) analizēt noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu regulējošos normatīvos aktus, sagatavot priekšlikumus šo normatīvo aktu pilnveidošanai, regulāri organizēt un veikt noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas risku novērtēšanu un nacionālā risku novērtējuma ziņojuma izstrādi, kā arī izstrādāt priekšlikumus minēto risku līmeņa mazināšanai;

14^1) savākt un apkopot statistisko informāciju, kas nepieciešama nacionālajam un Eiropas Savienības risku novērtējumam un citiem risku novērtējumiem, kurus izstrādā starptautiskās organizācijas vai institūcijas, kā arī Eiropas Padomes Ekspertu komitejas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas pasākumu izvērtēšanā *(Moneyval)* sagatavotajām statistikas tabulām, vajadzības gadījumā savākto informāciju saskaņojot;

15) uzturēt Finanšu izlūkošanas dienesta mājaslapā internetā vispārīga rakstura informāciju par aktuālajām noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma un proliferācijas finansēšanas un ar tām saistīto noziedzīgo nodarījumu tipoloģijām;

16) sniegt uzraudzības un kontroles institūcijām detalizētu informāciju par aktuālajām noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma un proliferācijas finansēšanas un ar tām saistīto noziedzīgo nodarījumu tipoloģijām;

17) koordinēt sadarbības koordinācijas grupu saskaņā ar šā likuma 55. pantu;

18) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nosūtīt ziņojumus par aizdomīgiem darījumiem vai sliekšņa deklarācijas.

(2) Finanšu izlūkošanas dienestam ir šādas tiesības:

1) šajā likumā noteiktajos gadījumos dot rīkojumu likuma subjektam iesaldēt darījumu vai noteikta veida debeta operācijas klienta kontā;

2) šajā likumā noteiktajos gadījumos dot rīkojumu valsts informācijas sistēmas pārzinim vai vērsties zemesgrāmatu nodaļā ar lūgumu veikt pasākumus, lai nepieļautu līdzekļu pārreģistrāciju;

3) dot norādījumu likuma subjektiem par klienta identifikācijas un izpētes gaitā iegūto dokumentu glabāšanas termiņa pagarināšanu;

4) pieprasīt un saņemt informāciju no likuma subjektiem, valsts institūcijām, kā arī no atvasinātām publiskām personām un to institūcijām, pamatojoties uz Finanšu izlūkošanas dienesta rīcībā esošo informāciju, tai skaitā uz informāciju, kas saņemta no šā likuma 62. panta pirmajā daļā minētajām iestādēm un institūcijām;

5) sniegt informāciju izmeklēšanas iestādēm, prokuratūrai, tiesai, uzraudzības un kontroles institūcijām;

6) apmainīties ar informāciju ar ārvalstu institūcijām, kuru pienākumi ir līdzīgi Finanšu izlūkošanas dienesta pienākumiem;

7) noteikt statistikas nolūkiem uzkrājamo informāciju, pieprasīt un saņemt no izmeklēšanas iestādēm, prokuratūras, tiesas, Iekšlietu ministrijas un Tieslietu ministrijas, arī Tiesu administrācijas, to rīcībā esošo informāciju par veikto darbību rezultātiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, tostarp arī statistiku par pirmstiesas izmeklēšanas, kriminālvajāšanas, iztiesāšanas rezultātiem, aresta uzlikšanu mantai un konfiskācijas apjomu, starptautisko sadarbību noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas jomā, kā arī informāciju par tādiem noziedzīgiem nodarījumiem, ar kuriem var tikt iegūti un legalizēti noziedzīgi iegūti līdzekļi vai finansēts terorisms un proliferācija;

7^1) pieprasīt un saņemt no valsts institūcijām un uzraudzības un kontroles institūcijām statistisko informāciju, kas nepieciešama nacionālajam un Eiropas Savienības risku novērtējumam un citiem risku novērtējumiem, kurus izstrādā starptautiskās organizācijas vai institūcijas, kā arī Eiropas Padomes Ekspertu komitejas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas pasākumu izvērtēšanā *(Moneyval)* sagatavotajām statistikas tabulām;

7^2) sniegt ieteikumus valsts informācijas sistēmu izstrādei un attīstīšanai, lai uzkrātu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas apkarošanas statistiskajai uzskaitei nepieciešamos datus;

7^3) saņemt un apkopot makroekonomisku un kriminmāltiesisku pētījumu rezultātus, kuri nepieciešami noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un apkarošanas novērtēšanai, ja nepieciešams, arī pētījumu veikšanai, piesaistot ārpakalpojuma sniedzējus;

8) pieprasīt un saņemt no šā likuma subjektiem un uzraudzības un kontroles institūcijām informāciju, kas nepieciešama nacionālajam un Eiropas Savienības risku novērtējumam un citiem risku novērtējumiem, kurus izstrādā starptautiskās organizācijas vai institūcijas, kā arī Eiropas Padomes Ekspertu komitejas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas pasākumu izvērtēšanā *(Moneyval)* sagatavotajām statistikas tabulām;

9) neizdot rīkojumu par līdzekļu iesaldēšanu, ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka šāda rīcība negatīvi ietekmētu

operatīvās darbības pasākumus, pirmstiesas izmeklēšanu, Finanšu izlūkošanas dienesta sniegto analīzi vai varētu apdraudēt personas dzīvību vai veselību vai citos ārkārtējos apstākļos vai ja šāda rīcība būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskās vai juridiskās personas tiesiskajām interesēm;

10) piedalīties finanšu izlūkošanas vienību organizācijas Egmonta grupas, Eiropas Savienības finanšu izlūkošanas vienību *(FIU)* platformas sanāksmēs, izmantot aizsargātus komunikāciju kanālus, kā arī tehnoloģijas, lai identificētu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas tendences un riskus valsts un starptautiskā līmenī, kā arī, nodrošinot personas datu aizsardzību, salīdzināt savā rīcībā esošos datus ar citu valstu šādu pašu dienestu rīcībā esošajiem datiem, lai atklātu interesējošos subjektus, tai skaitā citās valstīs, un identificētu viņu līdzekļu, tai skaitā noziedzīgi iegūto, apmērus;

11) savu uzdevumu ietvaros pieaicināt ekspertus finanšu izlūkošanas konsultāciju sniegšanai par Finanšu izlūkošanas dienesta uzdotajiem jautājumiem;

12) nodot pieaicinātajam ekspertam informāciju, kas nepieciešama atzinuma sniegšanai. Pieaicinātais eksperts tiek brīdināts par aizliegumu izpaust viņam nodoto informāciju un normatīvajos aktos noteikto atbildību par informācijas nelikumīgu izpaušanu;

13) sniegt uzraudzības un kontroles institūcijām atbilstoši to kompetencei ziņas par likuma subjektu ziņojumu statistiku, kvalitāti un izmantošanas efektivitāti;

14) pieprasīt, saņemt, apstrādāt un glabāt no Konsultatīvās padomes sastāvā iesaistītajām institūcijām informāciju par veikto stratēģisko analīzi;

15) piekļūt Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra rīcībā esošajiem datiem par likuma subjektiem un to uzraudzības un kontroles institūcijām. Savstarpējo informācijas apmaiņas kārtību un saturu nosaka starpresoru vienošanās, kas noslēgta starp Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru un Finanšu izlūkošanas dienestu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 13.08.2014., 11.06.2015., 26.10.2017., 26.04.2018., 01.11.2018., 13.06.2019., 15.06.2021., 19.09.2024. un 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

51.[1] pants. Nacionālā risku novērtējuma ziņojuma izstrādei nepieciešamo statistikas datu apkopošana un publicēšana

(1) Lai nodrošinātu uz datiem balstītu nacionālā risku novērtējuma ziņojuma izstrādi, Finanšu izlūkošanas dienests apkopo un uztur visaptverošus statistikas datus par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas sistēmas efektivitāti, kas ietver vismaz šādu informāciju:

1) likuma subjektu skaitu katrā nozarē un citus datus, ar kuriem tiek novērtēts nozares apmērs;

2) datus, ar kuriem tiek novērtēti ziņošanas, izmeklēšanas un tiesvedības posmi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, tai skaitā statistisko informāciju par Finanšu izlūkošanas dienestam ziņoto aizdomīgu darījumu skaitu un Finanšu izlūkošanas dienesta veiktajiem pasākumiem, iepriekšējā gada laikā izmeklēto gadījumu un kriminālvajāšanai nodoto personu skaitu, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas noziedzīgiem nodarījumiem notiesāto personu skaitu, apturēto un konfiscēto līdzekļu apjomu;

3) to pārrobežu informācijas pieprasījumu skaitu, kurus Finanšu izlūkošanas dienests ir iesniedzis, saņēmis vai atteicis vai uz kuriem ir pilnībā vai daļēji atbildējis vai saņēmis atteikumu sniegt atbildi;

4) uzraudzības un kontroles institūciju cilvēkresursus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanai, kā arī Finanšu izlūkošanas dienesta cilvēkresursus šā likuma 51. panta pirmajā daļā noteikto pienākumu izpildei;

5) uzraudzības un kontroles institūciju veikto klātienes un neklātienes pārbaužu un konstatēto pārkāpumu skaitu, kā arī informāciju par piemērotajām sankcijām un uzraudzības pasākumiem.

(2) Finanšu izlūkošanas dienests reizi gadā publicē konsolidētu šā panta pirmajā daļā minēto statistikas datu pārskatu.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Pants stājas spēkā 01.01.2022. Sk. pārejas noteikumu 61. punktu)

52.pants. Finanšu izlūkošanas dienesta atbildība

Ja šajā likumā noteiktie rīkojumi doti atbilstoši šā likuma prasībām, Finanšu izlūkošanas dienestam un tā amatpersonām neiestājas juridiskā, tajā skaitā civiltiesiskā atbildība par rīkojuma sekām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

53.pants. Informācijas aizsardzība Finanšu izlūkošanas dienestā

(1) Finanšu izlūkošanas dienests tā rīcībā esošo informāciju drīkst izmantot tikai šajā likumā paredzētajiem mērķiem un šajā likumā noteiktajā kārtībā. Finanšu izlūkošanas dienesta darbinieks, kas izmantojis šo informāciju citiem mērķiem vai izpaudis to personām, kurām nav tiesību saņemt attiecīgo informāciju, saucams pie kriminālatbildības Krimināllikumā noteiktajā kārtībā.

(2) Informācija, kura Finanšu izlūkošanas dienestā iegūta ģenerālprokurora un īpaši pilnvarotu prokuroru uzraudzības kārtībā, nav nododama operatīvās darbības subjektu, izmeklēšanas iestāžu, prokuratūras vai tiesas rīcībā vai izmantojama to vajadzībām.

(3) Finanšu izlūkošanas dienests veic nepieciešamos administratīvos, tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai nodrošinātu informācijas aizsardzību, novērstu neatļautu piekļūšanu informācijai, neatļautu tās grozīšanu, izplatīšanu vai iznīcināšanu. Informāciju par darījumiem Finanšu izlūkošanas dienestā glabā vismaz piecus gadus. Lai sabiedrības interesēs nodrošinātu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu, neapdraudētu vai neietekmētu izmeklēšanas procesu gaitu, Finanšu izlūkošanas dienestam, izvērtējot nepieciešamību un samērīgumu, ir tiesības aizliegt vai ierobežot datu subjekta tiesības piekļūt saviem datiem Finanšu izlūkošanas dienestā, tai skaitā datu labošanai un dzēšanai.

(4) Finanšu izlūkošanas dienesta rīcībā esošajai informācijai (izņemot informāciju, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā ir publiskojama) ir ierobežotas pieejamības informācijas statuss. Informācija par Finanšu izlūkošanas dienesta darbiniekiem, kuri nodrošina iestādes pamatfunkciju izpildi, tai skaitā šo darbinieku kontaktinformācija, ir ierobežotas pieejamības informācija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2017., 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

X nodaļa
Finanšu izlūkošanas dienesta sadarbība ar tiesībaizsardzības iestādēm, valsts un pašvaldību institūcijām, likuma subjektiem un citām institūcijām

(Nodaļas nosaukums 15.06.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

54.pants. Valsts un pašvaldību institūciju sadarbības pienākums

Visām valsts un pašvaldību institūcijām ir pienākums Ministru kabineta noteiktajā kārtībā sniegt Finanšu izlūkošanas dienestam tā funkciju veikšanai pieprasīto informāciju. Veicot informācijas apmaiņu ar Finanšu izlūkošanas dienestu, personai, kura veic datu apstrādi, ir aizliegts izpaust citām juridiskajām vai fiziskajām personām informācijas apmaiņas faktu un informācijas saturu, izņemot gadījumus, kad informācija tiek sniegta izmeklēšanas iestādēm, prokuratūrai vai tiesai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

55. pants. Finanšu izlūkošanas dienesta sadarbības koordinācija

(1) Finanšu izlūkošanas dienests sniedz informāciju izmeklēšanas iestādēm, prokuratūrai vai tiesai, ja šī informācija rada pamatotas aizdomas, ka attiecīgā persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, tajā skaitā veikusi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šo darbību mēģinājumu.

(1^1) Finanšu izlūkošanas dienests var sniegt informāciju izmeklēšanas iestādēm, prokuratūrai, tiesai, operatīvās darbības subjektiem, uzraudzības un kontroles institūcijām un citām institūcijām, ja, pēc Finanšu izlūkošanas dienesta ieskata, šo informāciju attiecīgās institūcijas var izmantot tām normatīvajos aktos noteikto uzdevumu veikšanai.

(1[2]) Izmeklēšanas iestādes, operatīvās darbības subjekti, prokuratūra un tiesa pēc Finanšu izlūkošanas dienesta pieprasījuma sniedz tam normatīvajos aktos noteikto uzdevumu veikšanai nepieciešamo informāciju.

(2) Finanšu izlūkošanas dienests koordinē operatīvās darbības subjektu, izmeklēšanas iestāžu, prokuratūras, Valsts ieņēmumu dienesta, uzraudzības un kontroles institūciju un citu institūciju (turpmāk — pārstāvētās institūcijas), kā arī likuma subjektu sadarbību. Sadarbību koordinē, sasaucot sadarbības koordinācijas grupu. Sadarbības koordinācijas grupu sasauc Finanšu izlūkošanas dienests pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to ierosina vismaz viena no pārstāvētajām institūcijām (šādā gadījumā Finanšu izlūkošanas dienests izvērtē ierosinājuma pamatotību).

(3) Sadarbības mērķis ir veicināt pārstāvētajām institūcijām un likuma subjektiem šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteikto uzdevumu efektīvu izpildi.

(4) Pārstāvētās institūcijas un likuma subjekti pēc savas iniciatīvas sadarbības koordinācijas grupas ietvaros ir tiesīgi apmainīties ar informāciju, kas attiecas uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šo darbību mēģinājumu vai citu ar to saistītu noziedzīgu nodarījumu vai aizdomīgu darījumu. Likuma subjektu sniegtā informācija sadarbības ietvaros uzskatāma par tādu, kas tiek sniegta Finanšu izlūkošanas dienestam šā likuma mērķu sasniegšanai.

(5) Sadarbības koordinācijas grupas ietvaros pārstāvētās institūcijas un likuma subjekti ir tiesīgi izskatīt arī konkrētas situācijas, kurās notiek pārbaudes vai izmeklēšana, un apmainīties ar informāciju, ievērojot normatīvos aktus, kas nosaka attiecīgās pārbaudes vai izmeklēšanas veikšanu.

(6) Attiecībā uz atbildību par šajā pantā paredzētās informācijas apmaiņu sadarbības koordinācijas grupas ietvaros piemērojama šā likuma 40. panta pirmā un otrā daļa. Šajā nodaļā paredzētā informācijas apmaiņa neietekmē šā likuma IV[2] nodaļā noteikto ziņošanas pienākumu.

(7) Attiecībā uz sadarbības koordinācijas grupā atklātās informācijas tālāku izpaušanu ievēro attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktās informācijas aizsardzību regulējošās prasības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.04.2018., 13.06.2019., 15.06.2021. un 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

55.[1] pants. Finanšu izlūkošanas dienesta un Finanšu ministrijas sadarbība ar uzraudzības un kontroles institūcijām

(1) Lai sekmētu uzraudzības un kontroles institūciju savstarpējo sadarbību un informācijas apmaiņu, veicinātu vienotu praksi uzraudzības un kontroles pasākumu īstenošanā, normatīvajos aktos noteikto uzdevumu efektīvu izpildi un vienotu izpratni par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskiem un tendencēm, Finanšu ministrija koordinē uzraudzības un kontroles institūciju sadarbību, sasaucot šo institūciju sadarbības platformas sanāksmes. Uzraudzības un kontroles institūciju sadarbības platformas sanāksmi Finanšu ministrija sasauc pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to ierosina Finanšu izlūkošanas dienests vai vismaz viena no uzraudzības un kontroles institūcijām.

(2) Finanšu izlūkošanas dienests piedalās uzraudzības un kontroles institūciju sadarbības platformas sanāksmēs un sniedz uzraudzības un kontroles institūcijām informāciju atbilstoši šā likuma 51. panta pirmās daļas 9. un 16. punktam.

(3) Finanšu ministrija, Finanšu izlūkošanas dienests un uzraudzības un kontroles institūcijas pēc savas iniciatīvas sadarbības platformas ietvaros ir tiesīgas apmainīties ar informāciju, kas attiecas uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šo darbību mēģinājumu, identificētajiem nozares riskiem un veiktajiem uzraudzības un kontroles pasākumiem.

(13.10.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.11.2022.)

56.pants. Informācijas pieprasījumu apmierināšana

(1) Finanšu izlūkošanas dienests atbilstoši šajā likumā, tai skaitā arī 62. pantā, noteiktajām prasībām sniedz tā rīcībā esošo informāciju pēc operatīvās darbības subjektu, izmeklēšanas iestāžu vai prokuratūras pieprasījuma operatīvās darbības procesā vai kriminālprocesā, kā arī pēc tiesas pieprasījuma kriminālprocesā. Informācijas pieprasījumu un atbildi uz to var nosūtīt elektroniski. Papildus Finanšu izlūkošanas dienests saskaņā ar noslēgto divpusējo līgumu pārbaudes nolūkā pēc operatīvās darbības subjektu, izmeklēšanas iestāžu vai prokuratūras pieprasījuma operatīvās darbības procesā vai kriminālprocesā sniedz ziņas par personu vai tās kontu, ja ir pamatotas

aizdomas, ka attiecīgā persona ir saistīta ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šo darbību mēģinājumu vai citu ar šīm darbībām saistītu noziedzīgu nodarījumu, vai arī tās rīcībā varētu būt noziedzīgi iegūti līdzekļi. Informācijas pieprasījumā un atbildē uz to personas dati tiek šifrēti, tos pseidonimizējot.

(1^1) Finanšu izlūkošanas dienests pēc valsts drošības iestādes pieprasījuma sniedz tā rīcībā esošo informāciju par personu, kura:

1) Imigrācijas likumā noteiktajā kārtībā ir pieprasījusi uzturēšanās atļauju, un pastāv pamatotas aizdomas, ka šī persona var radīt draudus valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai un drošībai un iespējama saistība ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma un proliferācijas finansēšanu;

2) Stratēģiskas nozīmes preču aprites likumā noteiktajā kārtībā ir pieprasījusi stratēģiskas nozīmes preču licenci, un pastāv pamatotas aizdomas par šīs personas aizdomīgu darījumu ar stratēģiskas nozīmes precēm un iespējama saistība ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma un proliferācijas finansēšanu;

3) ir starptautiskos pasažieru, kravas vai pasta gaisa pārvadājumus nodrošinošas lidostas, starptautiskos pasažieru, kravas vai pasta gaisa pārvadājumus veicošo gaisa kuģu ekspluatanta un aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēja īpašnieks (patiesā labuma guvējs) vai darbinieks, kas ieņem vadošu amatu vai ar saviem lēmumiem var būtiski ietekmēt uzņēmuma darbību, un pastāv pamatotas aizdomas, ka šī persona var radīt draudus valsts vai sabiedrības drošībai un ir iespējama tās saistība ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma un proliferācijas finansēšanu, un ja valsts drošības iestāde ir saņēmusi informācijas pieprasījumu saskaņā ar likumu "Par aviāciju".

(2) Finanšu izlūkošanas dienests pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma sniedz normatīvajos aktos paredzēto valsts amatpersonu deklarāciju, kā arī citu likumos paredzēto fizisko personu deklarāciju pārbaudei nepieciešamo tā rīcībā esošo informāciju, ja ir pamatotas aizdomas, ka šīs personas deklarācijā norādījušas nepatiesas ziņas par savu mantisko stāvokli vai ienākumiem.

(3) Finanšu izlūkošanas dienests pēc uzraudzības un kontroles institūcijas pieprasījuma sniedz tai normatīvajos aktos noteikto personu izvērtēšanai nepieciešamo šā dienesta rīcībā esošo informāciju par attiecīgo personu iespējamu saistību ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma un proliferācijas finansēšanu vai ar tiem saistītiem noziedzīgiem nodarījumiem.

(4) *(Izslēgta ar 26.04.2018. likumu)*

(5) Ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka informācijas sniegšana, pamatojoties uz šā panta pirmajā, $1.^1$, otrajā un trešajā daļā minēto institūciju pieprasījumu, negatīvi ietekmētu notiekošo operatīvo darbību, pirmstiesas izmeklēšanu, Finanšu izlūkošanas dienesta sniegto analīzi vai varētu apdraudēt personas dzīvību vai veselību vai citos ārkārtējos apstākļos vai ja informācijas izpaušana būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskās vai juridiskās personas tiesiskajām interesēm vai neatbilstīga nolūkam, kādam tā pieprasīta, Finanšu izlūkošanas dienestam, paskaidrojot atteikuma iemeslus, nav pienākuma izpildīt informācijas pieprasījumu.

(6) Finanšu izlūkošanas dienests pēc starptautiska informācijas pieprasījuma ārvalstīs uzsākta kriminālprocesa ietvaros ir tiesīgs sniegt informāciju ārvalstīs uzsāktā kriminālprocesa virzītājam.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 07.06.2012., 11.06.2015., 22.06.2017., 26.10.2017., 26.04.2018., 13.06.2019., 15.06.2021., 23.09.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

57.pants. Atbildība par informācijas pieprasīšanu

(1) Par informācijas pieprasīšanas pamatotību ir atbildīgs tās pieprasītājs.

(2) Finanšu izlūkošanas dienesta sniegto informāciju drīkst publiskot ar brīdi, kad attiecīgā persona tiek saukta pie kriminālatbildības vai agrāk, ja tas nepieciešams kriminālprocesa mērķa sasniegšanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.04.2018. un 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

58. pants. Informācijas izmantošana

(1) Informāciju, kas no Finanšu izlūkošanas dienesta tiek saņemta šajā nodaļā minētajā kārtībā, drīkst izmantot tikai tam mērķim, kuram attiecīgā informācija saņemta. Lai informāciju izmantotu mērķiem, kas pārsniedz sākotnēji apstiprinātos, nepieciešama iepriekšēja Finanšu izlūkošanas dienesta piekrišana. Par informācijas izmantošanas,

pirmstiesas izmeklēšanas vai veiktās pārbaudes rezultātiem valsts institūcijas sniedz Finanšu izlūkošanas dienestam informāciju.

(2) Finanšu izlūkošanas dienests informāciju, kuru tas saņem no šā likuma 62. panta pirmajā un ceturtajā daļā minētajām iestādēm un institūcijām, var izpaust ar šo iestāžu un institūciju iepriekšēju piekrišanu un abpusēji saskaņotam izmantošanas mērķim.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

XI nodaļa
Finanšu izlūkošanas dienesta Konsultatīvā padome

(Nodaļas nosaukums grozīts ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

59.pants. Finanšu izlūkošanas dienesta Konsultatīvās padomes uzdevums

Lai sekmētu Finanšu izlūkošanas dienesta darbību un koordinētu tā sadarbību ar izmeklēšanas iestādēm, prokuratūru, tiesu un šā likuma subjektiem, tiek izveidota Finanšu izlūkošanas dienesta Konsultatīvā padome (turpmāk — Konsultatīvā padome), kurai ir šādi uzdevumi:

1) koordinēt valsts institūciju, likuma subjektu un to uzraudzības un kontroles institūciju sadarbību šā likuma prasību izpildē;

2) izstrādāt ieteikumus Finanšu izlūkošanas dienestam šajā likumā paredzēto pienākumu veikšanai;

3) sagatavot un iesniegt Finanšu izlūkošanas dienestam ieteikumus par sliekšņa deklarācijas satura grozīšanu;

4) sniegt ieteikumus Finanšu izlūkošanas dienesta darbības pilnveidošanai;

5) izskatīt informāciju par darbībām noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un apkarošanas jomā, tai skaitā par iepriekšējā gadā paveikto, kas saistīts ar likuma subjektu uzraudzību un kontroli, kā arī par aizdomīgiem darījumiem sniegto ziņojumu kvalitāti;

6) pieprasīt no Konsultatīvās padomes sastāvā iesaistītajām institūcijām informāciju un izskatīt šo institūciju sniegto informāciju par to rīcību noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, Konsultatīvās padomes ietvaros apmainīties ar informāciju par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas riskiem, tendencēm un lietām, kā arī sniegt ieteikumus šo institūciju rīcības pilnveidošanai;

7) informēt Finanšu sektora attīstības padomi par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas globālajām tendencēm un to ietekmi nacionālajā līmenī.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 01.11.2018., 13.06.2019. un 15.06.2021. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

60.pants. Konsultatīvās padomes sastāvs

(1) Konsultatīvās padomes sastāvā:

1) divus pārstāvjus, tajā skaitā vienu no Valsts ieņēmumu dienesta, norīko finanšu ministrs;

2) pa vienam pārstāvim norīko:

a) iekšlietu ministrs,

b) tieslietu ministrs,

c) Latvijas Banka,

d) *(izslēgts no 01.01.2023. ar 23.09.2021. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 64. punktu)*,

e) Finanšu nozares asociācija,

f) Latvijas Apdrošinātāju asociācija,

g) Latvijas Zvērinātu revidentu asociācija,

h) Latvijas Zvērinātu notāru padome,

i) Latvijas Zvērinātu advokātu padome,

j) Augstākā tiesa,

k) ģenerālprokurors.

(2) Konsultatīvās padomes sēdes sasauc un vada, kā arī to darba kārtību nosaka Finanšu izlūkošanas dienesta priekšnieks.

(3) Dalībai Konsultatīvās padomes sēdē var pieaicināt ekspertus.

(4) Konsultatīvās padomes lietvedību nodrošina Finanšu izlūkošanas dienests.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.11.2018., 13.06.2019. un 23.09.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.11.2021. Sk. pārejas noteikumu 64. punktu)

XII nodaļa
Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas koordinācija

(Nodaļas nosaukums grozīts ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

61.pants. Koordinējošā institūcija

(1) Koordinējošā institūcija, kuras darbības mērķis ir saskaņot un pilnveidot valsts institūciju un privātā sektora sadarbību noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanā, ir Finanšu sektora attīstības padome.

(2) Finanšu sektora attīstības padomes sastāvu, funkcijas, uzdevumus, tiesības, lēmumu pieņemšanas kārtību un darba organizāciju nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

XIII nodaļa
Starptautiskā sadarbība

62.pants. Informācijas apmaiņa

(1) Finanšu izlūkošanas dienests drīkst pēc savas iniciatīvas vai atbilstoši lūgumam veikt informācijas apmaiņu ar ārvalstu pilnvarotajām iestādēm, kuru pienākumi pēc būtības ir līdzīgi šā likuma 50.panta pirmajā daļā un 51.pantā minētajiem pienākumiem, kā arī ar ārvalstu vai starptautiskajām terorisma un proliferācijas finansēšanas apkarošanas institūcijām ar terorismu un proliferāciju saistītu līdzekļu kustības kontroles jautājumos un Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropols), ja:

1) tiek nodrošināta datu konfidencialitāte un to izmantošana vienīgi savstarpēji saskaņotiem mērķiem;

2) tiek garantēta informācijas apstrāde, analīze un izmantošana par noziedzīgiem nodarījumiem, tostarp saistībā ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma vai proliferācijas finansēšanu, kā arī noziedzīgos nodarījumos iesaistītajām personām neatkarīgi no noziedzīgā nodarījuma veida un fakta, vai ir identificēts noziedzīgs nodarījums, kura rezultātā līdzekļi ir ieguti.

(1[1]) Finanšu izlūkošanas dienests, pamatojoties uz informācijas pieprasījumu, kas saņemts no Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes un saskaņā ar tās tiesību aktiem izveidotajām palīginstitūcijām (turpmāk — ANO Drošības padome), drīkst ar Ārlietu ministrijas starpniecību nodot ANO Drošības padomei tās rezolūcijās noteiktā sankciju režīma īstenošanai nepieciešamo informāciju, ja ir nodrošināta sniegtās informācijas datu konfidencialitāte un tiek garantēta informācijas izmantošana tikai ANO Drošības padomes rezolūcijās noteiktā sankciju režīma īstenošanai.

(1[2]) Saņemot ārvalstu pilnvarotās iestādes pieprasījumu, Finanšu izlūkošanas dienests īsteno šajā likumā paredzētās tiesības, lai saņemtu un analizētu informāciju, kas nepieciešama pieprasījuma izskatīšanai. Finanšu izlūkošanas dienests atbildi uz pieprasījumu sniedz iespējami īsākā termiņā, ņemot vērā pieprasījuma raksturu, steidzamības pamatojumu un noslēgtos sadarbības līgumus.

(2) Informācijas pieprasījumā iekļauj informāciju par konstatētajiem faktiem, pieprasījuma iemesliem un informācijas izmantošanas veidiem. Informācijas apmaiņas veikšanai ar šā panta pirmajā daļā minētajām iestādēm un institūcijām Finanšu izlūkošanas dienests ir tiesīgs noslēgt sadarbības līgumus, vienojoties par informācijas apmaiņas kārtību un saturu. Finanšu izlūkošanas dienests ārvalstu pilnvarotajām iestādēm un starptautiskajām institūcijām ir tiesīgs papildus šā panta pirmajā daļā paredzētajiem noteikt vēl citus sniegtās informācijas izmantošanas ierobežojumus un nosacījumus, kā arī pieprasīt ziņas par tās izmantošanu. Informācija tiek sniegta analizēšanai, un tās tālākai nodošanai ir nepieciešama Finanšu izlūkošanas dienesta iepriekšēja piekrišana atbilstoši šā panta pirmās daļas prasībām. Par saņemtās informācijas izmantošanu Finanšu izlūkošanas dienests, ja tas ir iespējams, informē tās sniedzēju.

(3) Finanšu izlūkošanas dienests, norādot pamatojumu, atsaka informācijas apmaiņu pilnā vai daļējā apjomā vai atsaka dot piekrišanu informācijas tālākai nodošanai šādos gadījumos:

1) šāda rīcība var kaitēt Latvijas suverenitātei, drošībai, sabiedriskajai kārtībai vai citām valsts interesēm;

2) ir pietiekams pamats uzskatīt, ka persona tiks vajāta vai sodīta rases, reliģijas, pilsonības, etniskās izcelsmes vai politisko uzskatu dēļ;

3) šāda rīcība būtu nepārprotami nesamērīga attiecībā uz Latvijas valsts vai personas likumīgajām interesēm;

4) *(izslēgts ar 13.06.2019. likumu).*

(4) Finanšu izlūkošanas dienests var pieprasīt arī no citām, šā panta pirmajā daļā neminētajām ārvalstu iestādēm informāciju, kas nepieciešama, lai analizētu saņemtos ziņojumus par aizdomīgiem darījumiem un sliekšņa deklarācijas.

(5) Ārvalstu izmeklēšanas iestādēm un tiesām Finanšu izlūkošanas dienesta rīcībā esošā informācija tiek sniegta kārtībā, kāda paredzēta starptautiskajos līgumos par savstarpējo tiesisko palīdzību krimināllietās, un ar tajos norādīto Latvijas Republikas valsts institūciju starpniecību, turklāt tikai par noziedzīgiem nodarījumiem, kas ir krimināli sodāmi Latvijas Republikā, ja starptautiskajos līgumos par savstarpējo tiesisko palīdzību krimināllietās nav noteikts citādi.

(6) Ja Finanšu izlūkošanas dienests saskaņā ar šā likuma 31.[4] pantu saņem ziņojumu, kas attiecas uz citu dalībvalsti, tas šo ziņojumu nekavējoties pārsūta attiecīgās dalībvalsts pilnvarotai iestādei, kuras pienākumi pēc būtības ir līdzīgi šā likuma 50. panta pirmajā daļā un 51. pantā minētajiem pienākumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 26.10.2017., 13.06.2019., 15.06.2021. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

63.pants. Rīkojumu izdošana

(1) Finanšu izlūkošanas dienestam ir tiesības pēc citu valstu pilnvaroto iestāžu vai starptautisko terorisma un proliferācijas novēršanas institūciju lūguma izdot rīkojumu atbilstoši šā likuma prasībām.

(2) Finanšu izlūkošanas dienestam ir tiesības izdot rīkojumu, ja lūgumā sniegtā informācija rada pamatotas aizdomas, ka notiek noziedzīgs nodarījums, tajā skaitā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, terorisma un proliferācijas finansēšana vai šādu darbību mēģinājums, un šāds rīkojums arī būtu izdots, ja šajā likumā paredzētajā kārtībā būtu saņemts ziņojums par aizdomīgu darījumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019. Grozījums otrajā daļā par vārdu "neparastu vai" izslēgšanu stājas spēkā 17.12.2019. Sk. pārejas noteikumu 38. punktu)

XIV nodaļa
Likuma subjekta un Finanšu izlūkošanas dienesta nepamatotas un nelikumīgas rīcības rezultātā nodarītu zaudējumu atlīdzināšana

(Nodaļa 07.06.2012. likuma redakcijā. Nodaļas nosaukums grozīts ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

64.pants. Nepamatota rīcība

(1) Likuma subjekta rīcība ir nepamatota, ja tas lēmuma pieņemšanas brīdī rīkojies labā ticībā atbilstoši šā likuma noteikumiem, taču vēlāk ir radies viens no šā likuma 68.pantā noteiktajiem zaudējumu atlīdzināšanas tiesiskajiem pamatiem.

(2) Finanšu izlūkošanas dienesta rīcība ir nepamatota, ja tas rīkojies atbilstoši šā likuma noteikumiem, taču vēlāk ir radies viens no šā likuma 68.pantā noteiktajiem zaudējumu atlīdzināšanas tiesiskajiem pamatiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

65.pants. Nelikumīga rīcība

(1) Likuma subjekta rīcība ir nelikumīga, ja tā neatbilst šā likuma noteikumiem.

(2) Finanšu izlūkošanas dienesta rīcība ir nelikumīga, ja tas, izdodot rīkojumu, ir pārkāpis šā likuma noteikumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

66.pants. Zaudējums

Zaudējums ir mantiski novērtējams pametums, kas personai radies Finanšu izlūkošanas dienesta vai likuma subjekta nepamatotas vai nelikumīgas rīcības rezultātā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

67.pants. Cēloņsakarība

(1) Tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu rodas, ja starp likuma subjekta vai Finanšu izlūkošanas dienesta nepamatotu vai nelikumīgu rīcību un personai nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība — objektīva saikne starp likuma subjekta vai Finanšu izlūkošanas dienesta rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas.

(2) Cēloņsakarība nepastāv, ja tāds pats zaudējums būtu radies, arī neiestājoties kādam no zaudējumu atlīdzināšanas tiesiskajiem pamatiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

68.pants. Zaudējumu atlīdzināšanas tiesiskais pamats

(1) Zaudējumu atlīdzināšanas tiesiskais pamats ir šāds:

1) saskaņā ar šā likuma $32.^2$ panta pirmās daļas noteikumiem izdots Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojums izbeigt atturēšanos no darījumu veikšanas;

2) atbilstoši šā likuma $32.^2$ panta otrās daļas 2.punktam likuma subjektam izsniegts Finanšu izlūkošanas dienesta paziņojums par to, ka šis dienests nav konstatējis pamatu izdot šā likuma $32.^2$ panta otrās daļas 1.punktā minēto rīkojumu;

2^1) atbilstoši šā likuma $32.^2$ panta ceturtās daļas 2.punktam likuma subjektam izsniegts Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojums, ar kuru paziņo, ka turpmāka līdzekļu pagaidu iesaldēšana ir izbeidzama, jo Finanšu

izlūkošanas dienests nav konstatējis pamatu izdot šā likuma 32.^{2} panta ceturtās daļas 1.punktā minēto rīkojumu;

3) atbilstoši šā likuma 32.^{2} panta sestajai un septītajai daļai izdots Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojums atcelt rīkojumu, kas izdots saskaņā ar šā likuma 32.^{2} panta otrās daļas 1.punkta noteikumiem;

4) tiesneša lēmums, ar kuru tiek atcelts Finanšu izlūkošanas dienesta rīkojums, kas izdots saskaņā ar šā likuma 32.^{2} panta pirmo daļu vai otrās daļas 1.punktu.

(2) Ja likuma subjekts ir rīkojies nepamatoti, tiesības uz zaudējumu atlīdzinājumu nerodas no brīža, kad tas saskaņā ar šā likuma 32.panta otro daļu ir ziņojis Finanšu izlūkošanas dienestam, līdz brīdim, kad Finanšu izlūkošanas dienests saskaņā ar šā likuma 32.^{2} panta pirmo daļu izdevis rīkojumu izbeigt atturēšanos no darījuma veikšanas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.08.2014., 13.06.2019. un 13.10.2022. likumu, kas stājas spēkā 08.11.2022.)

69.pants. Līdzatbildība

Persona nav tiesīga pilnīgi vai daļēji saņemt zaudējuma atlīdzinājumu, ja tā:

1) nav izmantojusi savas zināšanas, spējas un praktiskās iespējas, kā arī nav darījusi visu iespējamo, lai zaudējumu novērstu vai samazinātu;

2) traucējusi izvērtēt darījuma likumību, tajā skaitā nav sniegusi vai nav savlaicīgi sniegusi informāciju, kas nepieciešama (pieprasīta) darījuma izvērtēšanai, sniegusi nepatiesu informāciju, nav bijusi sasniedzama deklarētajā dzīvesvietā vai faktiskajā dzīvesvietā (ja likuma subjektam ir norādīta tās adrese), vai juridiskajā adresē;

3) citā veidā radījusi sev zaudējumus vai izraisījusi šādu zaudējumu rašanos

70.pants. Atlīdzināmo zaudējumu veidi

(1) Personai ir atlīdzināmi šādi tiešie zaudējumi:

1) atturēšanās no darījumu veikšanas vai attiecīgo darbību apturēšanas rezultātā negūtie ienākumi;

2) saistību neizpildes vai nokavējuma rezultātā nodarītie zaudējumi;

3) citi šajā pantā neminētie tiešie zaudējumi, kuri noteikti Civillikumā un kurus persona var pierādīt.

(2) Ja personai kā nodokļu maksātājam ir bijusi aprēķināta nokavējuma nauda par periodu, kad tai nelikumīgi vai nepamatoti bija liegta iespēja rīkoties ar finanšu līdzekļiem, un ģenerālprokurors vai īpaši pilnvarots prokurors ir pieņēmis lēmumu par zaudējumu atlīdzināšanu, attiecīgajai personai šo nokavējuma naudu dzēš likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajā kārtībā.

(Otrā daļa stājas spēkā 11.01.2013. Sk. pārejas noteikumu 9.punktu)

71.pants. Zaudējuma atlīdzinājuma apmēra noteikšana

(1) Nosakot atbilstošu zaudējuma atlīdzinājuma apmēru, ņem vērā likuma subjekta vai Finanšu izlūkošanas dienesta rīcības tiesisko un faktisko pamatojumu un motīvus, kā arī personas rīcību.

(2) Nosakot zaudējuma atlīdzinājuma apmēru, papildus var ņemt vērā arī citus konkrētajā gadījumā būtiskus apstākļus, ja tos ir iespējams objektīvi pierādīt.

(3) Zaudējumu, kas aprēķināts atbilstoši šā likuma 70.panta un 71.panta pirmās un otrās daļas noteikumiem, atlīdzina šādā apmērā:

1) 100 procentu apmērā — par aprēķināto summu vai summas daļu, kas nepārsniedz 150 000 *euro*;

2) 75 procentu apmērā — par aprēķināto summas daļu, kas pārsniedz 150 000 *euro*, bet nepārsniedz 1 425 000 *euro*;

3) 50 procentu apmērā — par aprēķināto summas daļu, kas pārsniedz 1 425 000 *euro*.

(4) Personai izmaksājamo zaudējuma atlīdzinājumu par negūtajiem ienākumiem apliek ar nodokļiem un nodevām nodokļu likumos noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.10.2013. un 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

72.pants. Kārtība, kādā iesniedz un izskata iesniegumu par zaudējuma atlīdzināšanu

(1) Iesniegumu par zaudējuma atlīdzināšanu persona sešu mēnešu laikā no šā likuma 68.pantā minētā tiesiskā pamata iestāšanās dienas iesniedz Ģenerālprokuratūrai. Iesniegumā norāda:

1) iesniedzēja — fiziskās personas vārdu, uzvārdu, adresi un personas kodu, bet, ja tāda nav, — citu informāciju, kas dod iespēju identificēt personu, vai juridiskās personas nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi;

2) prasījumu;

3) zaudējuma atlīdzināšanas tiesisko pamatu un citus faktus, kas pamato tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu;

4) personas apliecinājumu par to, ka šai personai nebija brīvu finanšu līdzekļu, lai zaudējuma rašanās brīdī izpildītu saistības;

5) bankas konta vai pasta norēķinu sistēmas konta rekvizītus, uz kuru zaudējuma atlīdzinājums pārskaitāms;

6) pēc izvēles — citu kontaktinformāciju (papildu adrese, tālruņa numurs, elektroniskā pasta adrese).

(2) Iesniegumam pievieno zaudējumu apliecinošos dokumentus un citus pierādījumus.

(3) Ģenerālprokurors vai īpaši pilnvarots prokurors triju mēnešu laikā pēc iesnieguma saņemšanas izvērtē zaudējuma atlīdzināšanas tiesisko pamatu un pieņem lēmumu par zaudējuma atlīdzināšanu un tā apmēru vai par atteikumu atlīdzināt zaudējumu. Ja objektīvu iemeslu dēļ nav iespējams ievērot triju mēnešu termiņu, to var pagarināt līdz sešiem mēnešiem, par to rakstveidā informējot iesniedzēju. Ja nepieciešams, ģenerālprokurors vai īpaši pilnvarots prokurors var pieprasīt papildu informāciju.

(4) Par apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu Ģenerālprokuratūrai persona saucama pie likumā noteiktās atbildības.

73.pants. Ģenerālprokurora vai īpaši pilnvarota prokurora lēmuma paziņošana un spēkā esamība

(1) Lēmums par zaudējuma atlīdzināšanu vai par atteikumu atlīdzināt zaudējumu stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots iesniedzējam.

(2) Personai, kura nepiekrīt ģenerālprokurora vai īpaši pilnvarota prokurora lēmumam zaudējuma atlīdzināšanas lietā, ir tiesības 30 dienu laikā vērsties tiesā Civilprocesa likumā paredzētajā kārtībā.

74.pants. Zaudējuma atlīdzināšanas lietā pieņemtā lēmuma izpilde

(1) Pēc tam, kad stājies spēkā ģenerālprokurora vai īpaši pilnvarota prokurora lēmums par zaudējuma atlīdzināšanu, Ģenerālprokuratūra triju darbdienu laikā nosūta Finanšu ministrijai izpildei:

1) lēmuma norakstu;

2) informāciju par personas datiem, bankas vai pasta norēķinu sistēmas rekvizītiem un kontaktinformāciju, ja persona to ir norādījusi.

(2) Pēc tam, kad stājies spēkā ģenerālprokurora vai īpaši pilnvarota prokurora lēmums, Ģenerālprokuratūra triju

darbdienu laikā šā likuma 70.panta otrajā daļā minētās nokavējuma naudas dzēšanai nosūta nodokļu administrācijai:

1) lēmuma norakstu;

2) informāciju par personas datiem, apturētā darījuma summas apmēru un laika periodu, kurā personai bija liegta iespēja rīkoties ar finanšu līdzekļiem.

(3) Finanšu ministrija mēneša laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas izmaksā zaudējuma atlīdzinājumu, pārskaitot to uz iesniegumā norādīto bankas vai pasta norēķinu sistēmas kontu.

(4) Finanšu ministrija saskaņā ar pamatotu lēmumu zaudējuma atlīdzinājumu var izmaksāt pa daļām gada laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas dienas. Šis lēmums nav apstrīdams un pārsūdzams.

(5) Zaudējuma atlīdzinājumu izmaksā no valsts budžetā īpaši šiem mērķiem paredzētajiem līdzekļiem.
(Otrā daļa stājas spēkā 11.01.2013. Sk. pārejas noteikumu 9.punktu)

75.pants. Pārskats par zaudējumu atlīdzināšanu

Finanšu ministrija reizi gadā (līdz nākamā gada 15.janvārim) sagatavo un iesniedz Ministru kabinetam pārskatu par visiem attiecīgajā laikposmā saņemtajiem ģenerālprokurora vai īpaši pilnvarota prokurora lēmumiem par zaudējumu atlīdzināšanu no valsts budžeta.

76.pants. Likuma subjekta atbildība

(1) Ja valsts atlīdzina personai likuma subjekta nelikumīgas rīcības dēļ nodarītos zaudējumus, Ģenerālprokuratūra pēc atlīdzinājuma izmaksas vērš regresa prasību pret likuma subjektu.

(2) Pirms regresa prasības vēršanas pret likuma subjektu Ģenerālprokuratūra to informē par pieņemto lēmumu un aicina mēneša laikā labprātīgi atlīdzināt nodarītos zaudējumus.

(3) Regresa kārtībā piedzītie līdzekļi ieskaitāmi valsts pamatbudžetā.

XV nodaļa
Atbildība par pārkāpumiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā un kompetence sankciju piemērošanā un uzraudzības pasākumu īstenošanā

(Nodaļa 26.10.2017. likuma redakcijā. Nodaļas nosaukums grozīts ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

77. pants. Kompetence sankciju piemērošanā un uzraudzības pasākumu īstenošanā

(1) Uzraudzības un kontroles institūcija piemēro šā likuma 78. pantā noteiktās sankcijas, ja tiek konstatēti normatīvo aktu pārkāpumi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā. Šā likuma 78. panta pirmās daļas 1., 2., 3., 5., 6. un 7. punktā noteiktās sankcijas attiecībā uz zvērinātiem revidentiem un zvērinātu revidentu komercsabiedrībām piemēro Valsts ieņēmumu dienests pēc uzraudzības un kontroles institūcijas — Latvijas Zvērinātu revidentu asociācijas — ierosinājuma.

(2) Uzraudzības un kontroles institūcija papildus šā likuma 78. pantā noteiktajām sankcijām var piemērot uzraudzības pasākumus, kas paredzēti attiecīgo likuma subjektu darbību reglamentējošos normatīvajos aktos, ja tiek konstatēti normatīvo aktu pārkāpumi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā. Latvijas Banka var piemērot uzraudzības pasākumus arī tad, ja ir pamats uzskatīt, ka šā panta pirmajā daļā minētais pārkāpums varētu notikt tuvāko 12 mēnešu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas un uzraudzības pasākums samazinās vai novērsīs šāda pārkāpuma iespējamību.

(3) Uzraudzības un kontroles institūcija, atbilstoši šā panta pirmajai daļai nosakot sankciju vai uzraudzības pasākumu veidu un apmēru, ņem vērā visus būtiskos apstākļus, tostarp:

1) pārkāpuma smagumu, ilgumu un sistemātiskumu;

2) fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;

3) fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli (atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmēru vai atbildīgās juridiskās personas kopējo gada apgrozījumu un citus finansiālo stāvokli ietekmējošos faktorus);

4) fiziskās vai juridiskās personas pārkāpuma rezultātā iegūto peļņu, ciktāl to var aprēķināt;

5) pārkāpuma radītos zaudējumus trešajām personām, ciktāl tos var noteikt;

6) to, cik lielā mērā pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar uzraudzības un kontroles institūciju;

7) fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un starptautisko vai nacionālo sankciju jomā.

(4) Uzraudzības un kontroles institūcijas, piemērojot šā likuma 78. pantā noteiktās sankcijas, cieši sadarbojas, lai koordinētu rīcību pārrobežu lietās un nodrošinātu, ka piemērotās sankcijas un uzraudzības pasākumi sasniedz paredzēto mērķi.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021., 23.09.2021. un 01.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026. Sk. pārejas noteikumu 90. punktu)

78. pants. Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanai noteikto prasību neievērošana

(1) Par normatīvo aktu pārkāpumu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, tai skaitā attiecībā uz klienta izpēti, darījuma attiecību un darījumu uzraudzību, ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem, informācijas sniegšanu uzraudzības un kontroles institūcijai vai Finanšu izlūkošanas dienestam, atturēšanos no darījuma veikšanas, līdzekļu iesaldēšanu, iekšējās kontroles sistēmu, informācijas glabāšanu un iznīcināšanu, kā arī par Regulas Nr. 2023/1113 pārkāpumu likuma subjektam var piemērot šādas sankcijas:

1) izteikt publisku paziņojumu, norādot par pārkāpumu atbildīgo personu un pārkāpuma būtību;

2) izteikt brīdinājumu;

3) uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai personai (fiziskajai vai juridiskajai) soda naudu divkāršā apmērā no pārkāpuma rezultātā iegūtās peļņas (ja to iespējams aprēķināt) vai citādu soda naudu līdz 1 000 000 *euro*;

4) apturēt vai pārtraukt darbību (tai skaitā apturēt vai anulēt licenci (sertifikātu) vai anulēt ierakstu attiecīgajā reģistrā, apturēt saimniecisko darbību, piemērot liegumu izmaiņu reģistrācijai komercreģistrā komercsabiedrības reorganizācijai un dalībnieku maiņai) un dot kredītiestādēm vai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem rīkojumus par likuma subjekta norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu;

5) noteikt pagaidu aizliegumu par pārkāpumu atbildīgajai personai pildīt tai likuma subjekta noteiktos pienākumus;

6) pienākumu veikt noteiktu rīcību vai atturēties no tās;

7) uzlikt par pienākumu likuma subjektam atcelt par pārkāpumu atbildīgo personu no amata.

(1^1) Šā panta pirmās daļas 6. punktā noteikto sankciju uzraudzības un kontroles institūcija ir tiesīga piemērot arī likuma subjekta patiesajam labuma guvējam, ja tas neatbilst šā likuma $10.^1$ panta $1.^1$ daļai.

(1^2) Ja normatīvajos aktos ir noteikts, ka saimnieciskās vai profesionālās darbības veikšanai nepieciešams saņemt speciālo atļauju, piemēram, licenci, vai reģistrēties reģistrā, bet likuma subjekts nav to izdarījis un normatīvajos aktos nav paredzēta administratīvā atbildība par šā pienākuma neizpildi, uzraudzības un kontroles institūcija ir tiesīga piemērot likuma subjektam šā panta pirmajā daļā noteiktās sankcijas.

(2) Zvērinātiem advokātiem un zvērinātiem notāriem normatīvo aktu pārkāpumu lietas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā izskata atbilstoši procesuālajai kārtībai, kāda noteikta disciplinārlietu izskatīšanai šo personu darbību regulējošos normatīvajos aktos.

(3) Kredītiestādēm un finanšu iestādēm, atkāpjoties no šā panta pirmās daļas 3. punktā noteiktā, par normatīvo aktu pārkāpumu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, tai skaitā attiecībā uz klienta izpēti, darījuma attiecību un darījumu uzraudzību, ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem, informācijas sniegšanu uzraudzības un kontroles institūcijai vai Finanšu izlūkošanas dienestam, atturēšanos no darījuma veikšanas, līdzekļu iesaldēšanu, iekšējās kontroles sistēmu, informācijas glabāšanu un iznīcināšanu, kā arī par Regulas Nr. 2023/1113 pārkāpumu var piemērot šādas sankcijas:

1) uzlikt juridiskajai personai soda naudu līdz 10 procentiem no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar pēdējo apstiprināto finanšu pārskatu, kas izstrādāts, apstiprināts un revidēts, ja nepieciešams, saskaņā ar kredītiestādei vai finanšu iestādei saistošiem normatīvajiem aktiem gada pārskatu sagatavošanas jomā. Ja 10 procenti no kopējā gada apgrozījuma, kas pieejams saskaņā ar šā punkta pirmajā teikumā noteikto, ir mazāk par 5 000 000 *euro*, uzraudzības un kontroles institūcija ir tiesīga uzlikt soda naudu līdz 5 000 000 *euro*. Ja kredītiestāde vai finanšu iestāde ir mātes sabiedrība vai mātes sabiedrības meitas sabiedrība, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai atbilstīga veida ienākumi saskaņā ar attiecīgajiem normatīvajiem aktiem un pēdējiem pieejamiem konsolidētajiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi galvenā mātes sabiedrības vadības struktūra;

2) uzlikt amatpersonai, darbiniekiem vai personai, kura pārkāpuma izdarīšanas laikā ir atbildīga par noteiktas darbības veikšanu kredītiestādes vai finanšu iestādes uzdevumā vai interesēs, soda naudu līdz 5 000 000 *euro*.

(3^1) Par normatīvo aktu pārkāpumiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā likuma subjektam var piemērot šā panta pirmajā daļā un trešās daļas 1. punktā noteiktās sankcijas arī tad, ja pārkāpumu likuma subjekta — juridiskās personas vai juridiska veidojuma — labā veikusi persona, kas darbojas individuāli vai kādā no likuma subjekta struktūrvienībām un tai ir pilnvaras pārstāvēt juridisko personu vai juridisku veidojumu, pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā vai kā citādi kontrolēt juridisko personu vai juridisku veidojumu. Šādā gadījumā likuma subjekts ir atbildīgs arī par trūkumiem šo personu uzraudzībā un kontrolē.

(4) Ja uzraudzības un kontroles institūcija konstatē, ka citā dalībvalstī licencētas kredītiestādes vai finanšu iestādes filiāle, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī licencēta kredītiestāde vai finanšu iestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot tajā filiāli, veic darbības, kas ir pretrunā ar šo likumu, tieši piemērojamiem Eiropas Savienības tiesību aktiem vai citiem normatīvajiem aktiem vai dalībvalsts kredītiestāžu vai finanšu iestāžu uzraudzības institūciju pieņemtajiem lēmumiem, tā nekavējoties pieprasa, lai attiecīgā filiāle, kredītiestāde vai finanšu iestāde izbeidz šādas darbības, par to informē attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu vai finanšu iestāžu uzraudzības institūciju un veic pasākumus, lai šādus pārkāpumus novērstu

(5) Ja citā dalībvalstī licencētas kredītiestādes vai finanšu iestādes filiāle, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī licencēta kredītiestāde vai finanšu iestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, neizbeidz darbības, kas ir pretrunā ar šo likumu, tieši piemērojamiem Eiropas Savienības tiesību aktiem vai citiem normatīvajiem aktiem vai dalībvalsts kredītiestāžu vai finanšu iestāžu uzraudzības institūciju pieņemtajiem lēmumiem, uzraudzības un kontroles institūcija nekavējoties par to informē attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu vai finanšu iestāžu uzraudzības institūciju un veic pasākumus, lai šādus pārkāpumus novērstu.

(6) Ja nepieciešams nekavējoties rīkoties, lai novērstu būtiskus pārkāpumus, uzraudzības un kontroles institūcija citā dalībvalstī licencētas kredītiestādes vai finanšu iestādes filiālei, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī licencētai kredītiestādei vai finanšu iestādei, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, var piemērot šā panta pirmajā daļā noteiktās sankcijas, ja nepieciešams, sadarbībā ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi.

(7) Uzraudzības un kontroles institūcija savā mājaslapā internetā nekavējoties pēc lēmuma pieņemšanas publicē informāciju par likuma subjektam piemērotajām sankcijām, kā arī informāciju par lēmuma par sankciju piemērošanu pārsūdzēšanu, pārsūdzības iznākumu un lēmumu par sankciju atcelšanu.

(8) Šā panta septītajā daļā minēto informāciju uzraudzības un kontroles institūcija var publiskot, neidentificējot personu, ja pēc iepriekšēja izvērtējuma veikšanas konstatē, ka tās fiziskās personas datu atklāšana, kurai piemērota sankcija, nav samērīga vai arī fiziskās vai juridiskās personas datu atklāšana var apdraudēt finanšu tirgus stabilitāti vai uzsākta kriminālprocesa norisi vai radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām.

(9) Ja paredzams, ka šā panta astotajā daļā minētie apstākļi saprātīgā laikposmā var izbeigties, šā panta septītajā daļā minētās informācijas publiskošanu var atlikt.

(10) Šajā pantā noteiktajā kārtībā uzraudzības un kontroles institūcijas mājaslapā internetā ievietotā informācija ir pieejama piecus gadus no tās ievietošanas dienas.

(11) Latvijas Banka un Patērētāju tiesību aizsardzības centrs informē Eiropas Banku iestādi par kredītiestādēm un finanšu iestādēm piemērotajām sankcijām, kā arī lēmuma par sankciju piemērošanu pārsūdzēšanu, pārsūdzības iznākumu un lēmumu par sankciju atcelšanu.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 15.06.2021., 23.09.2021., 13.10.2022. un 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024. Grozījumi panta pirmajā un trešajā daļā stājas spēkā 30.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 70. punktu)

79. pants. Latvijas Bankas administratīvā akta pārsūdzēšana

Latvijas Bankas lēmumu par sankciju piemērošanu, kas pieņemts uz šā likuma pamata, var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā. Tiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa. Lieta tiek izskatīta triju tiesnešu sastāvā. Administratīvās apgabaltiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.09.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.11.2021. Grozījums par vārdu "Finanšu un kapitāla tirgus komisija" (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdiem "Latvijas Banka" (attiecīgā locījumā) stājas spēkā 01.01.2023. Sk. pārejas noteikumu 64. punktu)

80. pants. Administratīvā akta darbība

Administratīvā akta par šā likuma 78. pantā minēto sankciju piemērošanu, izņemot soda naudas uzlikšanu, apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur šā akta darbību.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

81. pants. Soda naudas izlietošanas kārtība

Par šā likuma pārkāpumiem soda naudas tiek ieskaitītas valsts budžetā. Par šā likuma pārkāpumiem iekasēto soda naudu izlietošanu nosaka atbilstoši gadskārtējā valsts budžeta likumā paredzētajam.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

82. pants. Noilgums

(1) Ja likuma subjekts ir pārkāpis normatīvos aktus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, uzraudzības un kontroles institūcija ir tiesīga ierosināt lietu ne vēlāk kā piecu gadu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, — no pārkāpuma izbeigšanas dienas.

(2) Ja likuma subjekts ir pārkāpis normatīvos aktus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā un ja uzraudzības un kontroles institūcijas rīcībā ir informācija, kas rada aizdomas par likuma subjekta tiešu vai netiešu iesaisti noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijā vai terorisma un proliferācijas finansēšanā, uzraudzības un kontroles institūcija ir tiesīga ierosināt lietu ne vēlāk kā 10 gadu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, — no pārkāpuma izbeigšanas dienas.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktā noilguma termiņa skaitīšanu lietas ierosināšanai aptur ar lietas ierosināšanas dienu.

(4) Lēmumu par šā likuma 78. pantā noteikto sankciju piemērošanu uzraudzības un kontroles institūcija var pieņemt divu gadu laikā no lietas ierosināšanas dienas.

(5) Objektīvu iemeslu dēļ, tostarp tad, ja lietā nepieciešama ilgstoša faktu konstatācija, uzraudzības un kontroles institūcija, pieņemot lēmumu, var pagarināt šā panta ceturtajā daļā noteikto lēmuma pieņemšanas termiņu uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus no lietas ierosināšanas dienas. Lēmums par termiņa pagarināšanu nav pārsūdzams.

(6) Uzraudzības un kontroles institūcija izbeidz lietu, ja šā panta ceturtajā vai piektajā daļā noteiktajā termiņā nav pieņemts lēmums par šā likuma 78. pantā noteikto sankciju piemērošanu.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

83. pants. Ziņošana par šā likuma pārkāpumiem (arī iespējamiem) uzraudzības un kontroles institūcijai un aizliegums radīt nelabvēlīgas sekas

(1) Šā panta noteikumi attiecināmi uz tādu personu, kura ziņo par šā likuma pārkāpumu (arī iespējamu) (turpmāk šajā pantā — pārkāpums) uzraudzības un kontroles institūcijai un nav uzskatāma par trauksmes cēlēju Trauksmes celšanas likuma izpratnē.

(2) Ikviena persona var ziņot uzraudzības un kontroles institūcijai par šā likuma pārkāpumu. Uzraudzības un kontroles institūcija izveido un uztur efektīvu un uzticamu ziņošanas sistēmu, kas ietver vismaz šādus elementus:

1) kārtību, kādā tiek saņemti ziņojumi par šā likuma pārkāpumiem un kādā veicama ziņojumu apstrāde;

2) tādas fiziskās personas identitātes aizsardzību, kura ziņo par šā likuma pārkāpumu vai kura, iespējams, ir atbildīga par pārkāpumu.

(3) Uzraudzības un kontroles institūcija, saņemot ziņojumu par šā likuma pārkāpumu, izvērtē to pēc būtības un pārkāpuma konstatēšanas gadījumā piemēro atbildību saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Ja ziņojuma izskatīšanas laikā uzraudzības un kontroles institūcijai rodas aizdomas par pārkāpumu, kura izskatīšana nav šīs institūcijas kompetencē, ziņojumu pārsūta tālākai izskatīšanai pēc piekritības.

(4) Lai atvieglotu ziņošanu par šā likuma pārkāpumiem, Ministru kabinets apstiprina ziņojuma veidlapas paraugu un nosaka tajā norādāmo informāciju.

(5) Aizliegts sodīt personu vai citādi tieši vai netieši radīt tai nelabvēlīgas sekas sakarā ar to, ka šī persona ir ziņojusi par šā likuma pārkāpumu uzraudzības un kontroles institūcijai. Pienākums pierādīt, ka nelabvēlīgās sekas personai nav radītas saistībā ar ziņošanu par šā likuma pārkāpumu, ir pusei, kas šīs sekas radījusi. Šajā daļā minētais ir piemērojams arī attiecībā uz tādu personu, kura par šā likuma pārkāpumu ir ziņojusi likuma subjektam vai Finanšu izlūkošanas dienestam.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

XVI nodaļa
Administratīvie pārkāpumi kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu jomā un kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

(Nodaļa 15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Nodaļa stājas spēkā 01.01.2022. Sk. pārejas noteikumu 56. punktu)

84. pants. Kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojuma sniegšana bez licences

Par šajā likumā noteikto kopīgā klienta izpētes rīka pakalpojumu sniedzēja darbību bez licences piemēro naudas sodu juridiskajai personai no divtūkstoš līdz divtūkstoš astoņsimt naudas soda vienībām.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Pants stājas spēkā 01.01.2022. Sk. pārejas noteikumu 56. punktu)

85. pants. Kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 84. pantā minēto pārkāpumu veic Datu valsts inspekcija.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021. Pants stājas spēkā 01.01.2022. Sk. pārejas noteikumu 56. punktu)

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē likums "Par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu" (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 3.nr.; 2000, 14.nr.; 2002, 16.nr.; 2004, 2.nr.; 2005, 13.nr.; 2006, 12.nr.).

2. Šajā likumā noteikto klienta identifikāciju un patiesā labuma guvēja noskaidrošanu tiem klientiem, ar kuriem ir spēkā darījuma attiecības un kuriem tā nav veikta, likuma subjekti veic ne vēlāk kā līdz 2009.gada 1.jūlijam vai līdz minētajam termiņam pārtrauc ar tiem darījuma attiecības.

3. Līdz jaunu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 1.janvārim ir spēkā:

1) Ministru kabineta 1998.gada 2.jūnija noteikumi Nr.213 "Noteikumi par Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta darbinieku darba samaksas sistēmu";

2) Ministru kabineta 1998.gada 29.decembra noteikumi Nr.497 "Kārtība, kādā valsts institūcijas sniedz informāciju Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienestam";

3) Ministru kabineta 2001.gada 20.marta noteikumi Nr.127 "Noteikumi par neparasta darījuma pazīmju sarakstu un ziņošanas kārtību";

4) Ministru kabineta 2006.gada 29.augusta noteikumi Nr.731 "Noteikumi par valstīm un starptautiskajām organizācijām, kuru sastādītajos sarakstos iekļautas personas sakarā ar aizdomām par terora akta izdarīšanu vai līdzdalību tajā".

4. Likuma subjekti, kurus atbilstoši šā likuma 45.panta otrajai daļai uzrauga Valsts ieņēmumu dienests un kuri savu darbību uzsākuši līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, par savas darbības veidu rakstveidā informē Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālo iestādi 30 darbdienu laikā pēc šā likuma spēkā stāšanās.

5. Šā likuma 41.panta noteikumi par tiesībām pieprasīt un saņemt bez maksas likuma izpildei nepieciešamo informāciju no reģistriem un informācijas sistēmām stājas spēkā vienlaikus ar nepieciešamajiem grozījumiem attiecīgajos spēkā esošajos likumos. Līdz attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās dienai šā likuma 41.pantā minētajiem likuma subjektiem ir tiesības pieprasīt un saņemt informāciju no Nederīgo dokumentu reģistra, Sodu reģistra un Iedzīvotāju reģistra saskaņā ar tiesību normām, kas ir spēkā līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai.

6. Šā likuma 41.pantā minētā informācija no Sodu reģistra bez maksas sniedzama, sākot ar 2010.gada 1.janvāri.

7. Saskaņā ar šo likumu noteikto atlīdzību (darba samaksu u.c.) 2009.gadā nosaka atbilstoši likumam "Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā".

(12.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

8. Šā likuma 32.panta $2.^1$ daļa, grozījumi 32.panta trešās daļas ievaddaļā un trešās daļas 3.punktā attiecībā uz 40 dienu termiņa noteikšanu, 32.panta astotās daļas 4.punkts, 34.panta $1.^1$ daļa, grozījumi 34.panta otrajā daļā, kā arī grozījumi 39.panta pirmajā daļā attiecībā uz klienta informēšanu par Kontroles dienesta saskaņā ar šā likuma 32.panta $2.^1$ daļu izdoto rīkojumu nav piemērojami likuma subjekta ziņojumiem, kas Kontroles dienestam iesniegti līdz 2009.gada 31.decembrim.

(10.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

9. Šā likuma 70.panta otrā daļa un 74.panta otrā daļa stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par nodokļiem un nodevām".

(07.06.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.07.2012.)

10. Šā likuma 64., 65., 66., 67., 68. un 69.pants, 70.panta pirmā daļa, 71., 72. un 73.pants, 74.panta pirmā, trešā, ceturtā un piektā daļa, 75. un 76.pants stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.

(07.06.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.07.2012.)

11. Grozījumi šā likuma 41.panta otrās daļas 2.punktā stājas spēkā 2015.gada 1.martā.

(13.08.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.09.2014.)

12. Ministru kabinets izdod noteikumus par valstīm un starptautiskajām organizācijām, kuras sastādījušas to personu sarakstus, kas tiek turētas aizdomās par iesaistīšanos teroristiskās darbībās vai masveida iznīcināšanas ieroču izgatavošanā, glabāšanā, pārvietošanā, lietošanā vai izplatīšanā. Līdz šā punkta pirmajā teikumā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2016.gada 1.aprīlim ir spēkā Ministru kabineta 2009.gada 13.janvāra noteikumi Nr.36 "Noteikumi par valstīm un starptautiskajām organizācijām, kuras sastādījušas to personu sarakstus, kas tiek turētas aizdomās par iesaistīšanos teroristiskās darbībās

(04.02.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.02.2016.)

13. Šā likuma 4.panta trešās daļas 2.punkts (jaunā redakcijā) stājas spēkā vienlaikus ar Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumu.

(04.02.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.02.2016.)

14. Attiecībā uz darījuma attiecību uzsākšanu ar klientu — politiski nozīmīgu personu, kura ieņem vai ir ieņēmusi nozīmīgu publisku amatu Latvijas Republikā, kā arī ar politiski nozīmīgas personas ģimenes locekli vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu — šā likuma 22.panta otrās daļas 2.punktā, 25.panta pirmajā, trešajā un ceturtajā daļā noteikto prasību izpildi likuma subjekts nodrošina līdz 2016.gada 1.jūnijam.

(04.02.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.02.2016.)

15. Attiecībā uz klientu — politiski nozīmīgu personu, kura ieņem vai ir ieņēmusi nozīmīgu publisku amatu Latvijas Republikā, kā arī uz politiski nozīmīgas personas ģimenes locekli vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu, ar kuru darījumu attiecības uzsāktas līdz šā likuma 1.panta 18.punkta (jaunā redakcijā) spēkā stāšanās dienai, — šā likuma 22.panta otrās daļas 2.punktā, 25.panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā noteikto prasību izpildi likuma subjekts nodrošina līdz 2016.gada 1.decembrim.

(04.02.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.02.2016.)

16. Kredītiestāde, maksājumu iestāde un elektroniskās naudas iestāde šā likuma 10.panta $2.^1$ daļas 1.punktā noteikto politiku un $2.^1$ daļas 2.punktā noteikto procedūru izstrādā triju mēnešu laikā no dienas, kad stājas spēkā šā likuma 10.panta $2.^1$ daļa, un līdz 2017.gada 1.janvārim veic un dokumentē novērtējumu, kas apliecina, ka par šā likuma prasību ievērošanu atbildīgais darbinieks un atbildīgais valdes loceklis atbilst normatīvajos aktos un šā likuma subjekta iekšējās politikās un procedūrās noteiktajām prasībām.

(26.05.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2016.)

17. Šā likuma 3. panta pirmās daļas 11. punkts un 45. panta otrās daļas 6. punkta "e" apakšpunkts stājas spēkā 2019. gada 1. jūlijā.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

18. Grozījums, ar kuru šā likuma 5. panta trešā daļa tiek papildināta ar 11., 12. un 13. punktu, stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Krimināllikumā.

(26.10.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 09.05.2018.)

19. Fiziskā persona paziņo juridiskajai personai informāciju atbilstoši šā likuma $18.^1$ panta pirmajai un otrajai daļai līdz 2018. gada 1. februārim.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

20. Komercsabiedrība, kura komercreģistram ir iesniegusi paziņojumu par patieso labuma guvēju saskaņā ar Komerclikuma $17.^1$ pantu un kurai šis patiesais labuma guvējs nav mainījies līdz šā likuma $18.^2$ panta spēkā stāšanās dienai, iesniedz trūkstošo šā likuma $18.^1$ panta ceturtajā daļā minēto informāciju par patieso labuma guvēju līdz 2018. gada 1. februārim.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

21. Šā likuma $18.^2$ pants stājas spēkā 2017. gada 1. decembrī. Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs līdz 2018. gada 1. janvārim, nepieņemot atsevišķu lēmumu, reģistrē komercreģistrā ziņas, kas par komercsabiedrību patiesajiem labuma guvējiem iesniegtas saskaņā ar Komerclikuma $17.^1$ pantu.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

22. Juridiskā persona (izņemot komercsabiedrības, kas minētas šo pārejas noteikumu 20. punktā), kura ir reģistrēta Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajā reģistrā vai par kuras reģistrāciju ir iesniegts pieteikums līdz šā likuma 18.^{2} panta spēkā stāšanās dienai, iesniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu par tās patieso labuma guvēju atbilstoši šā likuma 18.^{2} panta otrajai daļai līdz 2018. gada 1. martam.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

23. Šā likuma 18.^{3} panta pirmajā daļā minētās informācijas pieejamību Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs tiešsaistes formā nodrošina, sākot ar 2018. gada 1. aprīli.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

24. Šā likuma 18.^{3} panta trešā daļa stājas spēkā 2018. gada 1. jūnijā.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

25. Ministru kabinets šā likuma 22. panta otrās daļas "b" apakšpunktā un trešajā daļā minētos noteikumus izdod līdz 2018. gada 1. aprīlim.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

26. Nacionālo noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas risku novērtēšanas ziņojumu likuma subjekti attiecībā uz vienkāršotu klienta izpēti, kas noteikta šā likuma 26. pantā, ņem vērā, sākot ar 2018. gada 1. jūliju.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

27. Grozījums šā likuma 41. panta otrās daļas 7. punktā attiecībā uz informācijas sniegšanu par personas miršanas datumu stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

28. Grozījums, ar kuru tiek izslēgts šā likuma 45. panta pirmās daļas 5. punkts, stājas spēkā 2019. gada 25. jūnijā.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

29. Ministru kabinets līdz 2018. gada 1. jūlijam izdod šā likuma 47. panta ceturtajā daļā minētos noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas uzraudzības un kontroles noteikumus attiecībā uz šā likuma 45. panta 2.^{1} daļā minētajiem likuma subjektiem.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

30. Šā likuma 78. pantā noteiktās sankcijas Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga piemērot finanšu un kapitāla tirgus dalībniekiem arī par normatīvo aktu prasību pārkāpumiem attiecībā uz finanšu ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumu, līdz dienai, kad stājušies spēkā grozījumi normatīvajos aktos, kuri nosaka atbildību par normatīvo aktu prasību pārkāpumiem attiecībā uz finanšu ierobežojumiem, par kuriem nav piemērojama krimināltatbildība saskaņā ar Krimināllikuma 84. pantu.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

31. Kredītiestādes, maksājumu iestādes, elektroniskās naudas iestādes, ieguldījumu brokeru sabiedrības un — attiecībā uz klientu individuālo portfeļu pārvaldīšanu un atvērto ieguldījumu fondu apliecību izplatīšanu — arī ieguldījumu pārvaldes sabiedrības 14 dienu laikā pēc šā likuma 21.^{1} panta spēkā stāšanās dienas paziņo klientiem — čaulas veidojumiem, kas atbilst šā likuma 1. panta 15.^{1} punkta "a" un "b" apakšpunktā noteiktajām pazīmēm, — par darījuma attiecību izbeigšanu.

(26.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.05.2018.)

32. Kredītiestādes, maksājumu iestādes, elektroniskās naudas iestādes, ieguldījumu brokeru sabiedrības un — attiecībā uz klientu individuālo portfeļu pārvaldīšanu un atvērto ieguldījumu fondu apliecību izplatīšanu — arī ieguldījumu pārvaldes sabiedrības 60 dienu laikā pēc šā likuma 21.[1] panta spēkā stāšanās dienas izbeidz darījuma attiecības un gadījuma rakstura darījumus ar klientiem — čaulas veidojumiem, kas atbilst šā likuma 1. panta 15.[1] punkta "a" un "b" apakšpunktā noteiktajām pazīmēm.

(26.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.05.2018.)

33. Finanšu un kapitāla tirgus komisija šā likuma 21.[1] panta otrajā daļā minētos normatīvos noteikumus izdod līdz 2018. gada 1. jūnijam.

(26.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.05.2018.)

34. Ministru kabinets izdod Kontroles dienesta nolikumu līdz 2019. gada 1. martam.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

35. Kontroles dienesta priekšnieks, kas pilda savus pienākumus šā likuma 50.[1] panta spēkā stāšanās dienā, turpina tos pildīt līdz termiņam, uz kādu viņš tika iecelts Kontroles dienesta priekšnieka amatā, vai līdz brīdim, kad viņa pilnvaras izbeidzas bez īpaša lēmuma saskaņā ar šā likuma 50.[2] panta otro daļu vai kad viņš tiek atbrīvots no amata saskaņā ar šā likuma 50.[2] panta trešo daļu.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

36. Kontroles dienesta priekšnieks, kas pilda savus pienākumus šā likuma 50.[1] panta spēkā stāšanās dienā, saglabā speciālo atļauju pieejai valsts noslēpumam, ja vien netiek konstatēts likumisks pamats šādas atļaujas anulēšanai, par ko ir pieņemts attiecīgs lēmums.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

37. Kontroles dienesta priekšnieks ne vēlāk kā līdz 2019. gada 1. martam brīdina Kontroles dienestā nodarbinātos, ar kuriem nodibināmas valsts dienesta attiecības, par darba tiesisko attiecību izbeigšanu un valsts dienesta tiesisko attiecību nodibināšanu. Ja nodarbinātais mēneša laikā pēc brīdinājuma saņemšanas nepiekrīt nodibināt valsts dienesta attiecības, Kontroles dienesta priekšnieks ar rīkojumu izbeidz darba tiesiskās attiecības ar nodarbināto.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

38. Grozījumi par šā likuma 1. panta 14. un 16. punkta un 3. panta ceturtās daļas izslēgšanu, par vārdu "neparastu un" (attiecīgā skaitlī un locījumā) izslēgšanu 7. panta pirmās daļas 5. un 6. punktā, 46. panta pirmās daļas 4. punktā, 50. panta pirmajā daļā un 78. panta pirmajā un trešajā daļā, vārdu "neparasta darījuma pazīmes un" izslēgšanu 9. pantā, vārdu "darījums atbilst vismaz vienai no neparasta darījuma pazīmju sarakstā ietvertajām pazīmēm vai" izslēgšanu 11. panta pirmās daļas 5. punktā, vārdu "neparastu vai" (attiecīgā skaitlī un locījumā) izslēgšanu 20. panta pirmās daļas 2. punktā, 48. panta pirmajā daļā, 51. panta pirmās daļas 13. punktā un 63. panta otrajā daļā, 26. panta trešās daļas 3. punkta izslēgšanu, 27.[1] panta pirmās daļas 5. punkta izteikšanu jaunā redakcijā, vārdu "aizdomīgiem vai neparastiem darījumiem sniegto ziņojumu kvalitāti" aizstāšanu ar vārdiem "aizdomīgiem darījumiem sniegto ziņojumu vai citas iesniegtās informācijas kvalitāti" 51. panta pirmās daļas 12. punktā, vārdu "vai neparastu" izslēgšanu 55. panta trešajā daļā, 59. panta 3. punkta izteikšanu jaunā redakcijā, vārdu "un neparastiem" izslēgšanu 59. panta 5. punktā, vārdu "ziņojumus par neparastiem vai aizdomīgiem darījumiem" aizstāšanu ar vārdiem "ziņojumus par aizdomīgiem darījumiem un sliekšņa deklarācijas" 62. panta ceturtajā daļā stājas spēkā 2019. gada 17. decembrī.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

39. Grozījumi par šā likuma papildināšanu ar 3.[1] pantu un IV[1] nodaļu, 7. panta pirmās daļas papildināšanu ar 6.[1] punktu un 26. panta sestās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2019. gada 17. decembrī.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

40. Grozījumi par šā likuma 3. panta pirmās daļas papildināšanu ar 13. punktu, 38. panta trešās un ceturtās daļas papildināšanu pēc vārdiem "zvērinātiem advokātiem" ar vārdiem "maksātnespējas procesa administratoriem", 45. panta pirmās daļas papildināšanu ar 10. punktu, 46. panta otrās daļas ievaddaļas papildināšanu pēc vārdiem "Latvijas Zvērinātu advokātu padome" ar vārdiem "biedrība "Latvijas Sertificēto maksātnespējas procesa

administratoru asociācija"" un pēc vārdiem "notāru, zvērinātu advokātu" — ar vārdiem "maksātnespējas procesa administratoru", 77. panta pirmās daļas papildināšanu ar jaunu teikumu stājas spēkā 2020. gada 1. janvārī.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

41. Ja juridiskā persona līdz 2019. gada 1. jūlijam nav iesniegusi atsevišķu pieteikumu patiesā labuma guvēja reģistrācijai, kā arī ja informācija par tās patieso labuma guvēju ir iesniegta citu normatīvajos aktos noteiktu pienākumu ietvaros un veids, kādā tiek īstenota juridiskās personas kontrole, izriet attiecīgi tikai no sabiedrības ar ierobežotu atbildību dalībnieka, personālsabiedrības biedra, individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības īpašnieka vai nodibinājuma valdes locekļa statusa, uzskatāms, ka juridiskā persona ir paziņojusi tās patieso labuma guvēju, un Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs, nepieņemot atsevišķu lēmumu, līdz 2019. gada 1. jūlijam minētās personas reģistrē kā patiesos labuma guvējus attiecīgajos reģistros.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

42. Šo pārejas noteikumu 41. punktā minētajā gadījumā Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs ziņas par patiesā labuma guvēja valstspiederību un pastāvīgās dzīvesvietas valsti reģistrē šādi:

1) ja personai ir personas kods, kā patiesā labuma guvēja valstspiederība un pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiek reģistrēta Latvija;

2) ja personai nav personas koda, kā patiesā labuma guvēja valstspiederība un pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiek reģistrēta tā valsts, kas izdevusi personu apliecinošu dokumentu.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

43. Grozījumi par šā likuma 18.^{2} panta ceturtās un piektās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2019. gada 1. jūlijā.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

44. Grozījumi šā likuma 18. panta trešajā daļā attiecībā uz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros reģistrētās informācijas par patiesajiem labuma guvējiem obligātu izmantošanu klientu izpētes procesā, kā arī grozījumi šā likuma 5.^{1} pantā un 18.^{3} pantā par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra informācijas pieejamību stājas spēkā vienlaikus ar grozījumiem likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" attiecībā uz bezmaksas informācijas izsniegšanas nodrošināšanu ikvienai personai no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajiem reģistriem. Uzraudzības un kontroles institūcijām šajā likumā noteikto pienākumu izpildei informācija no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajiem reģistriem bez maksas tiek sniegta no 2019. gada 1. jūnija.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

45. Šā likuma 18. panta 3.^{1}, 3.^{2}, 3.^{4} un 3.^{5} daļa stājas spēkā 2020. gada 1. jūlijā. Likuma 18. panta 3.^{3} daļā noteiktās informācijas par reģistrētajiem brīdinājumiem pieejamība likuma subjektiem, kā arī tiesībaizsardzības iestādēm, kontroles un uzraudzības institūcijām līdz 2021. gada 1. janvārim tiek nodrošināta, tikai saņemot no minētajām institūcijām atsevišķus pieprasījumus par attiecīgās informācijas izsniegšanu.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

46. Grozījumi šā likuma 18.^{1} un 18.^{2} pantā par ārvalsts subjektu pienākumu atklāt to patiesos labuma guvējus stājas spēkā attiecībā uz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajā komercreģistrā reģistrējamo ārvalsts subjektu filiālēm un pārstāvniecību reģistrā, kā arī Valsts ieņēmumu dienesta vestajā nodokļu maksātāju reģistrā reģistrējamām pārstāvniecībām stājas spēkā 2020. gada 1. jūlijā.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

47. Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajā komercreģistrā reģistrētajiem ārvalsts subjektiem ir pienākums līdz 2021. gada 1. janvārim atklāt to patiesos labuma guvējus. Ja līdz minētajam datumam ārvalsts subjekti informāciju neatklāj, Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs izslēdz to reģistrētās filiāles no komercreģistra.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

48. Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajā pārstāvniecību reģistrā, kā arī Valsts ieņēmumu dienesta vestajā nodokļu maksātāju reģistrā reģistrētajiem ārvalsts subjektiem ir pienākums līdz 2021. gada 1. janvārim atklāt to patiesos labuma guvējus. Ja līdz minētajam datumam ārvalsts subjekti informāciju neatklāj, Latvijas Republikas

Uzņēmumu reģistrs vai Valsts ieņēmumu dienests izslēdz to reģistrētās ārvalstu organizāciju pārstāvniecības no pārstāvniecību reģistra vai to reģistrētās nerezidentu (ārvalsts komersantu) pastāvīgās pārstāvniecības no nodokļu maksātāju reģistra.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

49. Ja kapitālsabiedrība, kura bija reģistrēta komercreģistrā vai par kuras reģistrāciju bija iesniegts pieteikums līdz šā likuma 18.^{2} panta spēkā stāšanās dienai (2017. gada 1. decembrim), nav iesniegusi Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu par tās patiesajiem labuma guvējiem un mēneša laikā pēc rakstveida brīdinājuma saņemšanas nav novērsusi minēto trūkumu, tās darbību izbeidz, pamatojoties uz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra lēmumu. Kapitālsabiedrības darbības izbeigšanai un likvidācijai piemēro Komerclikuma normas, kas regulē kapitālsabiedrības darbības izbeigšanu un likvidāciju gadījumā, kad kapitālsabiedrības darbība ir izbeigta, pamatojoties uz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra lēmumu.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

50. Līdz dienai, kad stājas spēkā attiecīgi grozījumi likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" attiecībā uz bezmaksas informācijas izsniegšanas nodrošināšanu ikvienai personai no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajiem reģistriem, ir piemērojami Ministru kabineta 2018. gada 27. marta noteikumi Nr. 191 "Noteikumi par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra informācijas izsniegšanas un citiem maksas pakalpojumiem", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

51. Grozījums par šā likuma 25. panta papildināšanu ar sesto daļu ir piemērojams ar 2019. gada 1. novembri. Ministru kabinets šā likuma 25. panta sestajā daļā minētos noteikumus izdod līdz 2019. gada 1. oktobrim.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

52. Līdz attiecīgu grozījumu izdarīšanai citos normatīvajos aktos tajos lietotais nosaukums "Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests" vai "Kontroles dienests" atbilst šajā likumā lietotajam nosaukumam "Finanšu izlūkošanas dienests".

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2019.)

53. *(Izslēgts ar 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024.)*

54. Grozījums par šā likuma 9. panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2022. gada 1. janvārī.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

55. Šā likuma 10.^{1} panta 1.^{1} daļa un 78. panta 1.^{1} daļa, kā arī grozījums šā likuma 10.^{1} panta trešajā daļā stājas spēkā 2022. gada 1. janvārī.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

56. Šā likuma 17.^{1}, 17.^{2} un 17.^{3} pants un XVI nodaļa stājas spēkā 2022. gada 1. janvārī.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

57. Grozījums par šā likuma 18.^{3} panta otrās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2021. gada 1. augustā.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

58. Grozījumi attiecībā uz šā likuma IV un IV^{1} nodaļas izslēgšanu, kā arī šā likuma IV^{2} nodaļa un grozījumi šā likuma 36. panta pirmajā daļā, 43. pantā, 47.^{1} panta piektajā daļā, 55. panta sestajā daļā, 62. panta sestajā daļā un 51. panta pirmās daļas 18. punkts stājas spēkā 2021. gada 1. oktobrī.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

59. Līdz dienai, kad stājas spēkā attiecīgie grozījumi citos normatīvajos aktos, tajos lietotais termins "juridiska

veidojuma dibināšanas un darbības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs" atbilst šajā likumā lietotajam terminam "juridiska veidojuma vai juridiskās personas dibināšanas un darbības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs".

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

60. Grozījumi šā likuma 34. pantā, kas maina sūdzības iesniegšanas kārtību, stājas spēkā 2021. gada 1. oktobrī.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

61. Šā likuma 51.^{1} pants stājas spēkā 2022. gada 1. janvārī.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

62. Sūdzības par Finanšu izlūkošanas dienesta izdotajiem rīkojumiem, kuras īpaši pilnvarotie prokurori saņēmuši līdz grozījumu šā likuma 34. pantā, kas maina sūdzības iesniegšanas kārtību, spēkā stāšanās dienai, izskata īpaši pilnvarotie prokurori un ģenerālprokurors atbilstoši šā likuma regulējumam, kas bija spēkā sūdzības iesniegšanas brīdī.

(15.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

63. Uz šā likuma pamata līdz Latvijas Bankas likuma spēkā stāšanās dienai izdotie Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvie noteikumi un ieteikumi piemērojami līdz dienai, kad stājas spēkā attiecīgie Latvijas Bankas noteikumi un ieteikumi, bet ne ilgāk kā līdz 2024. gada 31. decembrim.

(23.09.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.11.2021.)

64. Šā likuma grozījumi par vārdu "Finanšu un kapitāla tirgus komisija" (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdiem "Latvijas Banka" (attiecīgā locījumā) visā likumā, izņemot pārejas noteikumus, vārda "normatīvos" izslēgšanu 21.^{1} panta otrajā daļā, 37.^{1} pantā un 47. panta otrās daļas ievaddaļā, vārdu "sniedzējus un maksājumu iestādes" aizstāšanu ar vārdiem "sniedzējus, maksājumu iestādes un kapitālsabiedrības, kas nodarbojas ar ārvalstu valūtas skaidrās naudas pirkšanu un pārdošanu" 45. panta pirmās daļas 1. punktā, 45. panta pirmās daļas 6. punkta izslēgšanu, 47. panta trešās daļas izslēgšanu, 60. panta pirmās daļas 2. punkta "d" apakšpunkta izslēgšanu stājas spēkā vienlaikus ar Latvijas Bankas likumu."

(23.09.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.11.2021.)

65. Grozījums šā likuma 18. panta 3.^{1} daļā, kas paredz pienākumu uzraudzības un kontroles institūcijām sniegt informāciju Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram par likuma subjekta darbiniekiem, kuri deleģēti pieprasīt un saņemt šā likuma 5.^{1} panta otrajā daļā minēto informāciju, kas Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram nepieciešama informācijas nodošanai Datu izplatīšanas un pārvaldības platformā, stājas spēkā 2024. gada 1. februārī.

(13.10.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.11.2022.)

66. Pilnvarnieks (pārvaldnieks) šā likuma 18.^{4} panta otrajā daļā noteiktās ziņas par juridiskā veidojuma patieso labuma guvēju iekļaušanai juridisko veidojumu patieso labuma guvēju reģistrā sāk sniegt 2024. gada 2. janvārī.

(23.11.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2024.)

67. Grozījumi šā likuma 1. panta 2.^{2}, 2.^{3} punktā, 2.^{4} punkts, grozījumi 3. panta pirmās daļas 11. punktā, 11. panta pirmās daļas 7. punktā, 11.^{2} pants, kā arī grozījumi 45. panta otrās daļas 6. punkta "e" apakšpunktā stājas spēkā 2024. gada 1. jūlijā.

(23.11.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2024.)

68. Šā likuma 1. panta 2.^{2}, 2.^{3} un 2.^{4} punkts, 11. panta pirmās daļas 7. punkts un 11.^{2} pants zaudē spēku 2024. gada 29. decembrī. Šā likuma 45. panta otrās daļas 6. punkta "e" apakšpunkts zaudē spēku 2025. gada 30. jūnijā.

(19.09.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

69. Grozījums par šā likuma 1. panta papildināšanu ar otro un trešo daļu stājas spēkā 2024. gada 30. decembrī.

(23.11.2023. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.09.2024. likumu, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

70. Šā likuma 1. panta pirmās daļas 7. punkta "n" apakšpunkts, grozījums par 3. panta pirmās daļas 11. punkta izslēgšanu un grozījums minētā panta piektajā daļā, grozījums par $10.^1$ panta $1.^1$ daļas, 18. panta septītās daļas, $18.^1$ panta otrās daļas, $18.^2$ panta otrās daļas, $18.^5$ panta piektās daļas un $21.^1$ panta papildināšanu pēc skaitļa un vārda "1. panta" ar vārdiem "pirmās daļas", 11. panta pirmās daļas 2. punkta "d" apakšpunkts, 22. panta otrās daļas $4.^1$ punkts, $25.^2$ pants, kā arī grozījums par 45. panta pirmās daļas 1. punkta papildināšanu pēc vārdiem "maksājumu iestādes" ar vārdiem "kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus", grozījums 47. panta otrās daļas 16. punktā un grozījumi 78. pantā stājas spēkā 2024. gada 30. decembrī.

(19.09.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

71. Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs, kurš uzsācis sniegt kriptoaktīvu pakalpojumus saskaņā ar šā likuma prasībām pirms 2024. gada 30. decembra un kuru atbilstoši šā likuma 45. panta otrās daļas 6. punkta "e" apakšpunktam uzrauga Valsts ieņēmumu dienests, un kurš vēlas turpināt sniegt kriptoaktīvu pakalpojumus pēc šajā punktā minētā datuma, iesniedz Latvijas Bankai pieteikumu par atļaujas izsniegšanu kriptoaktīvu pakalpojumu sniegšanai, sākot ar 2024. gada 30. decembri, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2023. gada 31. maija regulas (ES) 2023/1114 par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 un direktīvas 2013/36/ES un (ES) 2019/1937 (turpmāk — Regula Nr. 2023/1114) prasībām.

(19.09.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

72. Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs, kurš uzsācis sniegt kriptoaktīvu pakalpojumus saskaņā ar šā likuma prasībām pirms 2024. gada 30. decembra un kuru atbilstoši šā likuma 45. panta otrās daļas 6. punkta "e" apakšpunktam uzrauga Valsts ieņēmumu dienests, var turpināt sniegt kriptoaktīvu pakalpojumus līdz 2025. gada 30. jūnijam vai līdz dienai, kad Latvijas Banka tam ir izsniegusi vai atteikusi izsniegt atļauju kriptoaktīvu pakalpojumu sniegšanai saskaņā ar Regulas Nr. 2023/1114 prasībām. Uz šādu kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēju nav attiecināmas šajā likumā noteiktās finanšu iestādes tiesības un pienākumi.

(19.09.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

73. Valsts ieņēmumu dienests turpina uzraudzīt kriptoaktīvu pakalpojuma sniedzēju, kurš uzsācis sniegt kriptoaktīvu pakalpojumus saskaņā ar šā likuma prasībām pirms 2024. gada 30. decembra, atbilstoši šim likumam līdz dienai, kad Latvijas Banka tam ir izsniegusi vai atteikusi izsniegt atļauju kriptoaktīvu pakalpojumu sniegšanai saskaņā ar Regulas Nr. 2023/1114 prasībām, bet ne ilgāk kā līdz 2025. gada 30. jūnijam. Valsts ieņēmumu dienests no 2024. gada 30. decembra nereģistrē jaunus kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus.

(19.09.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

74. Šā likuma 41. panta $2.^1$ daļa un grozījumi minētā panta trešajā daļā stājas spēkā 2025. gada 1. februārī.

(19.09.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.10.2024.)

75. Ja patiesais labuma guvējs Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajā reģistrā ir identificēts pēc personas koda, Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs, nepieņemot atsevišķu lēmumu, līdz 2026. gada 10. jūlijam aktualizē ziņas par patiesā labuma guvēja valstspiederību (valstspiederībām). Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs aktuālās ziņas par patiesā labuma guvēja valstspiederību (valstspiederībām) iegūst no Fizisko personu reģistra.

(03.12.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2026.)

76. Ja patiesais labuma guvējs Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajā reģistrā nav identificēts pēc personas koda, juridiskā persona, personālsabiedrība, ārvalsts subjekts vai juridiskā veidojuma pilnvarnieks (pārvaldnieks) līdz 2026. gada 31. decembrim iesniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram aktuālās ziņas par tā patiesā labuma guvēja valstspiederību (valstspiederībām).

(03.12.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2026.)

77. Ja informācija par patiesā labuma guvēja īstenotās kontroles apjomu ir iesniegta citu normatīvajos aktos noteiktu pienākumu ietvaros un veids, kādā tiek īstenota juridiskās personas kontrole, izriet attiecīgi tikai no sabiedrības ar ierobežotu atbildību dalībnieka, akciju sabiedrības akcionāra vai individuālā uzņēmuma īpašnieka statusa, Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs, nepieņemot atsevišķu lēmumu, līdz 2026. gada 31. decembrim reģistrē pieejamās ziņas par patiesā labuma guvēja īstenotās kontroles apjomu.

(03.12.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2026.)

78. Juridiskā persona, personālsabiedrība, ārvalsts subjekts, kurš ir reģistrēts Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vestajā reģistrā vai par kura reģistrāciju ir iesniegts pieteikums līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 18.[1] panta ceturtajā daļā, un par kura patiesajiem labuma guvējiem trūkstošā informācija par īstenotās kontroles apjomu netika reģistrēta šo pārejas noteikumu 77. punktā paredzētajā kārtībā, trūkstošo informāciju par patiesā labuma guvēja īstenotās kontroles apjomu iesniedz vienlaikus ar citas patiesā labuma guvēja informācijas aktualizācijas pienākuma izpildi.

(03.12.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2026.)

79. Ja informācija par patieso labuma guvēju juridisko veidojumu patieso labuma guvēju reģistrā ir reģistrēta vai pieteikums informācijas reģistrācijai ir iesniegts līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 18.[4] panta otrajā daļā, trūkstošā informācija par patiesā labuma guvēja īstenotās kontroles apjomu iesniedzama vienlaikus ar citas patiesā labuma guvēja informācijas aktualizācijas pienākuma izpildi.

(03.12.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2026.)

80. Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs līdz 2026. gada 31. decembrim īsteno šā likuma 18.[3] panta 2.[4] daļā noteikto uzdevumu, aizklājot reģistrēto informāciju, kurā norādīts patiesais labuma guvējs, kura informācijai ir ierobežotas pieejamības informācijas statuss, kā arī nodrošina minētajā normā noteikto dokumentu iekļaušanu reģistrācijas lietas nepubliskajā daļā.

(03.12.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2026.)

81. Grozījumi šā likuma 18.[1] panta ceturtajā daļā, 18.[3] panta 2.[1], 2.[2], 2.[3] un 2.[4] daļa, grozījumi 18.[4] panta otrajā daļā un 18.[6] panta trešās daļas 6. punktā stājas spēkā 2026. gada 1. jūlijā.

(03.12.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2026.)

82. Grozījumi šā likuma 54. pantā stājas spēkā 2027. gada 10. jūlijā.

(05.02.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.03.2026. Minētais grozījums iekļauts likuma redakcijā uz 10.07.2027.)

83. Līdz 2026. gada 31. decembrim saskaņā ar šo likumu uzsāktās un nepabeigtās lietas pret personām, kuras saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumu ir saņēmušas speciālo atļauju (licenci) kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs pabeidz, piemērojot tās tiesību normas, kas bija spēkā attiecīgās lietas uzsākšanas dienā.

(17.09.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

84. Patērētāju tiesību aizsardzības centrs informē Eiropas Banku iestādi par tā pieņemtajiem lēmumiem lietās, kas uzsāktas līdz 2026. gada 31. decembrim, par kredītiestādēm un finanšu iestādēm piemērotajām sankcijām, kā arī lēmuma par sankciju piemērošanu pārsūdzēšanu, pārsūdzības iznākumu un lēmumu par sankciju atcelšanu.

(17.09.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

85. Šā likuma 43. panta 2.[1] daļā noteiktais attiecas arī uz darījuma attiecībām, kas izbeigtas pirms šīs normas spēkā stāšanās.

(17.09.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

86. Kredītiestāde vai finanšu iestāde nodrošina, ka tā pirmo reizi ir pārbaudījusi visu klientu, ar kuriem izbeigtas darījuma attiecības, atbilstību šā likuma 43. panta 2.[1] daļā noteiktajam ne agrāk kā sešu, bet ne vēlāk kā deviņu mēnešu laikā pēc šā likuma 43. panta 2.[1] daļas spēkā stāšanās. Kredītiestāde vai finanšu iestāde nodrošina, ka tā pirmo reizi ir veikusi attiecīgu maksājumu Valsts ieņēmumu dienesta norādītajā kontā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc šā punkta pirmajā teikumā noteiktā pirmreizējās pārbaudes termiņa.

(17.09.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

87. Desmit dienu laikā no šā likuma 43. panta 2.[1] daļas stāšanās spēkā:

1) Valsts ieņēmumu dienests oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" publicē informāciju par to, ka šā likuma 43. panta 2.[1] daļā noteiktajiem kritērijiem atbilstošo klientu līdzekļi būs piekritīgi valstij, ja šie klienti sešu mēnešu laikā no šā likuma 43. panta 2.[1] daļas spēkā stāšanās dienas neizmantos šā likuma 43. panta otrajā daļā noteiktās tiesības;

2) kredītiestādes un finanšu iestādes savās tīmekļvietnēs publicē un pirmos sešus mēnešus pēc šā likuma 43. panta 2.[1] daļas spēkā stāšanās uztur informāciju par to, ka šā likuma 43. panta 2.[1] daļā noteiktajiem kritērijiem atbilstošo klientu līdzekļi būs piekritīgi valstij, ja šie klienti sešu mēnešu laikā no šā likuma 43. panta 2.[1] daļas spēkā stāšanās dienas neizmantos šā likuma 43. panta otrajā daļā noteiktās tiesības.

(17.09.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

88. Klients, ar kuru izbeigtas darījuma attiecības šā likuma 43. panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā un kura kontā esošajiem naudas līdzekļiem būtu piemērojama šā likuma 43. panta 2.[1] daļa, ir tiesīgs izmantot šā likuma 43. panta otrajā daļā minētās tiesības sešu mēnešu laikā no šā likuma 43. panta 2.[1] daļas spēkā stāšanās dienas.

(17.09.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

89. Grozījums šā likuma 1. panta pirmās daļas 7. punkta "m" apakšpunktā un 45. panta pirmās daļas 1. punktā, grozījums par 45. panta 2.[1] daļas 1. punkta izslēgšanu, kā arī grozījums 78. panta vienpadsmitajā daļā stājas spēkā 2027. gada 1. janvārī.

(17.09.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.10.2026. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.01.2027.)

90. Ja Maksātnespējas kontroles dienesta lēmums par normatīvo aktu pārkāpumu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā ir pārsūdzēts un līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 45. panta pirmajā daļā par 10. punkta izslēgšanu un 77. panta pirmajā daļā par trešā teikuma izslēgšanu, galīgais nolēmums nav stājies spēkā, Maksātnespējas kontroles dienesta procesuālās tiesības un pienākumus attiecīgajā procesā pārņem Tieslietu ministrija.

(01.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.03.2011., 12.09.2013., 26.10.2017., 13.06.2019., 15.06.2021. un 05.02.2026. likumu, kas stājas spēkā 06.03.2026.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005.gada 26.oktobra direktīvas 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai;

2) Eiropas Komisijas 2006.gada 1.augusta direktīvas 2006/70/EK, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz "politiski ietekmējamas personas" definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos;

3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 16.septembra direktīvas 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem direktīvā 2005/60/EK un direktīvā 2006/48/EK un par direktīvas 2000/46/EK atcelšanu;

4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011.gada 8.jūnija direktīvas 2011/61/ES par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem direktīvā 2003/41/EK, direktīvā 2009/65/EK, regulā (EK) Nr. 1060/2009 un regulā (ES) Nr. 1095/2010;

5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 20. maija direktīvas (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2005/60/EK un Komisijas direktīvu 2006/70/EK (Dokuments attiecas uz EEZ);

6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta direktīvas (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes lēmumu 2005/671/TI;

7) Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija direktīvas (ES) 2018/843, ar ko groza direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza direktīvas 2009/138/EK un 2013/36/ES (Dokuments attiecas uz EEZ);

8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija direktīvas (ES) 2019/1153, ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem, un ar ko atceļ Padomes lēmumu 2000/642/TI;

9) Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 31. maija direktīvas (ES) 2024/1640 par mehānismiem, kas dalībvalstīm jāievieš, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza direktīvu (ES) 2019/1937 un ar ko groza un atceļ direktīvu (ES) 2015/849.

Likums Saeimā pieņemts 2008.gada 17.jūlijā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2008.gada 30.jūlijā

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"